

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 1 lutego 2008 r. (28.02)
(OR. en)**

5588/08

LIMITE

**VISA 19
CODEC 79
COMIX 54**

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2006/0142 (COD)**

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Grupa Robocza ds. Wiz

Nr wniosku Kom.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)

Dotyczy: Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego
wspólnotowy kodeks wizowy

W załączniku delegacje otrzymują tekst art. 1–49 oraz załączników I–XIII projektu rozporządzenia po dyskusjach Grupy Roboczej ds. Wiz (komitetu mieszanego)¹.

¹ Wyniki dyskusji Grupy Roboczej ds. Wiz (komitetu mieszanego) nad tymi artykułami i załącznikami przedstawiono w dokumentach: 13611/06, 15660/1/06, 6060/2/07 + COR 1 + COR 2, 8245/07, 9502/07, 11831/1/07 + COR 1, 12666/07, 15303/07 oraz 16127/07.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a) i art. 62 ust. 2 lit. b) pkt ii),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jak wynika z art. 61 Traktatu, ustanowieniu obszaru, na którym można się swobodnie przemieszczać, powinny towarzyszyć akty dotyczące kontroli na granicach zewnętrznych, azylu i imigracji.
- (2) Na mocy art. 62 ust. 2 Traktatu, w aktach dotyczących przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich należy określić reguły dotyczące wiz na pobyt nie dłuższy niż trzy miesiące, np. procedury i warunki wydawania wiz przez państwa członkowskie.

---

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...] .

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...] .

- (3) Jeżeli chodzi o politykę wizową, stworzenie wspólnego korpusu aktów prawnych, szczególnie dzięki konsolidacji i rozwijaniu dotychczasowego dorobku prawnego (odnośnych postanowień konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.¹ oraz wspólnych instrukcji konsularnych²), jest jednym z zasadniczych elementów „dalszego rozwoju wspólnej polityki wizowej jako części złożonego systemu zmierzającego do ułatwienia legalnych podróży oraz przeciwdziałania nielegalnej imigracji przez dalszą harmonizację ustawodawstwa krajowego i praktyk rozpatrywania wniosków w lokalnych urzędach konsularnych”, jak określono w Programie haskim: wzmocnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej³.
- (4) Jeżeli chodzi o wydawanie wiz, państwa członkowskie powinny być reprezentowane we wszystkich państwach trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu. Państwa członkowskie mogą postanowić, że wnioski wizowe obywateli niektórych państw trzecich lub wnioski o wydanie określonego rodzaju wizy muszą być składane bezpośrednio w stałym urzędzie konsularnym lub stałej misji dyplomatycznej państwa będącego głównym celem podróży wnioskodawcy.
- (5) Lokalna współpraca konsularna ma zasadnicze znaczenie dla jednolitego stosowania wspólnej polityki wizowej i właściwej oceny ryzyka migracji. Z uwagi na różnice w lokalnych uwarunkowaniach praktyczne stosowanie poszczególnych przepisów prawnych powinno zostać ocenione przez ulokowane na miejscu misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich, w przeciwnym razie różnice w stosowaniu przepisów mogą spowodować, że wnioskodawcy będą porównywać wymogi wizowe różnych państw i wykorzystywać wykryte różnice (ang. *visa shopping*) oraz będą doświadczać nierównego traktowania.
- (6) Należy ustalić zasady tranzytu przez strefę międzynarodową portów lotniczych, by zwalczać nielegalną imigrację. A zatem obywatele państw trzecich wymienionych we wspólnym wykazie powinni mieć obowiązek posiadania wizy lotniskowej, a państwa członkowskie nie powinny już mieć możliwości wymagania takiej wizy od obywateli dodatkowych państw trzecich.

---

¹ Dz.U. L 230 z 22.9.2000, s. 19.

² Dz.U. C 326 z 22.12.2005.

³ Dz.U. C 53 z 3.3.2005.

- (7) Jeżeli państwo członkowskie organizuje igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie, powinien obowiązywać szczególny system ułatwiający wydawanie wiz członkom rodziny olimpijskiej.
- (8) Umowy dwustronne zawierane między Wspólnotą a państwami trzecimi, mające ułatwić rozpatrywanie wniosków o wydanie wizy pobytowej krótkoterminowej, mogą dopuszczać odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (9) Przyjmowanie wnioskodawców powinno być zorganizowane w sposób nienaruszający godności ludzkiej. Wnioski wizowe powinny być rozpatrywane w sposób profesjonalny, taktowny i współmierny do zamierzonych celów.
- (10) Państwa członkowskie powinny dopilnować, by świadczone usługi publiczne miały rozsądną jakość i odpowiadały dobrym wzorcom administracyjnym. Powinny przeznaczyć na ten cel odpowiednią liczbę wykwalifikowanych pracowników oraz wystarczające środki.
- (11) Wprowadzenie identyfikatorów biometrycznych jest ważnym krokiem na drodze do wykorzystywania nowych elementów, które zapewnią wiarygodniejsze powiązanie między posiadaczem wizy a paszportem i pozwolą unikać fałszywych tożsamości. Dlatego jednym z podstawowych warunków wydania wizy powinno być osobiste stawiennictwo wnioskodawcy — przynajmniej gdy składa pierwszy wniosek — i rejestracja identyfikatorów biometrycznych w wizowym systemie informacyjnym (VIS); wnioskodawcy ubiegający się o wizę po raz pierwszy nie powinni mieć możliwości złożenia wniosku za pośrednictwem podmiotów komercyjnych, takich jak biura podróży.

- (12) Należy wprowadzić nowe warianty organizacji urzędów konsularnych, takie jak wspólne placówki, wspólne ośrodki przyjmowania wniosków oraz zlecanie usług na zewnątrz, z myślą o przyjmowaniu wniosków wizowych i pobieraniu danych biometrycznych. Należy dla tych wariantów stworzyć odpowiednie ramy prawne, szczególnie pod kątem ochrony danych. Te formy współpracy konsularnej i zlecania usług na zewnątrz powinny zostać ustanowione w ścisłej zgodności z ogólnymi zasadami wydawania wiz i wymogami ochrony danych określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.
- (13) Do pierwszej rejestracji identyfikatorów biometrycznych wnioskodawca powinien stawić się osobiście. Aby ułatwić procedurę składania kolejnych wniosków, należy umożliwić kopiowanie danych biometrycznych z pierwszego wniosku przez okres 48 miesięcy, uwzględniając okres przechowywania danych określony w systemie VIS. Po upływie tego okresu identyfikatory biometryczne należy pobrać ponownie.
- (14) Dane statystyczne stanowią cenną pomoc w kontroli ruchów migracyjnych i mogą służyć za skuteczne narzędzie kierowania nimi. W związku z tym należy regularnie zestawiać takie dane według wspólnego formatu.
- (15) Należy przewidzieć procedurę umożliwiającą Komisji dostosowanie niektórych szczegółowych, praktycznych przepisów dotyczących wydawania wiz pobytowych krótkoterminowych. W takich przypadkach działania niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać podjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹.

---

¹ Dz.U. L 184 z 17.9.1999, s. 23.

- (16) Aby zapewnić jednolite stosowanie rozporządzenia w praktyce, należy sporządzić instrukcje dotyczące postępowania i procedur obowiązujące misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich podczas rozpatrywania wniosków wizowych.
- (17) Ponieważ rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wizowego systemu informacyjnego oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (zwane dalej „rozporządzeniem o systemie VIS”) opiera się na obowiązującym prawodawstwie, należy je zmienić w celu uwzględnienia zmian w przepisach dotyczących systemu VIS.
- (18) Co do celów proponowanego działania należy pamiętać, że na mocy art. 62 ust. 1 i art. 62 ust. 2 lit. b) traktatu WE Wspólnota ma prawo – a nawet obowiązek – przyjmować akty prawne w sprawie reguł dotyczących wiz na pobyt nie dłuższy niż trzy miesiące; zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (20) W drodze odstępstwa od art. 299 Traktatu jedyne terytoria Francji i Holandii, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, to ich terytoria europejskie, gdyż terytoria zamorskie nie należą do przestrzeni bez granic wewnętrznych.
- (21) Warunki regulujące wjazd na terytorium państw członkowskich czy wydawanie wiz nie powodują zmian w aktualnie obowiązujących zasadach uznawania ważności dokumentów podróży.

- (22) Aby organy państw członkowskich mogły się przygotować do wykonania niniejszego rozporządzenia, jego stosowanie należy rozpocząć dopiero sześć miesięcy po jego wejściu w życie, co nie dotyczy jednak art. 46 (procedura komitetowa) ani 47 (zgłaszanie informacji przez państwa członkowskie).
- (23) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu dotyczącego stanowiska Danii, który jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu. Ponieważ niniejsze rozporządzenie rozwija prawny dorobek Schengen oparty na postanowieniach tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu powinna w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia zdecydować, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.
- (24) Co do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie tych przepisów prawnego dorobku Schengen – w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹ – które wchodzą w zakres art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tego układu².
- (25) Należy zawrzeć porozumienie pozwalające przedstawicielom Islandii i Norwegii na udział w pracach komitetów wspierających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych w ramach niniejszego rozporządzenia. Takie porozumienie było przedmiotem wymiany listów między Wspólnotą a Islandią i Norwegią³, załączonych do wspomnianego wcześniej układu. Komisja przedstawiła Radzie projekt zalecenia dotyczącego negocjacji w sprawie tego porozumienia.

---

¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

³ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 53.

- (26) Co do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie tych przepisów prawnego dorobku Schengen – w rozumieniu umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹ – które wchodzą w zakres art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/860/WE² w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej, podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień tej umowy³.
- (27) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów prawnego dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁴. Dlatego też Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani nie podlega jego stosowaniu.
- (28) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów prawnego dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁵. Dlatego też Irlandia nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu.
- (29) Z wyjątkiem art. 22 niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na prawnym dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

¹ Dok. Rady nr 13054/04 dostępny na stronie:
http://consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=549&mode=g

² Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 78.

³ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, s. 26 oraz Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 78.

⁴ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁵ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

TYTUŁ I: Przepisy ogólne

Artykuł 1¹

Cel i zakres zastosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zasady rozpatrywania wniosków o wydanie wizy na zamierzony pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający trzech miesięcy w dowolnym sześciomiesięcznym okresie.
2. Zasady te mają zastosowanie do wszystkich obywateli państw trzecich, którzy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001² muszą posiadać wizę podczas przekraczania granic zewnętrznych, bez uszczerbku dla:
  - (a) prawa do swobodnego przemieszczania się przysługującego obywatelom państw trzecich będącym członkami rodziny obywatela Unii;³
  - (b) równorzędnych praw przysługujących obywatelom państw trzecich, którzy na mocy porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej państwami członkowskimi z jednej strony a tymi państwami trzecimi z drugiej strony mają prawo do swobodnego przemieszczania się równorzędne prawu przysługującemu obywatelom Unii i członkom ich rodzin³.
3. W rozporządzeniu określa się też wykaz⁴ państw trzecich, których obywatele muszą mieć wizę lotniskową, i ustanawia zasady rozpatrywania wniosków o wizę na tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państw członkowskich.

---

¹ Delegacja **SE**: zastrzeżenie weryfikacji.

² Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

³ Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że lit. a) i b) mówią jedynie o obecnych prawach osób tych kategorii i nie tworzą nowych. KOM chętnie doprecyzuje brzmienie w razie konieczności.

⁴ Delegacja **FR** nie popiera pomysłu, by wszystkie kraje trzecie, których obywatele muszą mieć wizę lotniskową, umieszczać w jednym wykazie, i dlatego zaproponowała następujące brzmienie tego ustępu:

„3. W rozporządzeniu określa się też wykazy państw trzecich, których obywatele muszą mieć wizę lotniskową, i ustanawia zasady rozpatrywania wniosków o wizę na tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państw członkowskich”.

Artykuł 2¹

Definicje

W niniejszym rozporządzeniu stosuje się następujące definicje:

- (1) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;
- (2) „wiza” oznacza zezwolenie wydawane przez państwo członkowskie na:
  - (c) wjazd² z zamiarem pobytu w tym państwie członkowskim lub w kilku państwach członkowskich przez okres nieprzekraczający łącznie trzech miesięcy³;
  - (d) wjazd w celu tranzytu przez terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich, lub
  - (e) tranzyt przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państwa członkowskiego.
- (3) „wiza jednolita” oznacza wizę ważną na całym terytorium państw członkowskich i będącą albo:
  - a) „wizą pobytową krótkoterminową” (wizą kategorii C) uprawniającą posiadacza do pobytu na terytorium państw członkowskich przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy w dowolnym sześciomiesięcznym okresie od daty pierwszego wjazdu na terytorium państw członkowskich⁴;albo

---

¹ Delegacja **SE**: zastrzeżenie weryfikacji.

² W odpowiedzi na postulaty delegacji **AT** i **PT**, by dodać, że samo posiadanie wizy nie oznacza automatycznie prawa do wjazdu, przedstawiciel **KOM** przypomniał, że zasada ta jest prawem wynikającym z wydania wizy i że nie należy ujmować jej w definicji. Zasada ta jest zawarta w art. 24 projektu kodeksu wizowego.

³ W odpowiedzi na postulat delegacji **AT**, by wspomnieć o wizach wieloletnich, przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę, że definicja ta została powtórzona za rozporządzeniem 539/2001. Delegacja **HU** proponowała, aby dodać odwołanie do wizy dwukrotnego wjazdu.

⁴ Zdaniem delegacji **HU** należy wspomnieć o liczbie wjazdów, podobnie jak w definicji wizy tranzytowej. Delegacja **KOM** zastanowi się nad tą kwestią.

- b) „wizą tranzytową”¹ (wizą kategorii B) uprawniającą posiadacza, który podróżuje z jednego państwa trzeciego do drugiego, do jedno-, dwu- lub w wyjątkowych przypadkach kilkukrotnego przejazdu przez terytorium państw członkowskich, przy czym długość każdego tranzytu nie może przekroczyć pięciu dni;
- (4) „wiza o ograniczonej ważności terytorialnej” (kategorii LTV B lub LTV C) oznacza wizę pobytową krótkoterminową² uprawniającą posiadacza do pobytu jedynie na terytorium państwa członkowskiego wydającego wizę lub kilku państw członkowskich albo do tranzytu jedynie przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich³.
- (5) „wiza lotniskowa” (wiza kategorii A) oznacza wizę wymaganą od obywateli niektórych państw trzecich podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych państw członkowskich w drodze odstępstwa od zasady swobodnego tranzytu określonej w załączniku 9 do podpisanej w Chicago Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym;
- (6) „uznawany dokument podróży” oznacza dokument podróży wydany przez państwo trzecie, którego obywatele muszą posiadać wizę podczas przekraczania granic zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) 539/2001, i uznawany przez państwa członkowskie za właściwy do umieszczenia wizy⁴;
- (7) „naklejka wizowa” oznacza wizę jednolitego formatu określoną w rozporządzeniu (WE) nr 1683/95 oraz fizyczną postać wiz zdefiniowanych w ust. 3, 4 i 5.

---

¹ Zdaniem delegacji **FR**, popartej przez delegację **AT**, rozróżnienie na wizy kategorii B i C jest sztuczne i powoduje niepotrzebne komplikacje w praktyce. Delegacja **FR** uważa, że po wprowadzeniu zryczałtowanych opłat manipulacyjnych utrzymywanie tego rozróżnienia nie ma uzasadnienia. Przedstawiciel **KOM** jest otwarty na przekonujące argumenty za zniesieniem wiz kategorii B, zdziwiło go jednak, że kwestia ta została poruszona dopiero teraz, biorąc pod uwagę problemy przedstawione przez obie delegacje.

² Delegacja **SK** zaproponowała następujące brzmienie tego ustępu:
„4) „wiza o ograniczonej ważności terytorialnej” (kategorii LTV B lub LTV C) oznacza wizę pobytową krótkoterminową i **tranzytową** uprawniającą posiadacza do pobytu jedynie na terytorium państwa członkowskiego wydającego wizę lub kilku państw członkowskich albo do tranzytu jedynie przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich”.

³ Przedstawiciel **KOM** potwierdził, że nawet jeśli wiza kategorii LTV jest wydawana na podstawie braku uznania przez jedno państwo członkowskie dokumentu podróży wnioskodawcy, to wydana wiza tej kategorii, mimo że pozwala danej osobie wjechać do 14 państw członkowskich, nie jest wizą „jednolitą” w rozumieniu definicji z art. 2 ust. 3.

⁴ Przedstawiciel **KOM** przyznał, że ta definicja nie obejmuje dokumentów podróży wydanych np. przez organizacje międzynarodowe, i obiecała zastanowić się nad lepszym sformułowaniem. Delegacja **HU** zaproponowała, by w razie utrzymania tej definicji mówić w niej o różnych organizacjach itp. wydających dokumenty podróży oraz o „posiadaczach” takich dokumentów, a nie a „obywatelach”.

- (8) „oddzielny arkusz na wizę” oznacza formularz jednolitego wzoru przeznaczony do umieszczania wizy wydanej przez państwa członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży nieuznawane przez państwo członkowskie, które wypełnia formularz zdefiniowany w rozporządzeniu (WE) nr 333/2002^{1 2}.

---

¹ Zdaniem delegacji **HU** definicja powinna także wspominać o użyciu tego oddzielnego arkusza, gdy w paszporcie wnioskodawcy nie ma już wolnych stron na wklejenie wizy. Delegacja **KOM** przyznała, że ten praktyczny aspekt jest znany, ale że w definicji musiała trzymać się tytułu rozporządzenia.

² Delegacja **HU** zaproponowała, by dodać następującą definicję „konsulatu”: „**misja dyplomatyczna lub urząd konsularny uprawnione do wydawania wiz jednolitych**”, aby nie trzeba było stosować długich sformułowań w całym tekście.

TYTUŁ II: Przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków wizowych

Rozdział I

Organy zaangażowane w rozpatrywanie wniosków wizowych

Artykuł 3

Organy właściwe do rozpatrywania wniosków wizowych

1. Bez uszczerbku dla art. 37 jedynie misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne¹ państw członkowskich są upoważnione do rozpatrywania wniosków wizowych.

---

¹ Delegacja **BE** wystąpiła o dodanie odniesienia do organów centralnych, gdyż one także są zaangażowane w przedłużanie ważności wiz w strefie Schengen i odpowiadają za odnośne czynności. **NO**, **SE**, **NL**, **AT**, **DK** i **LT** poparły tę propozycję, a delegacja **FR** zauważyła, że należy rozróżnić przedłużanie ważności wiz osobom już przebywającym w strefie Schengen od wydawania wiz wjazdowych. Zdaniem delegacji **EE** być może „rozpatrywanie” jest zbyt ogólnym określeniem. Delegacja **PL** zwróciła uwagę na niebezpieczeństwo pomylenia „organów centralnych” i „organów właściwych”. Delegacja **FR** przypomniała, że francuskie departamenty i terytoria zamorskie (DOM-TOM) nie należą do strefy Schengen i że wydawaniem w nich wiz zajmują się prefektury. Przedstawiciel **KOM** zgodził się, że należy dodać przepis uwzględniający tę sytuację, ale stwierdził, że może lepszym miejscem dla tego przepisu byłby tytuł V „Przepisy końcowe”. Jego zdaniem to misje dyplomatyczne i urzędy konsularne odpowiadają za rozpatrywanie wniosków wizowych; zwrócił też uwagę delegacji na artykuły odnoszące się konkretnie do przypadków, w których organy centralne są zaangażowane w rozpatrywanie wniosków: art. 6, 8, 9 i 28. Można dodać w tekście odesłanie do tych artykułów. Zdaniem przedstawiciela KOM projekt rozporządzenia zawiera tylko jeden wyjątek od zasady przedstawionej w art. 3 ust. 1, mianowicie — art. 38 (zlecenie usług na zewnątrz). **BE**, **DK**, **SE** i **NO** nie były przekonane, czy takie wewnętrzne odesłanie w tekście obejmie wszystkie przypadki. Delegacja **IT** nie poparła tego rozwiązania i stwierdziła, że obecne brzmienie jest odpowiednie, gdyż to misje dyplomatyczne i urzędy konsularne rozpatrują wnioski wizowe — choć w konsultacji z organami centralnymi. Delegacja **FR** stwierdziła, że może przydałoby się jasno rozróżnić poszczególne etapy przetwarzania wniosków wizowych: przyjęcie wniosku, jego rozpatrzenie, wydanie wizy. Delegacja **AT** zwróciła uwagę, że organy austriackie nie mogą przedłużać ważności wiz w Austrii. Jeżeli wpływa taka prośba, cała procedura rozpatrywania wniosku rozpoczyna się od początku. Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę na obecne przepisy dorobku Schengen dotyczące przedłużania ważności wiz i obowiązujące wszystkie państwa członkowskie, które stosują prawny dorobek Schengen, i przypomniał delegacjom, że kodeks wizowy będzie obowiązywał państwa członkowskie bezpośrednio.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 wizy pobytowe krótkoterminowe i tranzytowe mogą w wyjątkowych przypadkach być wydawane na granicy przez organy dokonujące odprawy osób [...] ¹.

Artykuł 4

Właściwość terytorialna

1. Obywatele państw trzecich ubiegają się o wizę w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym państwa członkowskiego w swoim państwie ² stałego pobytu ^{3 4}.

---

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** i **AT** zastanawiały się, czy konieczne jest odniesienie do marynarzy. **Przewodniczący** zaproponował jego skreślenie. Przedstawiciel **KOM** to zaakceptował. Delegacja **NL** przystała na tę propozycję, ale nie zgodziła się, by wydawanie marynarzom wiz na granicy traktować jako wyjątek; zaproponowała, aby gdzieś w projekcie kodeksu dodać odpowiedni fragment mówiący, że „wizy pobytowe krótkoterminowe i tranzytowe mogą być wydawane marynarzom na granicy”.

² Delegacja **CZ** zaproponowała dodanie wyrazu „legalnego”, po to by tylko osoby legalnie przebywające na stałe w danym państwie mogły ubiegać się o wizę.

³ Delegacja **HU** zaproponowała, by dopisać „lub pochodzenia” i dodać następujący fragment: „Konsulat w państwie pochodzenia wnioskodawcy musi (pocztą elektroniczną, faksem) zasięgnąć opinii konsulatu w państwie stałego pobytu tej osoby, o ile taki konsulat istnieje”. Delegacje **SI** i **AT** poparły pierwszą część tej propozycji.

Przedstawiciel **KOM** zaznaczył, że wyrażenie „państwo stałego pobytu” zastosowano celowo: ma ono sens zarówno prawny, jak i praktyczny — w odróżnieniu od „państwa pochodzenia”.

⁴ Delegacja **LT** zauważyła, że żadne z państw strefy Schengen nie jest obecne we wszystkich państwach trzecich i wobec tego niektórzy wnioskodawcy być może będą musieli starać się o wizę w państwie innym niż ich państwo stałego pobytu, gdyż być może działalność misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego obejmuje kilka państw; w rozporządzeniu należy zatem uwzględnić także takie sytuacje. Przedstawiciel **KOM** zastanowi się, jak to ująć.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 obywatele państw trzecich przebywający legalnie w państwie trzecim innym niż ich państwo stałego pobytu mogą składać wnioski w tym państwie trzecim. Osoby takie muszą uzasadnić¹ złożenie wniosku w tym państwie i nie może istnieć żadna wątpliwość co do ich zamiaru powrotu² do kraju stałego pobytu. W przypadku takich wniosków można³ zwrócić się o opinię do misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego w kraju stałego pobytu wnioskodawcy lub do organów centralnych państwa członkowskiego wydającego wizę.

Artykuł 5

Państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy pobytowej krótkoterminowej to:
- a) misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się miejsce będące jedynym lub głównym celem wizyty^{4 5}, lub
  - b) jeżeli nie można określić państwa członkowskiego będącego głównym celem podróży — misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, którego granicę zewnętrzną wnioskodawca zamierza przekroczyć w celu wjazdu na terytorium państw członkowskich.

¹ Dla delegacji **IT** nie było jasne, co oznacza „uzasadnić”; uznała, że wzmianka ta jest zbędna, gdyż wnioskodawca zawsze będzie musiał mieć rozsądny powód, by starać się o wizę.

² Delegacja **NL** zapytała, czy celowe jest mówienie o „wątpliwości co do ... zamiaru powrotu do państwa ich stałego pobytu”, skoro punkt taki nie figuruje wśród przyczyn uzasadniających odmowę.

³ Delegacje **BE** i **DE** stwierdziły, że nadal powinno to być obowiązkowe. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że obecne przepisy wymagają takiej konsultacji tylko w razie wątpliwości. Delegacja **IT** uznała cały ustęp za zbędny, gdyż opisuje to, co i tak jest stosowane w praktyce. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że projekt rozporządzenia określa prawa i obowiązki wnioskodawców i że zasady należy jasno wyłuszczyć.

⁴ Delegacje **AT** i **DE** uznały tę definicję za niezadowalającą. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że wspólne instrukcje konsularne stanowią tylko wytyczne do stosowania w praktyce, ale jeżeli państwa członkowskie chcą dodać jakieś elementy, **KOM** będzie otwarta na propozycje.

Delegacja **BE** wystąpiła o zachowanie brzmienia części II sekcja 1.1 lit. a) i b) i podkreśliła, że takie wyszczególnienie powinno się znaleźć w akcie prawnym, a nie w odrębnych instrukcjach. Takie uzupełnienie pozwoli „prawnie” wskazać, która misja państwa członkowskiego będzie odpowiadać za rozpatrzenie danego wniosku wizowego.

⁵ „Jeżeli w państwie stałego pobytu wnioskodawcy brak jest konsulatu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku, wnioskodawca może wystąpić o wizę do dowolnego konsulatu tego państwa członkowskiego”.

Jeżeli przedmiotem wniosku jest wiza wielokrotnego wjazdu, to za rozpatrzenie go odpowiada państwo członkowskie będące najczęstszym¹ celem podróży. Takie wizy wydaje się jedynie w państwie stałego pobytu wnioskodawcy².

2. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy tranzytowej to:
  - a) w razie tranzytu tylko przez jedno państwo członkowskie — misja dyplomatyczna lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego, lub
  - b) w razie tranzytu przez kilka państw członkowskich — misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, którego zewnętrzną granicę wnioskodawca zamierza przekroczyć w celu rozpoczęcia tranzytu.
3. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy lotniskowej³ to:
  - a) w razie jednokrotnego tranzytu lotniczego — misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dany port lotniczy tranzytu, lub
  - b) w przypadku dwu- lub wielokrotnego tranzytu lotniczego – misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się port lotniczy pierwszego tranzytu⁴.

¹ Delegacje **IT** i **PT** uznały to sformułowanie za problematyczne. Delegacja **NL** zaproponowała, by zmienić je na „główny cel podróży”. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że art. 5 akapit 2 nie ma odzwierciedlenia w obecnym dorobku oraz że „najczęstszy cel podróży” dodano, aby jakoś ująć główny cel podróży w przypadku wniosku o wizę wielokrotnego wjazdu.

² Delegacja **NL** wystąpiła o skreślenie fragmentu „jedynie w państwie stałego pobytu wnioskodawcy”, gdyż osoby podróżujące służbowo często muszą starać się o wizę poza państwem swojego stałego pobytu. Przedstawiciel **KOM** odparł, że najwłaściwszym organem do rozpatrzenia wniosku jest zawsze misja dyplomatyczna państwa stałego pobytu wnioskodawcy oraz że osoby podróżujące służbowo planują podróże z dużym wyprzedzeniem. Jeżeli jednak zaistnieje konieczność, aby starać się o wizę poza swoim państwem stałego zamieszkania, zastosowanie będzie mieć art. 4 ust. 2.

Delegacje **SI** i **HU**: zastrzeżenie weryfikacji. Delegacje **BE** i **DE** wystąpiły o zachowanie tego brzmienia, a delegacja **DE** uzupełniła, że należy zwiększyć elastyczność pod względem służbowych wiz wielokrotnego wjazdu. Delegacja **FR** zaproponowała następujące uzupełnienie: „chyba że zaistnieją szczególne okoliczności”.

³ Por. uwagę delegacji **FR** we wprowadzeniu, s. 2.

⁴ Delegacje **BE** i **FR** podały przykłady problemów interpretacyjnych, które może spowodować takie brzmienie, i wystąpiły o jego doprecyzowanie. Przedstawiciel **KOM** obiecał przemyśleć te aspekty praktyczne; zwrócił jednak uwagę delegacji na definicję „lotu wewnętrznego” w kodeksie granicznym Schengen (art. 2 ust. 3).

Artykuł 6

Właściwość w zakresie wydawania wiz obywatelom państw trzecich przebywającym legalnie na terytorium państwa członkowskiego

Obywatele państw trzecich przebywający legalnie na terytorium państwa członkowskiego, nieposiadający dokumentu pobytowego wydanego przez to państwo, który pozwoliłby im podróżować bez wizy zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) i art. 34 ust. 1 lit. a) kodeksu granicznego Schengen, ale mający uzasadnione powody, aby odbyć podróż do innego państwa członkowskiego, występują o wizę do misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa członkowskiego będącego celem podróży.

Artykuł 7

Porozumienia o wzajemnej reprezentacji

1. Bez uszczerbku dla art. 5 misja dyplomatyczna lub urząd konsularny jednego państwa członkowskiego mogą zgodzić się reprezentować inne państwo członkowskie pod względem rozpatrywania wniosków o wydanie wizy pobytowej krótkoterminowej, tranzytowej i lotniskowej. W odnośnym porozumieniu należy określić czas trwania takiego systemu reprezentacji (jeżeli ma charakter tymczasowy), procedurę jego likwidacji oraz ustalenia związane z ewentualnym zapewnieniem lokalu i pracowników oraz dokonywaniem płatności przez reprezentowane państwo członkowskie.

W takich dwustronnych porozumieniach można zastrzec, że wnioski wizowe złożone przez obywateli państw trzecich, którzy należą do określonych kategorii, mają być przez reprezentujące państwo członkowskie przekazywane organom państwa reprezentowanego do zaopiniowania zgodnie z art. 9 ust. 3.

- [2. Państwo członkowskie może również reprezentować jedno państwo członkowskie lub większą ich liczbę jedynie pod względem przyjmowania wniosków wizowych oraz pobierania identyfikatorów biometrycznych. Przyjmowanie i przekazywanie akt i danych reprezentowanemu urzędowi konsularnemu odbywa się zgodnie ze stosownymi przepisami dotyczącymi ochrony i bezpieczeństwa danych.]¹

---

¹ Ustęp ten nie był analizowany, gdyż jest częścią odrębnego, obecnie analizowanego wniosku dotyczącego zmiany wspólnych instrukcji konsularnych.

3. Reprezentowane państwo członkowskie informuje Komisję o nowych porozumieniach o wzajemnej reprezentacji lub ich rozwiązaniu najpóźniej z wyprzedzeniem trzech miesięcy¹, zanim wejdą w życie lub ulegną rozwiązaniu.
4. Jednocześnie² reprezentujące państwo członkowskie informuje zarówno misje dyplomatyczne i urzędy konsularne innych państw członkowskich, jak i przedstawicielstwo Komisji Europejskiej, którym podlega dany obszar, o zawarciu porozumień o wzajemnej reprezentacji oraz o terminie ich wejścia w życie³.
5. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny reprezentującego państwa członkowskiego [...] ⁴ przestrzegają wszystkich przepisów, które regulują rozpatrywanie wniosków o wydanie wizy pobytowej krótkoterminowej, tranzytowej i lotniskowej⁵ i które określone są w niniejszym rozporządzeniu; zastosowanie mają terminy wydawania wiz określone w art. 20 ust. 1.

---

¹ Zdaniem delegacji **PT** przepis ten jest problematyczny, gdyż taki system reprezentacji może okazać się konieczny w sytuacjach nagłych. **FR, AT, IT, BE, DK i NL** wystąpiły o skreślenie odniesienia do 3 miesięcy. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że chodziło o to, by zwiększyć przejrzystość polityki wizowej oraz by wnioskodawcy wiedzieli, gdzie powinni ubiegać się o wizę (ów trzymiesięczny okres odpowiada terminowi składania wniosków wizowych; por. art. 10 ust. 1); ponadto doświadczenie uczy, że państwa członkowskie często informują o porozumieniach dotyczących wzajemnej reprezentacji dopiero kilka miesięcy po tym, jak porozumienia weszły w życie. Co do zgłaszania „reprezentacji tymczasowej”, **KOM** nie ma nic przeciwko przeformułowaniu tekstu, ale zastanawia się nad koniecznością jego modyfikacji, skoro taka reprezentacja ad hoc jest stosowana – jak się zdaje – bardzo rzadko. Duże imprezy sportowe planowane są z dużym wyprzedzeniem, więc system tymczasowej reprezentacji w związku z tymi imprezami można by zgłaszać w terminie zaproponowanym w tekście.

² Przedstawiciel **KOM** zaznaczył, że dla reprezentującego państwa członkowskiego wybrano mniej precyzyjny termin na poinformowanie innych misji dyplomatycznych w regionie.

³ **Przewodniczący** zaproponował dodanie fragmentu: „i terminie ich rozwiązania”, po to aby przepis był analogiczny do przepisu w ust. 3. Przedstawiciel **KOM** zaaprobował to uzupełnienie.

⁴ Delegacja **BE** uznała, że zdanie to nic nie wnosi i że należy je usunąć. Przedstawiciel **KOM** nie wyrażał sprzeciwu.

⁵ W odpowiedzi na pytanie delegacji **HU** przedstawiciel **KOM** zauważył, że z uwagi na specyficzny charakter tych wiz nie byłoby wskazane, aby były one wydawane w ramach systemu reprezentacji.

6. Jeżeli misja dyplomatyczna lub urząd konsularny reprezentującego państwa członkowskiego zamierzają odrzucić wniosek, to pełną dokumentację wniosku należy [przedłożyć organom centralnym]¹ reprezentowanego państwa członkowskiego, aby podjęły one ostateczną decyzję w sprawie wniosku w terminie określonym w art. 20 ust. 1.
7. Jeżeli misja dyplomatyczna lub urząd konsularny reprezentującego państwa członkowskiego postanawiają współpracować z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi lub zlecać na zewnątrz część czynności wizowych², to system taki dotyczy również wniosków rozpatrywanych w ramach wzajemnej reprezentacji. Jednakże organy centralne reprezentowanego państwa członkowskiego są o tym informowane z należytyym wyprzedzeniem³.

¹ Niektóre delegacje (**NL**, **AT**, **PT**) wyraziły obawy co do skutków tego przepisu. Delegacja **FI** zaproponowała zastąpić tekst w nawiasach fragmentem następującym: „przesłać do najbliższej lokalnej ambasady”. Tym samym obowiązek uzasadniania decyzji odmownych (por. art. 23) spadnie na reprezentowane państwo członkowskie, co uprości ewentualne procedury odwoławcze. Delegacje **SE** i **SI** poparły tę propozycję. Delegacja **BE** uznała ją za dobrą, ale podtrzymała zastrzeżenie weryfikacji. Delegacja **EE** poparła propozycję fińską, ale zaznaczyła, że rozwiązanie to powinno być fakultatywne, gdyż przekazywanie całej dokumentacji nie miałoby sensu, jeżeli wszystkie informacje znajdowałyby się w VIS. Delegacje **DK** i **LT** opowiedziały się raczej za pierwotnym brzmieniem wniosku. Dla delegacji **IT** nie była jasna konieczność takiego działania, skoro reprezentujące państwo członkowskie powinno wziąć na siebie wszelkie decyzje dotyczące wniosków wizowych. Delegacja **FR** przypominała, że problemy z „odmowami w systemie reprezentacji” pojawiają się przy okazji odwołań, gdyż odwołania podlegają przepisom krajowym itd. Odkąd też wprowadzono opłatę manipulacyjną uiszczaną w momencie składania wniosku, pojawiły się dodatkowe problemy. Delegacja **FR** nie ma nic przeciwko temu, aby organom centralnym przekazywać niezbyt obszerne dokumentacje; zaproponowała ona, by wariant ten był fakultatywny i by dzięki temu zachować możliwie szeroki wachlarz rozwiązań. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że jeśli chodzi o decyzje odmowne w sprawie wniosków wizowych, to jest to problem prawny, a nie kwestia zaufania, i przywołał przykłady przykrych sytuacji spotykanych w praktyce, w których wnioskodawcom formalnie nie odrzucano wniosku, ale proszono ich o zwrócenie się do najbliższej placówki reprezentowanego państwa członkowskiego znajdującej się w dużej odległości. Dlatego utrzymał brzmienie tekstu, ale równocześnie przyznał, że przekazywanie dokumentacji będzie łatwiejsze dzięki VIS. Zwrócił uwagę delegacji na art. 19 ust. 1, w którym wprowadzono pojęcie „niedopuszczalności” wniosku, i stwierdził, że może dzięki niemu zmniejszy się skala problemów związanych z systemem wzajemnej reprezentacji.

² Dla delegacji **NL** nie była jasna różnica między współpracą z pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi a zlecaniem czynności usługodawcom zewnętrznym.

³ Przedstawiciel **KOM** poinformował delegacje, że ustęp ten został dodany ze względu na doświadczenia z New Delhi („TM 2004”), i zaproponował, by go przeanalizować po omówieniu odrębnego wniosku dotyczącego zmiany wspólnych instrukcji konsularnych. Dla delegacji **IT** jest nie do przyjęcia, aby reprezentowane państwo członkowskie miało decydować o tym, jak reprezentujące państwo członkowskie organizuje pracę w swoim urzędzie konsularnym; przypominała ona, że system wzajemnej reprezentacji opiera się na zasadzie dobrowolności. Delegacja **AT** poparła ten punkt widzenia.

Artykuł 8

Zasięganie opinii organów centralnych własnego państwa członkowskiego

1. Państwo członkowskie może zobowiązać swoje misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne do zasięgania opinii¹ swoich organów centralnych przed wydaniem wizy obywatelom niektórych państw trzecich lub ich obywatelom należącym do szczególnych kategorii.

Państwa trzecie, co do których obywateli lub co do których obywateli należących do szczególnych kategorii trzeba zasięgnąć takiej opinii, są wymienione w załączniku I.

2. Zasięganie opinii odbywa się bez uszczerbku dla terminów² rozpatrywania wniosków wizowych określonych w art. 20 ust. 1³.
3. Jeżeli państwo członkowskie reprezentuje inne państwo członkowskie na mocy art. 7 ust. 1, to opinii, o której mowa w ust. 1, zasięgają organy centralne reprezentującego państwa członkowskiego.

---

¹ Delegacja **PL** zaproponowała, by organy dokonujące kontroli granicznej nie musiały, wydając wizę, zasięgać tej opinii. Przedstawiciel **KOM** zaproponował, aby kwestię tę poruszyć w razie potrzeby przy okazji omawiania art. 32.

² Delegacja **IT** uznała to sformułowanie za zbyt niejasne i zaproponowała następujące: „w terminie określonym w...”

³ Delegacje **HU** i **DE** uznały, że będzie przez to za mało czasu na dokonanie koniecznych kontroli. Przedstawiciel **KOM** powołał się na notę wyjaśniającą (dok. 11752/1/06, str. 8–9).

Zasięganie opinii organów centralnych innych państw członkowskich oraz przekazywanie im informacji

1. Państwo członkowskie może wymagać, by organy centralne innych państw członkowskich zasięgały opinii jego organów centralnych przed wydaniem wiz obywatelom niektórych państw trzecich lub ich obywatelom należącym do szczególnych kategorii.

Państwa trzecie, co do których obywateli lub co do których obywateli należących do szczególnych kategorii trzeba zasięgać takiej opinii, są wymienione w załączniku II².

---

¹ Wariant tekstu przekazany przez delegację HU po spotkaniu w dniach 14–15.11.2006 r.:

Delegacja HU proponuje, by uproszczona konsultacja przedstawiona w ust. 3 stała się powszechną praktyką i by pierwsze trzy ustępy art. 9 przeformułować i przegrupować następująco:

„1. Państwo członkowskie może wymagać, by jego organy centralne były informowane o wizach wydanych przez misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne innych państw członkowskich obywatelom określonych państw trzecich lub ich obywatelom należącym do szczególnych kategorii.

*Państwa trzecie, co do których obywateli lub co do których obywateli należących do szczególnych kategorii **trzeba przekazywać takie informacje, są wymienione w załączniku II.***

*2. Państwo członkowskie **może ponadto** wymagać od władz centralnych innych państw członkowskich zasięgnięcia opinii jego władz centralnych przed wydaniem wizy obywatelom niektórych państw trzecich lub szczególnym kategoriom takich obywateli.*

*Państwa trzecie, co do których obywateli lub co do których obywateli należących do szczególnych kategorii **trzeba zasięgnąć takiej opinii, oznaczone są (*) w załączniku II.***

3. Organy centralne, do których zwrócono się o opinię, odpowiadają w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Uznaje się, że brak odpowiedzi organów, do których zwrócono się o opinię, w powyższym terminie oznacza zgodę, by organy centralne zasięgające opinii zezwoliły swojej misji dyplomatycznej lub swojemu urzędowi konsularnemu na wydanie wizy.”.

² Przedstawiciel COM przypomniał, że obecnie wykazy te nie są ogólnie dostępne, i zaproponował, by dla przejrzystości zostały opublikowane; być może dzięki ich ujawnieniu państwa członkowskie będą też ostrożniejsze w dodawaniu państw trzecich, co do których obywateli trzeba zasięgać opinii. Delegacje FR, NL i IT nie poparły pomysłu, by podawać takie informacje do wiadomości publicznej, gdyż może to spowodować niekorzystne skutki polityczne. Przedstawiciel KOM zauważył, że ostateczne rozwiązanie kompromisowe może być takie, by nie ujawniać strony występującej o opinię, ale by opublikować wykaz państw trzecich podlegających opiniowaniu. Taki przepis jednak należy także przeanalizować w świetle wprowadzenia wymogu, by uzasadniać odrzucenie wniosku.

2. Organy centralne, do których zwrócono się o opinię, odpowiadają w terminie trzech¹ dni roboczych² od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Uznaje się, że brak odpowiedzi organów, do których zwrócono się o opinię, w powyższym terminie oznacza zgodę, by organy centralne zasięgające opinii zezwoliły swojej misji dyplomatycznej lub swojemu urzędowi konsularnemu na wydanie wizy.³
3. Państwo członkowskie może wymagać, by jego organy centralne były informowane jedynie o wizach wydawanych przez misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne innych państw członkowskich obywatelom określonych państw trzecich lub ich obywatelom należącym do szczególnych kategorii.
Państwa trzecie, co do których obywateli należy przekazywać takie informacje, są oznaczone (*) w załączniku II⁴.
4. Opinii zasięga się, a informacje przekazuje zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia o systemie VIS nr.....⁵

---

¹ Delegacje **BE** i **IT** uznały ten termin za zbyt krótki; inne delegacje proponowały różne terminy: 5 dni roboczych (**NL**), 7 dni roboczych (**SK**, **PL**). Dla delegacji **FR** nie było jasne, czemu nie można utrzymać obecnych terminów.

Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że obecny system nie działa dobrze i że już kilkakrotnie zwracano uwagę, iż państwo członkowskie, do którego wystąpiono o opinię, niezmiennie rzadko udziela odpowiedzi. Ponadto poprzednie próby zmiany systemu dowiodły, że w wielu przypadkach państwa członkowskie pragną być tylko poinformowane, i dlatego wprowadzono rozróżnienie między „zasięgnięciem opinii” a „przekazywaniem informacji”. **Przewodniczący** przypomniał, że wydłużone terminy wydawania wiz czasem powodują problemy polityczne.

² Dla niektórych delegacji nie było jasne, co oznaczają 3 dni robocze.

Służba Prawna Rady powołała się na prawodawstwo Wspólnoty obowiązujące w kwestii terminów, a w nim na dwa podstawowe elementy: dzień rozpoczynający bieg terminu nie jest wliczany do terminu oraz początek terminu nie przypada nigdy na dzień wolny od pracy, ale jest przesuwany na pierwszy z kolei dzień roboczy. [Por. rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów, Dz.U. L 38 z 15.2.1980, s. 35].

³ Delegacja **DK**: zastrzeżenie weryfikacji.

⁴ Delegacje **IT** i **ES** poparły ten przepis.

⁵ Przedstawiciel **KOM** poinformował delegacje, że zasadniczo opinii będzie się zasięgać za pośrednictwem VIS i że jeżeli projekt rozporządzenia zostanie przyjęty, zanim VIS zostanie uruchomiony, trzeba będzie być może wprowadzić okres przejściowy.

5. Jeżeli państwo członkowskie reprezentuje inne państwo członkowskie na mocy art. 7 ust. 1, to opinii, o której mowa w ust. 1, zasięgają organy centralne reprezentującego państwa członkowskiego; one też przekazują informacje, o których mowa w ust. 3¹.

---

¹ Delegacja **PL** zaproponowała, by przepis ten uelastyczyć przez dodanie fragmentu: „o ile reprezentujące państwo członkowskie i reprezentowane państwo członkowskie nie uzgodniły inaczej”. Przedstawiciel **KOM** obiecał przemyśleć tę propozycję.

Rozdział II

Składanie wniosku

Artykuł 10

Kwestie praktyczne dotyczące składania wniosku

1. Wniosek należy złożyć najpóźniej trzy miesiące przed rozpoczęciem planowanej wizyty^{1 2}.
2. Wnioskodawcy³ mogą być zobowiązani do umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku. Termin spotkania można uzgodnić bezpośrednio z misją dyplomatyczną lub urzędem konsularnym lub – w stosownych przypadkach – przez pośrednika. Spotkanie następuje⁴ w ciągu dwóch tygodni⁵.

---

¹ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie następującego sformułowania: „lub przed dniem wygaśnięcia wizy wielokrotnego wjazdu mającej długi okres ważności”.

² Zdaniem delegacji **AT** bardziej odpowiednie będzie następujące brzmienie ust. 1: „Wizy są wydawane najpóźniej trzy miesiące przed początkiem planowanej wizyty”.

³ Delegacja **NL** zaproponowała ten wyraz zastąpić wyrażeniem „cudzoziemcy objęci obowiązkiem wizowym”, lecz przedstawiciel **KOM** uznał, że definicja w art. 2 ust. 1 jest wystarczająca.

⁴ Delegacja **HU** wystąpiła o zmianę na „powinno nastąpić”.

⁵ Część delegacji (**AT**, **IT**, **BE**, **ES**, **LT**, **BG**, **PL**) uznała ten termin za zbyt krótki, szczególnie w okresach szczytowych. Delegacja **AT** dodała, że przepis tego rodzaju powinien trafić do instrukcji stosowania kodeksu. W nawiązaniu do ogólnych uwag na temat treści kodeksu i instrukcji praktycznych (patrz wstęp) przedstawiciel **KOM** podkreślił, że długość tego terminu można zmienić, jednak takiego stałego terminu nie należy traktować jedynie jako praktycznego szczegółu. Przedstawiciel **KOM** przypomniał delegacjom, że państwa członkowskie są zobowiązane do stworzenia godnych procedur i do sprawiedliwego traktowania wnioskodawców.

Delegacja **BE** była zdania, że jeśli ustali się stały termin, należy też określić konsekwencje jego niedotrzymania. Zaproponowała następujące brzmienie: „w rozsądnym terminie”; sam termin można potem określić w instrukcjach.

Delegacje **FR** i **IT** poparły tę propozycję z uwagi na ogromną różnorodność sytuacji, państw trzecich i okoliczności wydawania wiz; różnorodność ta powoduje, że nie da się zastosować jednego stałego terminu na całym świecie.

- 3.¹ W odpowiednio uzasadnionych lub w uzasadnionych pilnych przypadkach wnioskodawcy mogą złożyć wniosek bez uprzedniego umówienia się na spotkanie albo spotkanie wyznacza się im w terminie natychmiastowym².
4. Jeżeli informacje udzielone w związku z wnioskiem są niekompletne, wnioskodawcę informuje się, jakie dodatkowe dokumenty są wymagane³. Wnioskodawcę wzywa się do bezzwłocznego⁴ dostarczenia dodatkowych informacji/dokumentów oraz informuje, że jeżeli wymagane informacje nie zostaną dostarczone przed upływem 1⁵ miesiąca kalendarzowego od daty tego wezwania, wniosek zostanie uznany za niedopuszczalny⁶.

---

¹ Delegacja **LU** uznała, że przepis ten należy przenieść do przyszłych instrukcji. Objasniając związek między ust. 2 a 3, przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę, że chodzi o umożliwienie państwom członkowskim współpracy z usługodawcą zewnętrznym, który przyjmowałby wnioski, a jednocześnie o umożliwienie wnioskodawcom składania wniosku bezpośrednio w konsulacie. Zdaniem delegacji **EE** brzmienie ust. 2 i 3 jest zbyt nieprecyzyjne. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że jak stwierdziło kilka delegacji, taka jest obecnie praktyka i że Komisja jedynie ujęła tę praktykę w formie zasady ogólnej.

² Delegacje **FR** i **NL** zastanawiały się nad znaczeniem tego wyrazu.

³ **KOM** rozważy propozycję delegacji **HU** i **LV**, by opracować jednolity formularz wskazujący wymagane dokumenty dodatkowe.

⁴ Delegacje **DK** i **LV** zastanawiały się nad znaczeniem tego wyrazu.

⁵ Zdaniem delegacji **SE**, **IT** i **LV** bardziej odpowiedni będzie termin 2 tygodni — oszczędzi konsułatom konieczności przechowywania dużych ilości niekompletnych akt; zdaniem delegacji **BE** i **LU** jeden miesiąc jest odpowiedni. Przedstawiciel **KOM** przekonywał, że konieczny jest powszechnie obowiązujący termin.

⁶ Zdaniem delegacji **NL** należy odróżnić dokumenty niezbędne (tj. paszport) od dokumentów dodatkowych; zgłosiła ona zastrzeżenie weryfikacji do tego ustępu. Przedstawiciel **KOM** był skłonny zastanowić się nad takim rozróżnieniem w związku z art. 12. Delegacja **NO** zgłosiła zastrzeżenie, ponieważ zgodnie z norweskim prawem krajowym wszystkie decyzje dotyczące wniosku wizowego, także decyzje o uznaniu go za „niedopuszczalny” (art. 19 ust. 1), muszą być uzasadnione i mogą być przedmiotem odwołania.

Pobieranie danych biometrycznych

1. Państwa członkowskie pobierają od wnioskodawcy identyfikatory biometryczne, na które składają się obraz twarzy i odciski dziesięciu palców, i przestrzegają przy tym zabezpieczeń określonych w europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.

Podczas składania pierwszego wniosku wizowego wnioskodawca zobowiązany jest do osobistego stawiennictwa. Pobiera się wtedy następujące identyfikatory biometryczne:

- a) zdjęcie, zeskanowane lub wykonane w chwili składania wniosku oraz
- b) płaskie odciski dziesięciu palców utrwalone cyfrowo.

2. W przypadku kolejnych wniosków identyfikatory biometryczne są kopiowane z pierwszego wniosku, pod warunkiem że ostatni wpis istnieje nie dłużej niż 48 miesięcy. Po tym terminie kolejny wniosek należy traktować jako „pierwszy wniosek”.

---

* Artykuł ten nie został przeanalizowany, ponieważ stanowi część projektu rozporządzenia zmieniającego wspólne instrukcje wizowe (13610/2/06).

¹ Delegacja **FR** zastanawiała się, czy porządek czynności w art. 10 jest logiczny: ust. 1–3 mówią o „czynnościach przy okienku”, natomiast ust. 4 dotyczy „niektórych aspektów analizy”. **FR** zaproponowała, żeby – jeśli wprowadzi się pojęcie „pełnej dokumentacji” – opracować wyczerpujący wykaz niezbędnych dokumentów uzupełniających, który jasno określi „warunki odrzucenia wniosku z przyczyn formalnych”. Delegacja **HU** poparła ten punkt widzenia. Przedstawiciel **KOM** zaproponował, żeby podczas analizy art. 12 i 19 omówić ewentualne przeniesienie art. 10 ust. 4 do innego artykułu. Zwrócił też uwagę delegacji na fakt, że art. 12 wymienia kryteria dopuszczenia wniosku (niezbędna dokumentacja), a następnie art. 13–15 przedstawiają je szczegółowo. **KOM** rozpatrzy jednak propozycje delegacji francuskiej. Zdaniem delegacji **AT** zwrot „uznany za niedopuszczalny” jest niewystarczająco dokładny. Obecnie albo wydaje się wizę, albo odrzuca wniosek z przyczyn merytorycznych lub formalnych. Delegacja **CZ** zgodziła się z **FR** i **AT**.

3. Wymogi techniczne dotyczące zdjęć i odcisków palców odpowiadają międzynarodowym normom określonym w dokumencie 9303 wydanym przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), część 1 (dotycząca paszportów), wydanie VI¹.
4. Dane biometryczne są pobierane przez wykwalifikowanych i odpowiednio upoważnionych pracowników danej misji dyplomatycznej lub danego urzędu konsularnego albo, pod ich nadzorem, przez pracowników usługodawcy zewnętrznego, o którym mowa w art. 37 lit. c).

Pobrane dane wprowadzane są do wizowego systemu informacyjnego (VIS) jedynie przez odpowiednio upoważnionych pracowników służb konsularnych zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5, art. 6 ust. 5 i 6 rozporządzenia o systemie VIS.

5. Z obowiązku składania odcisków palców zwalnia się dwie kategorie osób ubiegających się o wydanie wizy:
  - a) dzieci poniżej szóstego roku życia;
  - b) osoby, od których pobranie odcisków palców jest fizycznie niemożliwe. Jeżeli jednak można pobrać odciski palców w liczbie mniejszej niż dziesięć, to należy pobrać ich tyle, ile jest możliwe.

Państwo członkowskie może ustanowić wyjątki od wymogu pobierania identyfikatorów biometrycznych od posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów służbowych lub urzędowych i paszportów specjalnych.

Przy wszystkich tych kategoriach należy w systemie VIS wprowadzić adnotację „nie dotyczy”.

6. W każdym miejscu państwa członkowskie wyposażają swój urząd konsularny w sprzęt konieczny do pobierania i gromadzenia identyfikatorów biometrycznych lub, bez uszczerbku dla wariantów wzajemnej reprezentacji określonych w art. 7, postanawiają stosować jedną z form współpracy określonych w art. 37.

---

¹ Wymogi techniczne są takie same jak w przypadku paszportów wydawanych przez państwa członkowskie ich obywatelom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2252/2004.

Składanie wniosku wizowego¹

- 1². Składając wniosek wizowy, wnioskodawca musi:
- (f) wypełnić formularz wniosku, o którym mowa w art. 13;
  - (g) przedstawić ważny dokument podróży, którego termin ważności upływa³ najwcześniej trzy miesiące po planowanej dacie opuszczenia terytorium państw członkowskich i który zawiera przynajmniej jedną⁴ pustą stronę przeznaczoną na wizy⁵;
  - (h) dostarczyć zgodnie z art. 14 i załącznikiem IV⁶ dokumenty uzupełniające, które potwierdzają cel i długość pobytu;

---

¹ Zdaniem delegacji **DE** ogólna zasada, zgodnie z którą konieczna jest osobista rozmowa z każdym wnioskodawcą, oraz ewentualne odstępstwa od tej zasady powinny być wyraźnie sformułowane w rozporządzeniu.

Delegacja **DE** uznała także, że należy przeorganizować art. 12, 14, 15, 18 i 23, tak by wprowadzić wyraźne rozróżnienie między a) wymogami merytorycznymi, b) wymogami proceduralnymi a c) prawem do odwołania. Delegacje **EE**, **NL**, **FR** i **AT** poparły postulaty DE, a delegacja **FR** dodała, że podstawowymi warunkami „dopuszczalności” powinny być złożenie wypełnionego wniosku, przedstawienie ważnego dokumentu podróży i uiszczenie opłaty administracyjnej. Wtedy pozostałe dokumenty uzupełniające powinny wykazać, że spełnione są warunki wjazdu określone w kodeksie granicznym Schengen, są środki utrzymania, jest odpowiednie podróżne ubezpieczenie zdrowotne, są środki na powrót do państwa pochodzenia, oraz jakie jest społeczno-gospodarcze położenie wnioskodawcy w państwie stałego pobytu.

Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę delegacji na art. 11 (do omówienia po uzgodnieniu zmiany wspólnych instrukcji konsularnych), który rozwiązuje kwestię osobistego stawiennictwa (koniecznego przy pierwszym wniosku).

² Zdaniem delegacji **FR** jest dziwne, że w ustępie tym wymienia się wymogi i dokumenty uzupełniające, ale nie podaje się żadnego uzasadnienia. **KOM** ponownie przemyśli ten ustęp, ale zasadniczo elementy te stanowią „warunki dopuszczalności”.

³ Delegacja **DK** zaproponowała dodanie wyrazu „zasadniczo”, ponieważ mogą mieć zastosowanie inne terminy. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że 3 miesiące to termin ważności stosowany w obecnym prawodawstwie, ale jeżeli państwa członkowskie wymagają w praktyce dłuższych terminów, można to uwzględnić.

⁴ Zdaniem delegacji **FR** muszą być przynajmniej 2 puste strony, aby można było na nich umieścić naklejkę i (na granicy) stemple.

⁵ Delegacja **LT** woli obecną wersję tego przepisu we wspólnych instrukcjach konsularnych, gdyż tutaj przedstawione sformułowanie jest zbyt restrykcyjne.

⁶ Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że ta struktura i struktura zawarta w kodeksie granicznym Schengen są identyczne.

- (i) dostarczyć dowody posiadania wystarczających środków utrzymania zgodnie z art. 5 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen¹;
  - (j) umożliwić pobranie danych biometrycznych zgodnie z art. 11 ust. 2;
  - (k) uiścić opłatę manipulacyjną określoną w art. 16.
2. W stosownych przypadkach wnioskodawca przedstawia dowód posiadania odpowiedniego podróznego ubezpieczenia medycznego zgodnie z art. 15². Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich mogą w ramach lokalnej współpracy konsularnej uzgodnić, że taki dowód należy przedstawić tylko wtedy, gdy wiza zostaje wydana³.

¹ Zdaniem delegacji **NL** należy pominąć odniesienie do kodeksu granicznego Schengen, gdyż sytuacja na granicach różni się od sytuacji, w której dana osoba występuje o wizę w urzędzie konsularnym. Propozycję tę poparła delegacja **DK**, dodając, że nie wszyscy wnioskodawcy powinni mieć obowiązek przedstawiania dowodów na posiadanie dostatecznych środków utrzymania, np. osoby podróżujące służbowo w dobrej wierze. W odpowiedzi na uwagę delegacji **BE przewodniczący** przypomniał delegacjom, że poprzedni załącznik 7 do wspólnych instrukcji konsularnych został uchylony przez kodeks graniczny Schengen, a wzmianka o środkach utrzymania potrzebnych do wjazdu do strefy Schengen znajduje się obecnie w art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia. Przedstawiciel **KOM** przypomniał delegacjom, że dowód na posiadanie dostatecznych środków utrzymania jest jednym z warunków wjazdu, a zatem także warunkiem uzyskania wizy.

² Delegacja **FR**, poparta przez delegację **AT**, wystąpiła o dopuszczenie zwolnień z tego wymogu i opowiedziała się za sformułowaniem ze wspólnych instrukcji konsularnych (część V pkt. 1.4 akapit dziewiąty, s. 30 (dok. 12357/1/05)). Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że warunki wjazdu, warunki uzyskania wizy i warunki przemieszczania się po strefie Schengen są identyczne, natomiast różne są metody wykazywania przez daną osobę, że posiada dostateczne środki utrzymania. Delegacja **LU** zgodziła się z tym i zwróciła uwagę delegacji na fakt, że nawet wnioskodawcy działający w dobrej wierze mogą zostać poproszeni na granicy o przedstawienie dowodów na posiadanie dostatecznych środków utrzymania; por. także art. 41 niniejszego projektu rozporządzenia.

Przedstawiciel **KOM** zaznaczył, że art. 12 ust. 2 i art. 15 są oparte na zmienionych wytycznych sporządzonych w roku 2005 i zaktualizowanych w roku 2006, po wprowadzeniu podróznego ubezpieczenia zdrowotnego (dok. 9654/06 VISA 137 COMIX 482), ale Komisja jest skłonna zmienić ten tekst.

³ Zdaniem delegacji **EE** i **LV** podrózne ubezpieczenie zdrowotne powinno stanowić część dokumentów uzupełniających i powinno być przedstawiane z wnioskiem, a nie dopiero gdy wiza jest wydawana. Ten punkt widzenia poparły delegacje **BE** i **FR**, twierdząc, że jeżeli podrózne ubezpieczenie zdrowotne jest przedstawiane, dopiero gdy wydawana jest wiza, stwarza to problemy dla organów konsularnych. Zdaniem delegacji **NO** trudno jest wymagać od wnioskodawcy, by opłacił ubezpieczenie, zanim dowie się, czy wiza zostanie mu wydana, i zaproponowała dodanie odniesienia do „uprzedniego potwierdzenia”.

3. W stosownych przypadkach w paszporcie wnioskodawcy umieszcza się stempel, o którym mowa w art. 17¹.

Artykuł 13

Formularz wniosku

1. Wnioskodawcy wypełniają i podpisują formularz wniosku² przedstawiony w załączniku III. Osoby towarzyszące wpisane do dokumentu podróży wnioskodawcy wypełniają oddzielne formularze wniosku.
2. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny udostępniają wnioskodawcom formularz wniosku bezpłatnie; formularze te są powszechnie i łatwo dostępne w formie papierowej oraz elektronicznej.
3. Formularz jest dostępny w następujących językach^{3 4}:
  - a) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, w którym wymagana jest wiza;
  - b) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa, w którym znajduje się placówka, lub
  - c) w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa, w którym znajduje się placówka, i w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, w którym wymagana jest wiza.

---

¹ Delegacje **IT** i **AT** zwróciły uwagę, że nie ma takiej potrzeby, skoro wszystkie informacje będą przechowywane w VIS. Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę delegacji na art. 17 ust. 5, zgodnie z którym przepis ten zostanie uchylony, jak tylko dane zaczną być przekazywane do VIS.

² Zdaniem delegacji **AT** i **FR** bardziej odpowiednie jest następujące brzmienie: „wnioskodawca przedkłada wypełniony i podpisany formularz wniosku”, należy też dodać przepis mówiący, że w przypadku nieletnich czynności tej powinna dokonywać osoba sprawująca władzę rodzicielską. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że trzeba odróżnić wypełnianie, podpisywanie i kategorię wnioskodawcy. Zdaniem delegacji **IT** formularz wniosku należy podpisywać w obecności personelu konsularnego. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że byłoby to idealnym rozwiązaniem, zapytał jednak, jak działałoby ono w praktyce, jeżeli wnioski są składane za pośrednictwem biur podróży itd.

³ Delegacje **NL** i **CZ** zaproponowały skreślenie lit. b) i c).

⁴ Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że ważne jest, aby nie mylić formularza z jego wypełnianiem; podkreślił też, że wspomniana kwesta proceduralna (dostępność wniosku w różnych potrzebnych językach) jest tylko z pozoru prosta, o czym świadczą liczne skargi wnioskodawców otrzymywane przez Komisję.

Oprócz wersji językowych wymienionych w pierwszym akapicie można też udostępnić wersje formularza w innym języku urzędowym Unii Europejskiej.

Jeżeli formularz jest dostępny jedynie w językach urzędowych państwa członkowskiego, o którego wizę występuje wnioskodawca, wnioskodawcy udostępnia się odrębnie tłumaczenie tego formularza na język(i) urzędowy(-e) państwa, w którym znajduje się placówka.

Tłumaczenie formularza wniosku na język(i) urzędowy(-e) państwa, w którym znajduje się placówka, jest dokonywane w ramach lokalnej współpracy konsularnej¹.

4. Wnioskodawców informuje się, w jakim(-ch) języku(-ach) można wypełniać formularz wniosku.¹

---

¹ Delegacja **HU** stwierdziła, że przepisy te powinny być zawarte w instrukcjach praktycznych.

Dokumenty uzupełniające

1. Wnioskodawca przedstawia¹ następujące dokumenty:

- a) dokumenty potwierdzające cel² podróży³;
- b) dokumenty dotyczące zakwaterowania⁴;

¹ Delegacje **SE** i **IT** opowiedziały się za zmianą na „może przedstawić” lub „powinien przedstawić”. Poparła to delegacja **FR**, której zdaniem wnioskodawcy działający w dobrej wierze (na przykład biznesmeni) powinni być zwolnieni z obowiązku przedstawiania całej dokumentacji. To także pozwoliłoby personelowi konsularnemu skoncentrować się na bardziej problematycznych wnioskodawcach. **FR** woli brzmienie ze wspólnych instrukcji konsularnych. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że obowiązek przedłożenia tych dokumentów mają wszyscy wnioskodawcy. Osoby działające w dobrej wierze mogłyby następnie otrzymać wizę wielokrotnego wjazdu mającą długi okres ważności. Gdyby jednak osoba taka znów złożyła wniosek, musiałaby ponownie dowieść, że „działa w dobrej wierze”.

² Delegacja **FR** zwróciła uwagę, że należy to tłumaczyć jako „motif de voyage”.

³ W odpowiedzi na pytanie delegacji **ES** przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę delegacji na art. 18 ust. 6, z którego można wnioskować, że osoby ubiegające się o wizę lotniskową nie będą musiały, z przyczyn oczywistych, przedstawiać dowodów dotyczących podróży/pobytu. Przedstawiciel **KOM** przychylił się do dodania wyrażenia „bez uszczerbku dla art. 18 ust. 6”. Delegacja **ES** zaproponowała przeformułowanie zdania wprowadzającego ust. 1: „Osoby ubiegające się o wizę jednolitą”.

⁴ Delegacja **LV** popiera pomysł, by wprowadzić nowy jednolity formularz obejmujący dowód zaproszenia, utrzymania i zakwaterowania, gdyż jej zdaniem spowoduje to bardziej jednolitą realizację wspólnej polityki wizowej. Jednak w obecnym brzmieniu projekt rozporządzenia dopuszcza możliwość używania tego formularza tylko w formie papierowej. Delegacja **LV** przyznaje, że możliwość ta jest użyteczna (zwłaszcza gdy forma papierowa jest jedyną możliwą do użytku, np. w ramach systemu wzajemnej reprezentacji), ale jej zdaniem takie ograniczenie co do postaci dokumentu jest sprzeczne założeniem, że należy usprawnić rozpatrywanie wniosków wizowych. Powołując się na obecną praktykę w swoim kraju, delegacja **LV** stwierdziła, że państwom członkowskim należy pozwolić na stosowanie tego formularza także w formie elektronicznej.

Elektroniczne przetwarzanie i gromadzenie zaproszeń ma istotną przewagę nad stosowaniem zaproszeń w postaci papierowej, gdyż tryb elektroniczny upraszcza i przyspiesza administracyjny tok przyjmowania i zatwierdzania zaproszeń. Dzięki elektronicznemu przetwarzaniu zaproszeń udział zaproszonego w procedurze wydawania wizy jest niepotrzebny, a przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne mają mniej pracy. W efekcie zaproszony przeważnie musi się stawić przed odpowiednim organem tylko raz (zasada kompleksowej obsługi w jednym punkcie) i nie musi przedstawiać potwierdzonego zaproszenia w odnośnym przedstawicielstwie. Równocześnie pracownicy przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego mający bezpośredni dostęp do bazy danych mogą szybciej i łatwiej sprawdzić status zaproszenia. Ponadto elektroniczne przetwarzanie i gromadzenie zaproszeń zmniejsza niebezpieczeństwo fałszerstw i nadużyć, a w odnośnych przypadkach pozwala sprawdzić poprzednie zaproszenia przedstawione przez tego samego zaproszonego; tak więc dzięki elektronicznemu formularzowi zatwierdzanie zaproszeń staje się prostsze i bezpieczniejsze oraz możliwa jest szybka i sprawna analiza wniosków wizowych i kontrola nielegalnej imigracji.

- c) dokumenty potwierdzające posiadanie środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania¹;
- d) dokumenty potwierdzające zamiar wnioskodawcy, by wrócić do państwa, z którego wyjeżdża².

3

Formularz potwierdzający zaproszenie, utrzymanie i zakwaterowanie przedstawiono w załączniku V⁴.

2. Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których misja dyplomatyczna lub urząd konsularny mogą zażądać od wnioskodawcy w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki określone w art. 12 ust. 1 lit. c) i d), przedstawiono w załączniku IV.
3. W ramach lokalnej współpracy konsularnej ocenia się, czy warunki lokalne wymagają, aby na danym obszarze właściwości uzupełnić i ujednolicić wykazy dokumentów uzupełniających zawarte w załączniku IV.

¹ Zdaniem delegacji **NL** środki finansowe powinny pokrywać także koszty podróży. Według przedstawiciela **KOM** środki utrzymania obejmują zarówno koszty podróży, jak i pobytu. Można by to zwerbalizować w tekście, ale należy zachować spójność z kodeksem granicznym Schengen.

² Delegacja **FR** zaproponowała następujące brzmienie: „dokumenty pozwalające ocenić zamiar wnioskodawcy, by wrócić do państwa, z którego wyjeżdża”. Przedstawiciel **KOM** przychylił się do tej propozycji.

³ Delegacja **FR** wystąpiła o dodanie litery „e) dowód posiadania podróznego ubezpieczenia zdrowotnego”. Przedstawiciel **KOM** nie poparł tej propozycji; podkreślił, że przedstawienie dowodu posiadania podróznego ubezpieczenia zdrowotnego nie może być traktowane jak przedstawienie dokumentu uzupełniającego, tylko raczej jak jeden z warunków wymagających spełnienia, zanim wiza zostanie wydana. Delegacja **FI** zastanawiała się, czy nie należy gdzieś wspomnieć o fotografii. Przedstawiciel **KOM** zauważył, że zdjęcie należy dołączyć do wniosku, a zatem nie ma potrzeby wspominania o nim odrębnie.

⁴ Delegacje **DK** i **NO** opowiedziały się za korzystaniem nadal z formularzy krajowych. Przedstawiciel **KOM** zauważył, że ujednolicenie formularza ma służyć właśnie temu, by nie używać różnych formularzy.

Podróżne ubezpieczenie medyczne

1. Wnioskodawcy występujący o wizę pobytową krótkoterminową oraz tranzytową¹ wykazują, że posiadają odpowiednie, ważne podrózne ubezpieczenie medyczne pokrywające wszelkie wydatki, które mogą się pojawić w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej lub nagłym leczeniem szpitalnym².
Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 2 zdanie ostatnie dowód posiadania ubezpieczenia podróznego przedstawia się w chwili złożenia wniosku³.
2. Wnioskodawcy występujący o wizę wielokrotnego wjazdu⁴ mającą długi okres ważności wykazują, że posiadają odpowiednie podrózne ubezpieczenie medyczne obejmujące okres pierwszej planowanej wizyty.

Ponadto wnioskodawcy tacy podpisują załączone do formularza wniosku oświadczenie, że są świadomi konieczności posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego podczas kolejnych pobytów.

---

¹ Zdaniem delegacji **BE** przesadą jest wymaganie tego od osób występujących o wizę tranzytową (ważną przez 1–5 dni), zwłaszcza że osoby występujące o wizę na granicy byłyby zwolnione z obowiązku posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego. (ust. 5). Przedstawiciel **KOM** nie będzie upierał się przy tym wymogu w stosunku do osób występujących o wizę tranzytową.

W odpowiedzi na pytanie delegacji **FR** przedstawiciel **KOM** potwierdził, że nie dotyczy to wiz lotniskowych.

² Delegacja **FR** wystąpiła o wprowadzenie odniesienia do „pomocy społecznej” (*aide sociale*). Przedstawiciel **KOM** zastanawiał się, jakiego rodzaju byłyby to wydatki.

³ Delegacja **BE** stwierdziła, że z przyczyn praktycznych dowód posiadania turystycznego ubezpieczenia medycznego należy zawsze przedstawiać w momencie składania wniosku oraz że jeżeli dowód ten będzie przedstawiany dopiero w chwili odbierania wizy, zniknie cały sens posiadania tego ubezpieczenia. Delegacje **ES** i **LV** zgodziły się z tym punktem widzenia i dodały, że ujednolicone postępowanie wyeliminuje praktykę wykorzystywania różnic w kryteriach stosowanych przez poszczególne państwa w przyznawaniu wiz (ang. *visa shopping*).

Delegacje **NO**, **DK** i **PT** opowiedziały się za utrzymaniem obu wariantów.

⁴ W odpowiedzi na zapytanie delegacji **SI** przedstawiciel **KOM** odparł, że ważny jest aspekt wielokrotnego wjazdu, a nie długość pobytów czy okres ważności wizy.

3. Ubezpieczenie musi być ważne na całym terytorium państw członkowskich i obejmować całkowity okres pobytu lub tranzytu danej osoby. Minimalna suma ubezpieczenia wynosi 30 000 EUR.

Jeżeli wydana zostaje wiza o ograniczonej ważności terytorialnej lub wiza tranzytowa, ubezpieczenie może być ważne jedynie na terenie odnośnego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich)¹.

4. Wnioskodawcy zasadniczo wykupują ubezpieczenie w państwie swojego stałego pobytu. Jeżeli nie jest to możliwe, powinni starać się uzyskać ubezpieczenie w jakimkolwiek innym państwie.

Osoba podpisująca formularz przedstawiony w załączniku V może wykupić ubezpieczenie za wnioskodawcę; w takim przypadku zastosowanie mają zasady określone w ust. 3².

5. Posiadacze paszportów dyplomatycznych³, marynarze⁴ objęci konwencjami MOP-u nr 108 i 185 oraz obywatele państw trzecich występujący o wizę na granicy⁵ są zwolnieni z obowiązku posiadania odpowiedniego, ważnego ubezpieczenia podróznego⁶.
6. W ramach lokalnej współpracy konsularnej można ocenić, czy konieczne są inne zwolnienia⁷.

---

¹ Delegacja **HU** zaproponowała skreślenie odniesienia do „wizy tranzytowej”. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że wizę tego rodzaju dodano z racji jej maksymalnego okresu ważności, gdyż jej posiadacz może podróżować jedynie przez ograniczoną liczbę państw strefy Schengen.

² Delegacja **NL** zaproponowała, aby dokładnie napisać, że takie ubezpieczenie powinno być wystawione na nazwisko osoby podróżującej. Przedstawiciel **KOM** przychylił się do tej propozycji.

³ W odpowiedzi na pytanie delegacji **IT** przedstawiciel **KOM** stwierdził, że to ogólne zwolnienie dotyczy wyraźnie określonej kategorii osób, w przeciwieństwie do kategorii posiadaczy paszportów służbowych.

⁴ Delegacja **FR** opowiedziała się za skreśleniem odniesienia do marynarzy, gdyż ubezpieczenie przewidziane na mocy konwencji MOP-u obejmuje kwestie inne niż turystyczne ubezpieczenie medyczne. Przedstawiciel **KOM** zaproponował, aby delegacja **FR** przedstawiła inny wariant tego tekstu.

⁵ W odpowiedzi na pytanie delegacji **LU** przedstawiciel **KOM** przypomniał, że na granicy można występować o wizę jedynie w sytuacjach wyjątkowych (przeważnie w sprawach nagłych), tak więc zwolnienie to jest uzasadnione. Ponadto w większości przypadków uzyskanie ubezpieczenia na granicy nie będzie możliwe.

⁶ Delegacja **HU** zaproponowała dodanie odniesienia do członka rodziny obywatela UE. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że wszystkie przepisy dotyczące członków rodzin obywatela UE reguluje dyrektywa 2004/38.

⁷ Delegacja **FR** sprzeciwiła się temu przepisowi.

7. Wymóg posiadania ubezpieczenia można uznać za spełniony, jeżeli w świetle sytuacji zawodowej wnioskodawcy stwierdzi się, że najprawdopodobniej jest on ubezpieczony na odpowiednim poziomie¹. Takie zwolnienie może dotyczyć konkretnych grup zawodowych, posiadających już podróżne ubezpieczenie medyczne w związku z wykonywanym zawodem.
8. W ramach lokalnej współpracy konsularnej na danym obszarze właściwość ocenia się, czy możliwe jest nabywanie odpowiedniego podróżnego ubezpieczenia medycznego.
9. Podczas oceny, czy ubezpieczenie jest odpowiednie¹, misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne ustalają, czy w danym państwie członkowskim² można dochodzić³ roszczeń wobec towarzystwa ubezpieczeniowego.
10. Jeżeli odstąpiono od egzekwowania wymogu posiadania podróżnego ubezpieczenia medycznego, właściwy organ wpisuje na naklejce wizowej, w polu „uwagi”, kod „N-INS”.

---

¹ Delegacja **BE** zaproponowała, żeby do przyszłych instrukcji praktycznych dodać wskazówki co do oceny „odpowiedniego poziomu”. Przedstawiciel **KOM** obiecał, że rozważy odpowiedniejsze i bardziej „prawne” brzmienie.

² Delegacja **BE** przypomniała, że poprzednio było także odniesienie do Szwajcarii i Liechtensteinu.

³ W odpowiedzi na uwagę delegacji **FR** i w nawiązaniu do jej zastrzeżenia co do ust. 6 przedstawiciel **KOM** stwierdził, że ust. 6 i 8 mają umożliwić wypracowanie alternatywnych rozwiązań w ramach lokalnej współpracy konsularnej.

Oплата манипуляcyjна¹

1. Składając wniosek wizowy, wnioskodawca uiszcza opłatę manipulacyjną² w wysokości 60 EUR, która odpowiada kosztom administracyjnym rozpatrzenia wniosku wizowego. Opłatę należy uiścić w euro lub walucie krajowej państwa trzeciego³, w którym złożono wniosek; оплата nie podlega zwrotowi.

---

¹ Delegacja **NL** zaproponowała, aby z uwagi na kwestie związane z opłatami pobieranymi za „usługi zlecone na zewnątrz” dokładnie określić, co stoi za nazwą „manipulacyjne”. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że kwestia ta zostanie szczegółowo potraktowana podczas ponownej analizy odrębnego projektu wniosku w sprawie zmiany wspólnych instrukcji konsularnych. W opinii służb Komisji określenie „manipulacyjne” obejmuje wszystkie czynności od przyjęcia wniosku do ostatecznej decyzji w jego sprawie; pokrywa się to wynikami analizy opłacalności przeprowadzonej przez FR w związku z niedawną podwyżką opłaty manipulacyjnej. Delegacja **FR** przypomniała, że według analizy opłacalności koszty administracyjne wynoszą 60 EUR.

Przyznając, że obecny prawny dorobek Schengen nie zawiera dokładnej definicji znaczenia wyrazu „manipulacyjne”, przedstawiciel **KOM** podkreślił, że „administracyjne koszty” przetwarzania wniosków wizowych powinny obejmować wszystkie czynności związane z tym przetwarzaniem, bez względu na to, czy część tych czynności była wykonywana przez usługodawców zewnętrznych.

² Delegacja **NL** zaproponowała także dodanie informacji, że to przedstawicielstwo konsularne decyduje, w jakiej walucie ta płatność jest dokonywana. Przedstawiciel **KOM** przychylił się do tej propozycji, o ile pozostałe delegacje uznają ją za zasadną.

³ Delegacja **HU**, poparta przez **AT** i **DE**, zaproponowała dodanie sformułowania „walucie zazwyczaj używanej w danym państwie trzecim” oraz skrótu „USD”, gdyż nie na całym świecie wnioskodawcy będą w stanie uiszczać opłaty w EUR. Przedstawiciel **KOM** obiecał, że rozważy dodanie „USD”, i przypomniał, że odniesienie to zostało skreślone, gdy wprowadzono opłatę ryczałtową w roku 2003.

Delegacja **BG** zaproponowała, żeby w ramach lokalnej współpracy konsularnej uzgodnić, jakiej waluty będą używać wszystkie przedstawicielstwa konsularne w danym miejscu. Przedstawiciel **KOM** obiecał, że rozważy tę propozycję.

Wracając do przedstawionej na poprzednim posiedzeniu sytuacji w Luandzie (zob. dok. 6110/07 VISA 50 COMIX 150, s. 9), delegacja **IT** stanowczo nalegała, aby stosować EUR jako walutę referencyjną (nie zaś jako walutę faktycznej opłaty) i aby stosować kurs wymiany EBC. Przedstawiciel **KOM** przychylił się do tej propozycji.

2. Wnioskodawcy otrzymują potwierdzenie uiszczenia opłaty¹. Na potwierdzeniu widnieje informacja, że opłata manipulacyjna nie podlega zwrotowi².
3. Jeżeli opłata manipulacyjna pobierana jest w walucie krajowej państwa trzeciego, w którym złożono wniosek, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich stosują referencyjny kurs wymiany walut ustalany dla euro przez Europejski Bank Centralny³. W ramach lokalnej współpracy konsularnej dopilnowują, aby wszystkie państwa członkowskie równocześnie dostosowały kwoty opłaty manipulacyjnej w walucie krajowej.
4. Opłatę manipulacyjną znosi się względem wnioskodawców należących do jednej z następujących kategorii:
- a) dzieci poniżej 6 roku życia;
  - b) uczniowie, studenci, uczestnicy studiów doktoranckich i towarzyszący nauczyciele, którzy podróżują w celu podjęcia studiów lub udziału w szkoleniach; oraz
  - c) naukowcy z państw trzecich podróżujący po terytorium Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2005/761/WE z dnia 28 września 2005 r.⁴

¹ Delegacja **AT** uznała to za zbędne, a **HU** stwierdziła, że potwierdzenie to powinno być wydawane tylko na żądanie.

² Delegacja **LV**, poparta przez **NL**, **FI** i **BG**, zaproponowała zamieszczenie tej informacji na formularzu wniosku, ponieważ wnioskodawcy uiszczający opłatę manipulacyjną przelewem bankowym nie otrzymają potwierdzenia, o którym mowa w niniejszym ustępie. Delegacja **ES** opowiedziała się za utrzymaniem propozycji Komisji. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że głównym celem jest poinformowanie wnioskodawcy i wobec tego lepszym pomysłem będzie zamieszczenie tej informacji na formularzu wniosku.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** i **AT**: zastrzeżenie weryfikacji. Delegacje te twierdzą, że przepis ten przysporzy problemów ich krajowym działom księgowości. Delegacja **NL** zastanawiała się, jak często koryguje się ten kurs wymiany. Przedstawiciel **KOM** to sprawdzi. Delegacja **HU** przypomniała, że EUR nie zostało jeszcze wprowadzone we wszystkich państwach członkowskich, i zaproponowała dodanie następującego zwrotu: „lub kurs wymiany stosowany przez bank centralny ich państwa”. Delegacja **IT** zgodziła się z tym i zaproponowała, aby zmienić brzmienie ust. 1, 2 i 3, tak by były bardziej czytelne. Przedstawiciel **KOM** nie poparł propozycji **HU**, obawiając się, że spowoduje ona dalsze problemy.

⁴ Delegacje **EE** i **LV** zaproponowały wprowadzenie ogólnego zwolnienia dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych (nową lit. d)). Delegacja **HU** zaproponowała, by do przyszłych instrukcji praktycznych wprowadzić odniesienie do ewentualnych zwolnień z opłaty manipulacyjnej dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych. Przedstawiciel **KOM** zastosuje się w tym przypadku do życzeń delegacji, przypomniał jednak, że na mocy ust. 5 państwa członkowskie mogą zwolnić z opłaty manipulacyjnej każdego indywidualnego wnioskodawcę.

5. W indywidualnych przypadkach można zwolnić z opłaty lub obniżyć jej wysokość zgodnie z prawem krajowym, jeżeli służy to propagowaniu interesów kulturalnych oraz interesów w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki rozwoju lub innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.
6. Do dnia 1 stycznia 2008 r. obywatele państw trzecich, co do których Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania do dnia 1 stycznia 2007 r. umowy o ułatwieniach wizowych, uiszczają opłatę manipulacyjną w wysokości 35 EUR¹.
7. Jeżeli posiadacz wizy o ograniczonej ważności terytorialnej wydanej zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. c) musi odbyć w okresie ważności wizy podróż do państwa członkowskiego nieobjętego ważnością terytorialną tej wizy, nie pobiera się opłaty manipulacyjnej za rozpatrzenie drugiego wniosku wizowego.²

---

¹ Delegacje **NL**, **EE** i **HU** wystąpiły o odesłanie także do już zawartych umów o ułatwieniach wizowych. W odpowiedzi na pytanie delegacji **PL** przedstawiciel **KOM** stwierdził, że obecnie negocjowane umowy zostaną ujęte, jeżeli we wskazanym terminie zostały paraflowane i podpisane, lecz jeszcze nie weszły w życie.

² **AT**, **DE**, **FR** i **EL**: zastrzeżenie weryfikacji. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że jeżeli wnioskodawca otrzymuje wizę o ograniczonej ważności terytorialnej ze względu na wpis w SIS, można to uznać za własną winę tej osoby. Z drugiej strony, jeżeli dana osoba otrzymuje wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, ponieważ dane państwo członkowskie nie uznaje dokumentu podróży posiadanego przez tę osobę, osoba ta nie ma wpływu na sytuację. Według Komisji w tym ostatnim przypadku nie ma powodu, żeby dana osoba musiała ponownie występować o wizę (i ponownie uiszczać opłatę), jako że sytuacja jest poza jej kontrolą.

8. Opłata ulega podwojeniu, jeżeli wnioskodawca bez uzasadnienia¹ złożył wniosek wizowy z wyprzedzeniem trzydniowym lub krótszym przed przewidywaną datą wyjazdu.

Artykuł 17

Stempel informujący o złożeniu wniosku wizowego

1. Aby wykluczyć jednoczesne składanie równoległych wniosków, misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, do których wpłynął wniosek, stemplują dokument podróży wnioskodawcy, informując tym sposobem o złożeniu wniosku wizowego. Stempel umieszcza się na pierwszej wolnej stronie dokumentu podróży, niezawierającej żadnych wpisów ani stempli, w chwili gdy misja dyplomatyczna lub urząd konsularny otrzymują wniosek.²
2. Stempel nie pociąga za sobą żadnych skutków prawnych co do kolejnych wniosków.
3. Wzór stempla przedstawiono w załączniku VI; stempel przybija się zgodnie z zasadami określonymi w tym załączniku.

---

¹ Delegacja **FR** stwierdziła, że ta dodatkowa usługa na rzecz wnioskodawcy w rzeczywistości jeszcze bardziej skomplikuje kwestię różnych obowiązujących opłat i może niekorzystnie wpłynąć na jakość rozpatrywania wniosku, a nawet sprawić wrażenie, że wizę można uzyskać po uiszczeniu podwójnej opłaty. **PT, LV, IT, BE**: zastrzeżenie weryfikacji. Delegacja **NL** wołałaby skreślić ten przepis. Delegacja **SE** zastanawiała się, co oznacza „bez uzasadnienia”.

Delegacja **ES** potwierdziła, że pobieranie opłat dość się skomplikowało przez umowy o ułatwieniach wizowych, ale woli zachować ten przepis, by ograniczyć presję na personel konsularny wywołaną wnioskami składanymi w ostatniej chwili. Delegacja **HU** opowiedziała się za utrzymaniem tego przepisu, ale z zaznaczeniem, że przyspieszone rozpatrywanie nie oznacza, że wiza zostanie automatycznie wydana.

Przedstawiciel **KOM** nie obstawał przy tym przepisie, który miał zresztą zrekompensować dodatkowy wysiłek personelu konsularnego. Zastanawiał się, czy przyspieszone rozpatrzenie wniosku faktycznie pociąga za sobą dodatkowe koszty. Delegacja **PL** była zdania, że – m.in. z racji powszechnej współpracy z usługodawcami zewnętrznymi pobierającymi dodatkowe opłaty za swoje usługi – taka opłata za przyspieszone rozpatrzenie wniosku byłaby politycznie drażliwa. Delegacja **ES** podkreśliła, że wnioskodawcy wcale nie mają obowiązku składania wniosków za pośrednictwem usługodawcy, a jeśli postanowią tak zrobić, muszą za ich usługi zapłacić.

² Delegacja **HU** stwierdziła, że stempel spełnia swoje zadanie jedynie wtedy, gdy wiza nie została wydana lub gdy wnioskodawca potrzebuje skorzystać z paszportu w okresie rozpatrywania wniosku. Przedstawiciel **KOM** przypomniiał liczne przykłady niepewności wnioskodawców i organów państw trzecich co do faktycznej wartości tego stempla. Zatem systematyczne stosowanie stempla wyeliminuje te nieporozumienia, które z pewnością nastąpiłyby, gdyby stempel był wbijany do paszportu jedynie w przypadku odmowy. Delegacja **IT** wyraziła wątpliwości co do przydatności tego przepisu.

4. Paszporty dyplomatyczne nie są stemplowane. W ramach lokalnej współpracy konsularnej uzgadnia się jednolicie, czy odstąpić od wymogu stemplowania paszportów osób należących do innych wyszczególnionych kategorii¹.
5. Przepisy niniejszego artykułu przestają obowiązywać misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich z dniem, w którym zaczną one przekazywać dane wizowe do systemu VIS².

---

¹ Delegacja **FR** była przeciwna takim zwolnieniom.

² Delegacja **FR** zaproponowała następujące brzmienie: „... z dniem, w którym system VIS osiągnie pełną sprawność operacyjną”. Przedstawiciel **KOM** przypomniał o regionalnym uruchomieniu systemu VIS i stwierdził, że dalsze stosowanie stempla oznaczającego złożenie wniosku będzie chyba anachronizmem, gdy dane państwo członkowskie już rozpocznie przekazywanie danych do VIS.

Rozdział III

Analiza i rozpatrywanie wniosków wizowych

Artykuł 18

Analiza wniosku

1. Podczas analizy wniosku wizowego i dokumentów uzupełniających zwraca się szczególną uwagę na ryzyko nielegalnej imigracji, bezpieczeństwo państw członkowskich oraz zamiar wnioskodawcy, by powrócić do kraju, z którego wyjeżdża¹.

---

¹ W odpowiedzi na wątpliwości delegacji **BE** i delegacji **NL**, według których określenia: „ryzyko nielegalnej imigracji” oraz „zamiar powrotu” pokrywają się, przedstawiciel **KOM** podkreślił, że dzięki ocenie zamiaru wnioskodawcy, by powrócić, można ocenić ryzyko nielegalnej imigracji i dlatego należy zachować oba wyrażenia; zdanie można jednak przeredagować następująco: „... , a **zwłaszcza** zamiar wnioskodawcy, by powrócić do kraju, z którego wyjeżdża”. Delegacja **HU** zaproponowała, by oba wyrażenia ująć w art. 23 ust. 1.

2. Jeżeli cel pobytu wnioskodawcy, jego zamiar powrotu lub złożone przez niego dokumenty budzą jakiegokolwiek wątpliwości¹, wnioskodawcę można wezwać, by stawił się na rozmowę w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym państwa członkowskiego odpowiedzialnego za analizę wniosku i udzielił dodatkowych informacji².

¹ Według delegacji **IT** sformułowanie to jest zbyt mało konkretne. Jeżeli wzywa się wnioskodawcę na drugą rozmowę, trzeba mieć uzasadnione i poważne podstawy do wątpliwości. Delegacja **FR**, poparta przez **DE** i **SI**, zaproponowała skreślenie „jakiegokolwiek” oraz zastąpienie „można wezwać” przez „wzywa się”. Delegacja **DE** chciała wiedzieć, czy wspomniana tu rozmowa jest dodatkową, szczegółową rozmową, w której wnioskodawca uczestniczy już po złożeniu wniosku. Nadal powinna obowiązywać zasada, że wnioskodawca, składając wniosek, musi stawić się osobiście w misji dyplomatycznej lub w urzędzie konsularnym, chyba że podlega jednemu z wyjątków (np. należy do kategorii osób ubiegających się o wizę w uczciwych celach).

² Delegacje **NL** i **BE**, wspierane przez **LT**, zaproponowały, by wspomnieć o „wątpliwościach co do tożsamości”, które powodowałyby wezwanie wnioskodawcy na kolejną rozmowę; delegacja **BE** dodała, że logiczniej byłoby połączyć ust. 2 i 7, a w ust. 7 skreślić wyrazy mówiące o wydawaniu czy niewydawaniu wizy. Delegacja **BE** zaproponowała następującą, alternatywną wersję ust. 2:

„Wnioskodawcy mogą albo od razu zostać poproszeni o dodatkowe dokumenty, albo — od razu lub w późniejszym terminie — zaproszeni na rozmowę...”. Delegacja **IT** zgodziła się z delegacją **BE** i zwróciła uwagę na obecne brzmienie, z którego może wynikać, że złożenie wniosku jest czymś odrębnym od rozmowy, a nie tak powinno być. Wnioskodawców można by wzywać na drugą rozmowę.

Nawiązując do art. 37 lit. b) (część projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego wspólne instrukcje konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych), delegacja **HU** chciała wiedzieć, czy personel wspólnych ośrodków przyjmowania wniosków wizowych byłby uprawniony do przeprowadzania takich rozmów, i zaproponowała, by „misję dyplomatyczną lub urząd konsularny” zastąpić „właściwymi organami”. Delegacja **FR** poparła tę propozycję, a przedstawiciel **KOM** zgodził się ją rozpatrzyć.

Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę delegacji na różne „sprzeczności”, o których trzeba pamiętać w związku z „osobistym stawiennictwem” — „rozmową” — „pobieraniem danych biometrycznych”:

- w rzeczywistości wiele osób jest obecnie zwolnionych z obowiązku osobistego stawiennictwa;
- według wspomnianego wcześniej projektu rozporządzenia wszyscy wnioskodawcy muszą pierwszy wniosek składać osobiście, ale w przypadku kolejnych wniosków byłiby przez 48 miesięcy zwolnieni z tego obowiązku;
- w przyszłości wiele osób będzie prawdopodobnie uznawanych za osoby, które ubiegają się o wizę w uczciwych celach, i nie będzie musiało składać wniosku osobiście.

Z tych względów przedstawiciel **KOM** uznał, że zbyt precyzyjne sformułowanie byłoby zbyt kłopotliwe.

3. Rozpatrując każdy wniosek wizowy, należy skorzystać z systemu VIS zgodnie z art. 5 i 13 rozporządzenia o systemie VIS¹.
4. Podczas analizy wniosku wizowego ustala się, czy wnioskodawca spełnia warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen, oraz weryfikuje:
- (a) ważność i autentyczność dokumentu podróży przedstawionego przez wnioskodawcę²;
  - (b) czy osoba ta nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich — w tym celu należy posłużyć się systemem informacyjnym Schengen i krajowymi bazami danych³;

---

¹ Delegacja **DE** zaproponowała następującą, alternatywną wersję:

„Rozpatrując każdy wniosek wizowy, należy **zasadniczo** skorzystać z systemu VIS zgodnie z art. 5 i 13 rozporządzenia o systemie VIS. **W dostatecznie uzasadnionych wyjątkowych sytuacjach (problemy techniczne) wizę można wydać bez uprzedniego skorzystania z systemu VIS, jeżeli próby skorzystania z niego były powtarzane bez skutku i jeżeli niepowodzenie to zostało nadrobione przez właściwy organ możliwie szybko, bez jakiegokolwiek zwłoki spowodowanej niedbałością. Wiza wydana w takich okolicznościach ma ograniczoną ważność terytorialną**”.

Przedstawiciel **KOM** obiecał rozpatrzyć tę propozycję w świetle art. 21 ust. 1.

² Delegacja **HU** zaproponowała, aby w dodatkowej instrukcji opisać, jak postępować w razie wykrycia fałszywego lub podrobionego dokumentu: jak informować organy centralne i lokalne, przedstawicielstwa innych państw członkowskich itd.

³ Delegacje **BE**, **NL** i **FR** opowiedziały się za utrzymaniem odrębności obu kryteriów, tak jak obecnie we wspólnych instrukcjach konsularnych i kodeksie granicznym Schengen. Delegacja **FR** zaproponowała dodanie „...w tym celu należy **w szczególności** posłużyć się systemem informacyjnym Schengen i ...”

Choć w kodeksie granicznym Schengen oba kryteria są rozdzielone [art. 5 ust. 1 lit. c) i d)], przedstawiciel **KOM** opowiedział się raczej za propozycją **FR**.

Delegacja **PT** zapytała, czy nie należałoby wspomnieć o ewentualnych więzach rodzinnych łączących wnioskodawcę z obywatelem UE, ale przedstawiciel **KOM** stwierdził, że to miejsce nie jest do tego odpowiednie. **Przewodniczący** przypomniał delegacjom, że we wniosku jest informacja, czy wnioskodawca należy do rodziny obywatela UE.

- (c) miejsce rozpoczęcia i miejsce docelowe podróży danego obywatela państwa trzeciego oraz cel zamierzonego pobytu — w tym celu należy sprawdzić dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 14 i załączniku IV;
- (d) w stosownych przypadkach: poprzednio wydane wizy jednolite, umieszczone w dokumencie podróży danego obywatela państwa trzeciego — po to by sprawdzić, czy obywatel ten nie przekroczył maksymalnej dozwolonej długości pobytu na terytorium państw członkowskich¹;
- (e) czy wnioskodawca ma wystarczające środki utrzymania odpowiednie do długości i celu zamierzonego pobytu, pozwalające na powrót do kraju pochodzenia lub tranzyt do państwa trzeciego [, co do którego istnieje pewność, że wnioskodawca otrzyma pozwolenie na wjazd na jego terytorium,]² lub czy może takie środki legalnie zdobyć. Podczas weryfikacji uwzględnia się kwoty referencyjne³, o których mowa w art. 5 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen, oraz potwierdzenie zakwaterowania lub pokrycia kosztów wydane na formularzu przedstawionym w załączniku V;
- (f) w stosownych przypadkach, czy wnioskodawca posiada odpowiednie podrózne ubezpieczenie medyczne^{4 5 6}.

¹ Przedstawiciel **KOM** nie poparł pomysłu, by wspomnieć o kontroli stempla wjazdu i wyjazdu, którą zaproponowała delegacja **HU**, ale uznał, że tego typu praktyczna informacja mogłaby się znaleźć w instrukcji (por. art. 45).

² Delegacja **NL** wystąpiła o zastąpienie tego fragmentu zwrotem „do którego ma zapewniony wjazd”. **Przewodniczący** przypomniał delegacjom, że obecne brzmienie odpowiada brzmieniu art. 5 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen.

³ Delegacja **EE** uznała, że należy wspomnieć jeszcze o warunkach zakwaterowania każdego wnioskodawcy. Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę, że ich weryfikację należy przeprowadzać tylko na podstawie załącznika V, tymczasem niniejszy ustęp dotyczy ogólniejszej weryfikacji środków utrzymania (zob. także art. 14 ust. 1 i załącznik IV).

⁴ Delegacja **FR** odwołała się do uwag zgłoszonych względem załącznika V do projektu kodeksu wizowego (dok. 6060/2/07, s. 27). Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że art. 15 ust. 1 dotyczy jedynie wydatków związanych z koniecznością powrotu z powodów medycznych.

⁵ Delegacja **PT** stwierdziła, że dowodu na podrózne ubezpieczenie medyczne należy wymagać dopiero wtedy, gdy wydaje się wizę.

⁶ Delegacja **NL** zapytała, czy w ust. 4 nie należałoby wyraźnie wspomnieć o weryfikacji zamiaru wnioskodawcy, by wrócić. Delegacja **DE** poparła tę propozycję. Przedstawiciel **KOM** uznał to za zbyteczne, gdyż ust. 1 zawiera już ogólne odniesienie do takiej weryfikacji. Przedstawiciel **KOM** nie poparł pomysłu, by ust. 4 przenieść do art. 20, gdyż obniżył to spójność projektu rozporządzenia.

5. Jeżeli wnioskodawca jest obywatelem państwa trzeciego wymienionego w załączniku II, zasięga się opinii organów centralnych danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia o systemie VIS.
6. Wobec obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o wizę lotniskową, przeprowadza się jedynie¹ weryfikację, o której mowa w ust. 4 lit. a), b) i d). W takich przypadkach weryfikuje się cel dalszej podróży².
7. Jeżeli autentyczność przedłożonych dokumentów, prawdziwość ich treści, wiarygodność oświadczeń złożonych podczas rozmowy, cel pobytu wnioskodawcy lub jego zamiar powrotu budzą jakiegokolwiek wątpliwości, misja dyplomatyczna lub urząd konsularny³ nie wydają wizy^{4 5}.

---

¹ Przedstawiciel **KOM** nie ma nic przeciwko skreśleniu wyrazu „jedynie” zgodnie z propozycją niektórych delegacji.

² Delegacja **BE** zapytała, po co w przypadku osób ubiegających się o wizę lotniskową weryfikować a) i d), skoro głównie chodzi o to, by sprawdzić trasę i faktyczną potrzebę tranzytu. Przedstawiciel **KOM** obiecał zastanowić się nad tą kwestią.

³ Delegacja **PL** zaproponowała, by wyrażenie „misja dyplomatyczna lub urząd konsularny” zastąpić określeniem „właściwe organy”, tak by uwzględnić przypadki, w których podróżny występuje o wizę na granicy. Przedstawiciel **KOM** obiecał rozważyć tę propozycję.

⁴ Delegacje **LT**, **IS** i **HU** zaproponowały, by dodatkowo wspomnieć o przyczynach odmowy wymienionych w art. 23 ust. 1.

Delegacje **PL** i **AT** zaproponowały, by skreślić ust. 7 i dodać go do art. 23 ust. 1; delegacja **PT** opowiedziała się raczej za utrzymaniem go w art. 18 z nieznaczną zmianą brzmienia: „Jeżeli .... **naadal budzą** wątpliwości,...” i zwróciła uwagę, że art. 23 ust. 1 dotyczy przypadków, w których istnieje pewność co do powodów odrzucenia wniosku.

Delegacje **IT** i **SE** zwróciły uwagę, że „wątpliwości” nie są wystarczającą podstawą odrzucenia. Przedstawiciel **Służby Prawnej Rady** poparł propozycję PL. Przedstawiciel **KOM** obiecał zastanowić się, jak zmienić tekst, by zapewnić jasność prawną.

⁵ Nawiązując do załącznika 12 część 1, delegacja **DE** zaproponowała, by albo w tym, albo w osobnym artykule, albo w przepisach końcowych wspomnieć, że misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne weryfikują wnioski marynarzy.

1. Jeżeli w terminie jednego miesiąca kalendarzowego⁶ od dnia, w którym wnioskodawcę poproszono o dodatkowe informacje lub dokumenty, wnioskodawca nie dostarczy dodatkowych informacji wymaganych na mocy art. 10 ust. 4, wniosek uznaje się za niedopuszczalny.

¹ Delegacja **NL**: zastrzeżenie weryfikacji.

² Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że w projekcie kodeksu został wprowadzony cały system obejmujący odmowę, powody odmowy i prawo do odwołania. Na poziomie krajowym należy wprowadzić procedury, które zrealizują odnośne wymogi (por. art. 23). Pojęcie niedopuszczalności wniosku zostało wprowadzone po to, by formalnie usankcjonować praktykę stosowaną obecnie przez państwa członkowskie: w swoich statystykach rozróżniają one często między wnioskami „rozpatrzonymi negatywnie” (czyli odrzuconymi po analizie) a „odrzuconymi” (czyli w ogóle nieprzyjętymi).

³ Zob. także dok. 6060/2/07, s. 2 i 5.

⁴ Delegacja **AT** poparła samą ideę, ale wyraziła obawę, że spowoduje ona problemy prawne, m.in. w związku z opłatą manipulacyjną. Delegacja **IT** dodała, że jeżeli wnioskodawca już uiścił opłatę manipulacyjną, wniosek należy rozpatrzyć.

Delegacja **BE** nie poparła tego artykułu, gdyż jak zauważyła, wniosek można byłoby odrzucić tylko wtedy, gdyby wnioskodawca odmówił złożenia danych biometrycznych (w przyszłości) lub dokument podróży był nieważny. Gdyby pojęcie niedopuszczalności wniosku miało zostać zachowane, należałoby przeformułować brzmienie i zaznaczyć, że jeżeli wnioskodawca nie złoży określonych dokumentów, organ konsularny zastrzega sobie prawo, by nie rozpatrywać wniosku.

⁵ Delegacja **HU** zaproponowała zmianę tytułu na: „Tryb postępowania w przypadku niekompletnej dokumentacji”.

⁶ Zdaniem delegacji **IT** termin ten jest zbyt długi. Delegacja **SI** zapytała, jak należy rozumieć 1 miesiąc. Delegacja **PT** zwróciła uwagę, że czasami jeden miesiąc nie wystarczy wnioskodawcy, by zdobyć określone dokumenty. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że dokumentację uzupełniającą będzie łatwiej zgromadzić w przypadku ubiegania się o wizę pobytową krótkoterminową niż o wizę na dłuższy pobyt.

Część delegacji poparła wprowadzenie pojęcia niedopuszczalności, ale zastrzegła, że wniosek taki należałoby odrzucać w chwili jego otrzymania (zdanie delegacji **FR** i **PL**); delegacja **HU** zaproponowała, aby ustalanie terminu pozostawić w gestii konsulatu. Delegacja **ES** zaproponowała 10 dni, a **LU** — 2 tygodnie. Dla delegacji **SE** obie propozycje były do przyjęcia. **KOM** nie popiera pomysłu, by wnioski odrzucać przy okienku z wyjaśnieniem, jakie dokumenty wnioskodawca musi jeszcze dostarczyć (propozycja **NL**), gdyż to może zachęcać wnioskodawców do porównywania wymogów wizowych w konsulatach i wykorzystywania występujących różnic (ang. *visa shopping*).

Delegacja **IS** zwróciła uwagę, że zgodnie z prawem krajowym wszystkie akty administracyjne, takie jak decyzja o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, muszą być uzasadniane. Delegacja **BE** zaznaczyła, że podobne przepisy są w krajowym prawie belgijskim.

Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę delegacji na fakt, że decyzja o uznaniu wniosku za niedopuszczalny nie miałaby negatywnych konsekwencji dla wnioskodawcy — w przeciwieństwie np. do decyzji o odrzuceniu bezpodstawnego wniosku o azyl. Dodał, że przepis ten należy też rozpatrywać w kontekście systemu wzajemnej reprezentacji: obecnie nie odrzuca się wniosków, gdyż jedno państwo członkowskie nie może ich odrzucać (rozpatrywać negatywnie) w imieniu innego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, misja dyplomatyczna lub urząd konsularny uaktualniają informacje o statusie wniosku w systemie VIS zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia o systemie VIS.
3. Jeżeli wniosek uznano za niedopuszczalny, wnioskodawca nie ma prawa do odwołania się od takiej decyzji¹.

---

¹ Przedstawiciel **Służby Prawnej Rady** stwierdził, że przepis ten jest nie do przyjęcia w świetle ogólnej, powszechnie uznanej zasady o prawie do odwołania, która wynika z krajowego prawa administracyjnego i prawa wspólnotowego. Natomiast celowe jego zdaniem jest rozróżnienie między sytuacją, w której wniosek został rozpatrzony negatywnie, a sytuacją, w której wniosek został uznany za niedopuszczalny.

Decyzja w sprawie wniosku wizowego

1. Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne¹ państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku wizowego w terminie 10^{2 3} dni roboczych od dnia, w którym wniosek został złożony lub uzupełniony. W indywidualnych przypadkach okres ten można przedłużyć maksymalnie do 30 dni⁴, szczególnie gdy konieczna jest dalsza kontrola wniosku, w tym jeżeli ma miejsce sytuacja omówiona w art. 7 ust. 6.⁵

---

¹ Delegacja **NL** przypomniała, że organy centralne także są zaangażowane w podejmowanie decyzji, i dodała, że określenie „organy wizowe”, użyte w projekcie rozporządzenia o systemie VIS, byłoby bardziej adekwatne. Delegacje **DK**, **SE** i **NO** odwołały się do uwag zgłoszonych do art. 3 (dok. 15560/1/06, s. 3).

² Delegacja **FR** zgłosiła zastrzeżenie do terminu 10 i 30 dni w tym ustępie, gdyż jej zdaniem stosowanie tych terminów, przejętych z umowy z Rosją o ułatwieniach wizowych, należy najpierw ocenić. Delegacja **AT** poparła ten punkt widzenia.

Aby terminy były realistyczne, delegacja **BE** zaproponowała skorelowanie ich z procedurami wszczętymi w danym wypadku (rozmowa, konsultacja w myśl załącznika 5B, reprezentacja itd.) oraz dodała, że być może będzie bardziej celowe, by termin rozpoczynał bieg (na przykład od dnia, w którym wniosek stał się kompletny). Delegacje **SI** i **ES** poparły punkt widzenia Belgii. Przedstawiciel **KOM** obiecał rozważyć tę propozycję. Delegacja **NL** zaproponowała, by zamiast konkretnej liczby dni zastosować zwrot „rozsądny termin”.

Zdaniem delegacji **SK**, **HU**, **DK**, **SE** i **NO** terminy te są zbyt krótkie. Delegacja **HU** zaproponowała skreślenie zwrotu „w indywidualnych przypadkach”.

³ Nawiązując do art. 9 ust. 2, delegacja **PL** stwierdziła, że termin ten jest zbyt długi.

⁴ Zdaniem delegacji **PL** powinna istnieć możliwość przedłużenia tego terminu o 30 dni.

⁵ Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę na ogólną niechęć delegacji od zharmonizowanych terminów, ale podkreślił, że trudno byłoby wyobrazić sobie tworzenie kodeksu wizowego bez uwzględnienia tak ważnego elementu rozpatrywania wniosków wizowych, gdyż duże różnice między terminami wydawania wizy powodują zjawisko *visa shopping*. Przedstawiciel **KOM** przypomniał delegacjom, że skrócono terminy odpowiedzi na prośbę o opinię (por. art. 9) i że zaproponowano system oparty nie tyle na zasięganiu opinii, ile na informowaniu. **Przewodniczący** zapytał, jakie byłyby konsekwencje niedotrzymania przepisowego terminu.

2. Misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne decydują o okresie ważności wizy oraz dopuszczalnej długości pobytu, opierając się na wszystkich posiadanych informacjach o celu i długości planowanego pobytu lub tranzytu oraz uwzględniając indywidualną sytuację wnioskodawcy. Dodatkowo przyznawana rezerwa czasowa¹ wynosi w przypadku wiz tranzytowych uprawniających do jednorazowego wjazdu oraz wiz lotniskowych — siedem dni, a w przypadku wiz „C” uprawniających do jednorazowego wjazdu² — piętnaście dni.

---

¹ Delegacje **CZ** i **NL** sprzeciwiły się systematycznemu przyznawaniu stałej liczby dodatkowych dni; zaproponowały dodanie sformułowania „może wynosić maksymalnie siedem/piętnaście dni” lub wyrazu „zasadniczo”. Zdaniem delegacji **FR** należy zachować – jako zalecenie – wyłącznie okres 15 dodatkowych dni.

W odpowiedzi na uwagę delegacji **HU** i **EE** przedstawiciel **KOM** stwierdził, że w tym kontekście okres ważności paszportu jest bez znaczenia. Przypomniął również, że brzmienie tekstu oraz długość omawianych okresów zostały skopiowane z istniejących przykładów zawartych w załączniku 13 do wspólnych instrukcji konsularnych, obiecał jednak zastanowić się nad jednoznaczną informacją, że rezerwa czasowa dotyczy okresu ważności wizy, a nie długości pobytu oraz że długość takiej rezerwy należy oceniać dla każdego przypadku osobno.

² W odpowiedzi na uwagę delegacji **FR** przedstawiciel **KOM** zauważył, że przepis ten odnosi się wyłącznie do wiz uprawniających do jednorazowego wjazdu, gdyż czynniki uzasadniające przyznanie rezerwy czasowej w związku z taką wizą nie dotyczą wizy uprawniającej do dwu- lub kilkukrotnego wjazdu w przeciągu jednego roku. Delegacja **FR** zaproponowała więc, by usunąć odniesienie do „jednorazowego wjazdu”, a zachować ogólną zasadę umożliwiającą przyznanie rezerwy czasowej.

3. Wizy wielokrotnego wjazdu¹, które swojego posiadacza uprawniają do kilku wjazdów, trzymiesięcznych pobytów lub kilku tranzytów w ciągu dowolnego półrocza, można wydawać z okresem ważności nieprzekraczającym 5 lat².

Decydując o wydaniu takiej wizy, należy kierować się w szczególności następującymi kryteriami:

- a) czy wnioskodawca musi często lub regularnie podróżować z uwagi na swoją sytuację zawodową lub rodzinną, co dotyczy na przykład przedsiębiorców, urzędników służby cywilnej mających regularne oficjalne kontakty z państwami członkowskimi i instytucjami wspólnotowymi, członków rodziny obywatela Unii, członków rodziny obywatela państwa trzeciego, który mieszka w państwie członkowskim, marynarzy^{3 4 5};

¹ Delegacja **FR** zwróciła uwagę pozostałym delegacji na specyfikacje techniczne sieci VISION, które pozwalają wyłącznie wydawać wizy na okresy wynoszące 1, 2 lub 3 lata itd., ale nie na przykład na pół lub półtora roku. Powoduje to problemy, gdy mamy do czynienia z wnioskodawcami posiadającymi paszporty (wydawane przez niektóre państwa trzecie) o bardzo krótkim okresie ważności. Delegacja **FR** przypomniała, że uzasadnieniem dla rozróżniania wiz typu „C1”, „C2”, „C3” itd. były wyłącznie różnice w pobieranych opłatach, ale od chwili wprowadzenia jednolitych opłat utrzymywanie tego rozróżnienia nie jest uzasadnione. Delegacja **PT** zauważyła, że możliwe jest dostosowanie specyfikacji technicznych, ale należałoby szczegółowo rozważyć, czy taka zmiana nie miałaby zbyt wielu implikacji z technicznego punktu widzenia, w tym implikacji dla technicznego wdrożenia VIS.

² Delegacja **DE** wolała zachować sformułowanie użyte we wspólnych instrukcjach konsularnych (część V, sekcja 2.1), podkreślając, że wiza wielokrotnego wjazdu ważna dłużej niż 1 rok powinna być wydawana tylko w wyjątkowych wypadkach i tylko pod warunkiem, że poprzedniej wizy ważnej przez 1 rok używano prawidłowo. Delegacja **IT** nie zgodziła się z taką interpretacją. Przedstawiciel **KOM** także nie był w stanie zaakceptować propozycji **DE**. Zob. również uwagi delegacji **NO** do załącznika X pkt 4.

³ Delegacja **FR** uznała, że tekst prawny nie powinien zawierać takich przykładów. Przedstawiciel **KOM** zauważył, że zwykły opis zasad byłby niewystarczający, biorąc pod uwagę obecnie praktykowane rozwiązania. Przykłady podane w ust. 3 lit. a) zostałyby szerzej omówione w instrukcjach.

⁴ Delegacjom przypomina się wnioski sformułowane przez Grupę Roboczą ds. Wiz w czerwcu 2003 r.: *Wydawanie wiz marynarzom wyokrętowującym się* (dok. 15803/02 FRONT 148 VISA 187 COMIX 721, 6579/03 FRONT 16 VISA 33 COMIX 114: „Przewodniczący zwrócił uwagę, że część I pkt 2.1.2 wspólnych instrukcji konsularnych dotyczy wiz tranzytowych, nie wspomina zaś o maksymalnym okresie ważności takich wiz, choć w załączniku 13 do wspólnych instrukcji konsularnych przedstawiono różne przykłady wiz tranzytowych. Przewodniczący podsumował dyskusję, stwierdzając, że zdaniem delegacji wiza tranzytowa uprawniająca do dwukrotnego wjazdu, ważna maksymalnie przez jeden rok, mogłaby być wydawana marynarzowi, jeżeli właściwy organ uzna, że marynarz przedstawił wymagane dokumenty uzupełniające, które potwierdzają istnienie umowy z armatorem (umowy takie są zazwyczaj zawierane na okres 9–12 miesięcy). To pomogłoby uniknąć problemów praktycznych poruszonych we wspomnianych dokumentach. Przewodniczący dodał, że na późniejszym etapie warto byłoby doprecyzować odnośne części wspólnych instrukcji konsularnych i dodać konkretne sformułowania o maksymalnym okresie ważności wiz tranzytowych oraz kolejne przykłady ewentualnych wiz tranzytowych”.

⁵ Delegacje **DE** i **PL** zaproponowały dodanie spójnika „oraz” między lit. a) i b). Przedstawiciel **KOM** obiecał zastanowić się nad tym.

- b) czy wnioskodawca jest osobą uczciwą i wiarygodną, w szczególności czy prawidłowo korzystał z wcześniejszych wiz Schengen¹, jaka jest jego sytuacja finansowa w państwie pochodzenia² i czy szczerze zamierza powrócić do tego kraju.

3

4. Po podjęciu decyzji o wydaniu wizy misje dyplomatyczne i urzędy konsularne⁴ państw członkowskich wprowadzają do systemu VIS dane, które określono w art. 10 ust. 1 rozporządzenia o systemie VIS.

---

¹ Delegacja **LT** zaproponowała wprowadzenie również odniesienia do wiz krajowych (w tym wiz pobytowych krótkoterminowych wydawanych przez państwa członkowskie, które nie stosują jeszcze w pełni prawnego dorobku Schengen). Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że VIS nie będzie zawierać informacji ani o wizach pobytowych krótkoterminowych wydawanych przez państwa trzecie, ani o wizach krajowych.

Delegacja **PL** zaproponowała skreślenie odniesienia do „Schengen”, aby sformułowanie to objęło wszystkie wizy. Choć przedstawiciel **KOM** uznał, że w praktyce posiadanie np. wizy kanadyjskiej jest czasami brane pod uwagę podczas rozpatrywania wniosku wizowego, nie opowiedział się za dodaniem odniesienia do prawidłowego korzystania z wiz wydanych przez państwa spoza strefy Schengen, gdyż z jednej strony nie można zweryfikować prawidłowego korzystania z takich wiz, a z drugiej strony nieznana jest podstawa prawna wydawania wiz przez państwa spoza strefy Schengen.

Delegacja **HU** zwróciła uwagę pozostałych delegacji na sformułowanie ust. 3 zdanie drugie, oznaczające, że korzystanie z wiz Schengen jest tylko jednym z istotnych elementów, lecz nie wyklucza pozostałych. Delegacja **HU** zaproponowała jednak – by spełnić życzenia wszystkich stron – następujące sformułowanie: „czy korzystał zgodnie z prawem z wiz wydanych przez państwo należące do strefy Schengen...”.

² Delegacja **FR** zastanawiała się, co oznacza „kraj pochodzenia” i „szczerzy” zamiar powrotu. Przedstawiciel **KOM** zauważył, że krajem pochodzenia może być również kraj stałego pobytu, jeżeli wnioskodawca nie mieszka w kraju swego pochodzenia. Ten aspekt można będzie szczegółowo omówić w instrukcjach.

³ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie lit. c) odnoszącej się do okresu ważności paszportu, choć takie odniesienie istnieje już w art. 12 ust. 1 lit. b).

⁴ Delegacje **NO** i **SE** odniosły się do uwag poczynionych uprzednio w związku z art. 3 (dok. 15560/1/06, s. 3) i zaproponowały dodanie wyrażenia „właściwe organy” lub „organy wizowe” (lub zastąpienie nimi wyrażenia „misje dyplomatyczne i urzędy konsularne”). Przedstawiciel **KOM** zauważył, że brzmienie tekstu zostanie dostosowane do tekstu rozporządzenia o VIS.

Wiza o ograniczonej ważności terytorialnej

1. Wiza o ograniczonej ważności terytorialnej jest wydawana wyjątkowo w następujących przypadkach¹:
  - a) gdy z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe misja dyplomatyczna lub urząd konsularny uznają za konieczne odstępianie od zasady, że warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen muszą zostać spełnione;
  - b) gdy z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe misja dyplomatyczna lub urząd konsularny uznają za konieczne wydanie wizy, pomimo że podczas uprzedniej konsultacji państwo członkowskie, którego opinii zasięgnięto², wyraziło sprzeciw, lub gdy nie doszło do uprzedniej konsultacji z uwagi na pilność sytuacji (z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe)³;
  - c) gdy z pilnych powodów, uzasadnionych przez wnioskodawcę, misja dyplomatyczna lub urząd konsularny wydają nową wizę pobytową w danym półrocznym okresie wnioskodawcy, który w tym półrocznym okresie⁴ już wykorzystał wizę zezwalającą na pobyt trzymiesięczny.

5

¹ Delegacja **BE**, poparta przez **NL**, zauważyła, że należy utrzymać odniesienie do wizy o ważności terytorialnej ograniczonej do Beneluksu, gdyż jest ona ujęta we wspólnych instrukcjach konsularnych. Przedstawiciel **KOM** był zdania, że z uwagi na ogólne zasady Schengen utrzymywanie takich szczególnych przepisów nie jest już konieczne, i dodał, że może to być kwestia bardziej polityczna niż techniczna. Delegacja **BE** przypominała historyczne tło wspomnianej współpracy, dodając, że konwencja zawarta przez państwa Beneluksu pozostaje w mocy.

² Delegacja **DE** zaproponowała, by w takich przypadkach państwo członkowskie, którego opinii zasięgano (i które sprzeciwiło się wydaniu wizy jednolitej), należy poinformować w rozsądnym terminie przed wydaniem wizy.

³ Delegacja **BE** zaproponowała, by podzielić tę literę na dwie, gdyż zawiera odniesienia do dwóch różnych kryteriów wydawania wiz o ograniczonej ważności terytorialnej. Przedstawiciel **KOM** zastanowi się nad tym.

Delegacja **AT** zaproponowała, by sprecyzować, że w indywidualnych przypadkach takie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej mogłyby być ważne nie tylko w wydającym państwie członkowskim. Przedstawiciel **KOM** wyraził obawę, że taki przepis zupełnie zniekształciłby koncepcję wizy o ograniczonej ważności terytorialnej i zaowocował stworzeniem „tradycyjnej wizy o ograniczonej ważności terytorialnej” i „wizy o ograniczonej ważności terytorialnej na żądanie”. Delegacje **FR** i **EL** również opowiedziały się przeciw propozycji **AT**.

⁴ Delegacja **NL** zaproponowała, by objąć te wyliczenia w instrukcjach.

⁵ Delegacja **DE** zaproponowała dodanie odniesienia do sytuacji, w której wizę o ograniczonej ważności terytorialnej wydano, gdyż wgląd do VIS nie był możliwy.

W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym, wydana wiza jest ważna jedynie na terytorium wydającego ją państwa członkowskiego¹.

Jeżeli wnioskodawca posiada dokument podróży nieuznawany przez co najmniej jedno państwo członkowskie (ale nie wszystkie), wydaje się wizę ważną na terytorium państw członkowskich uznających ten dokument podróży. Jeżeli państwo członkowskie wydające wizę nie uznaje dokumentu podróży wnioskodawcy, wydana wiza jest ważna tylko w tym państwie członkowskim².

2. Organy centralne państwa członkowskiego, którego misja dyplomatyczna lub urząd konsularny wydały wizę o ograniczonej ważności terytorialnej w sytuacji określonej w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b), bezzwłocznie przekazują³ odnośne informacje organom centralnym innych państw członkowskich.

---

¹ Delegacje **BE** i **NL** uznały, że ten akapit powinien również objąć literę c).

² Delegacja **HU**, poparta przez **FR**, zaproponowała, by wspomnieć o oddzielnym arkuszu na wizę (rozporządzenie 333/2002).

³ Delegacja **FR** zastanawiała się nad sposobem ich przekazywania. **Przewodniczący** zaproponował sprecyzować to w instrukcjach. Delegacja **IT** była zdania, że przekazywanie takich informacji ma niewielkie znaczenie. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że projekt wniosku został dostosowany do rzeczywistych warunków: istniejący wymóg, by informować pozostałe państwa członkowskie o wszystkich przypadkach wydania wizy o ograniczonej ważności terytorialnej, został złagodzony i dotyczy teraz wyłącznie przypadków wydania wizy osobom budzącym wątpliwości, a wymiana informacji powinna się odbywać tylko na szczeblu centralnym. Na koniec przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę delegacji na art. 16 ust. 3 rozporządzenia o VIS (*„Procedura przedstawiona w ust. 2 może również odnosić się do przesyłania informacji dotyczących wydawania wiz o ograniczonej ważności terytorialnej i innych wiadomości dotyczących współpracy konsularnej, jak również do...”*).

Przedstawiciel **KOM** nie popiera dodania odniesienia do lit. c), jak proponowała delegacja **DE**, gdyż takie przypadki nie mogą być uznawane za budzące wątpliwości.

Delegacja **SI** zastanawiała się, jaki jest odsetek wydawanych wiz o ograniczonej ważności terytorialnej. Przedstawiciel **KOM** prosił delegacje o wyszukanie dokładnych danych w ostatnio opublikowanych statystykach, ale zauważył, że obecnie to Francja, Grecja, Włochy i Niemcy wydają najwięcej wiz o ograniczonej ważności terytorialnej.

Przewodniczący zwrócił uwagę delegacji na art. 21 zdanie pierwsze, w którym określono, że wizy o ograniczonej ważności terytorialnej powinny być wydawane wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach.

Wizy lotniskowe

1. Obywatele państw trzecich wymienionych w wykazie¹ zamieszczonym w załączniku VII² muszą posiadać wizę lotniskową podczas tranzytu przez międzynarodową strefę tranzytową portów lotniczych znajdujących się na terytorium państw członkowskich.
2. Osoby następujących kategorii są zwolnione z wymogu posiadania wizy lotniskowej, o której mowa w ust. 1:
  - a) posiadacze jednolitej wizy pobytowej krótkoterminowej lub wizy tranzytowej³ wydanej przez państwo członkowskie⁴;
  - b) obywatele państw trzecich posiadający dokumenty pobytowe, które zostały wydane przez Andorę, Japonię, Kanadę, Monako, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki i gwarantują posiadaczowi nieograniczone prawo do powrotu⁵ i które są wymienione w załączniku VIII⁶;

---

¹ Przedstawiciel **KOM** przypomniał pierwotne dyskusje na ten temat (dok. 13611/06, s. 2). W imieniu państw Beneluksu delegacja **BE** zaproponowała pozostawienie dwóch oddzielnych wykazów, tak by państwa członkowskie mogły szybko reagować w przypadku masowego napływu nielegalnych imigrantów. Delegacje **CZ**, **FR** i **PL** poparły tę propozycję.

Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że istnieje już możliwość szybkiego reagowania na mocy art. 64 ust. 2 Traktatu, w którym określono, że w nadzwyczajnej sytuacji można zastosować „środki tymczasowe”, i że ten mechanizm może być odpowiedzią na obawy delegacji.

Delegacja **HU** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji do art. 22 i załącznika VII.

² Patrz s. 15 niniejszego dokumentu.

³ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie warunku, że posiadana wiza musi być nadal ważna. Przedstawiciel **KOM** zaakceptował to.

⁴ Delegacja **HU** zaproponowała dodanie odniesienia do wiz pobytowych długoterminowych i dokumentów pobytowych wydawanych przez państwa członkowskie. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że osoby posiadające dokument pobytowy nie potrzebują wizy lotniskowej, ale rozważył dodanie takiego odniesienia dla większej jasności tekstu.

⁵ Delegacja **IT** chciała dodać odniesienie do Watykanu.

⁶ Patrz s. 114 niniejszego dokumentu.

- c) członkowie rodziny obywatela Unii¹;
- d) posiadacze paszportów dyplomatycznych²;
- e) członkowie załóg lotniczych, którzy są obywatelami państwa będącego umawiającą się stroną konwencji z Chicago o międzynarodowym lotnictwie cywilnym³.

---

¹ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie warunku, że dana osoba powinna posiadać dokumenty dowodzące tych związków rodzinnych. Przedstawiciel **KOM** nie poparł dodania takiego warunku, gdyż ogólne odniesienie do osób tej kategorii znajduje się w art. 1 ust. 2 i jeżeli w tym miejscu zostałyby dodane wyjaśnienie, powinno być również dodawane za każdym razem, gdy do osób tej kategorii odnoszą się szczególne przywileje wynikające z innych aktów prawnych. Ponadto straż graniczna może uzyskać informacje o takich przypadkach z podręcznika do kodeksu granicznego Schengen.

² Przypominając obawy wyrażone przez państwa członkowskie co do arbitralnego wydawania paszportów służbowych przez niektóre państwa trzecie, przedstawiciel **KOM** zauważył, że Komisja wolała wprowadzić ogólne zwolnienie z obowiązku posiadania wizy wyłącznie dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych. Delegacje **DE**, **FR** i **BE** nie poparły rozszerzenia tego ogólnego zwolnienia na posiadaczy innych typów paszportów.

³ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie wyrażenia „w trakcie służby”, ale ponieważ obecne sformułowanie jak dotąd nie prowokowało nadużyć, przedstawiciel **KOM** wolał pozostawić je w dotychczasowej formie.

Odmowa wydania wizy²

1. Bez uszczerbku dla art. 21 ust. 1 odmawia się³ wydania wizy, jeżeli wnioskodawca:
  - a) przedstawi fałszywy, podrobiony lub sfalszowany⁴ dokument podróży;
  - b) nie wykaże, że posiada wystarczające środki utrzymania na cały okres pobytu i na powrót do swojego państwa pochodzenia lub państwa, z którego przyjeżdża, lub że może zdobyć takie środki w sposób zgodny z prawem⁵;

---

¹ Na wstępie przedstawiciel **KOM** przypomniał rozróżnienie między odmową wydania wizy – po przeanalizowaniu wniosku – a niedopuszczalnością wniosku (art. 19) oraz przypomniał też, że omawiany artykuł dotyczy wyłącznie odmowy. Przedstawiciel **KOM** po raz kolejny przypomniał, że podstawą rozporządzenia o VIS (art. 12) jest istniejący dorobek prawny i że po przyjęciu kodeksu wizowego rozporządzenie o VIS zostanie zmienione, by uwzględnić zmiany dorobku prawnego.

² Delegacje **FI** i **EE** wniosły zastrzeżenie do tego artykułu.

³ Delegacje **NL**, **FR**, **PL** i **IT** zaproponowały dodanie wyrazu „zasadniczo”. Delegacja **EE** zaproponowała, by podzielić ten artykuł na dwie części, z których jedna obejmowałaby te przyczyny, dla których „odmawia się” wydania wizy, a druga te przyczyny, dla których „można odmówić” wydania wizy.

Przedstawiciel **KOM** wyraził zaskoczenie tymi uwagami, gdyż taka chęć wprowadzenia pewnej elastyczności najwyraźniej wskazuje, że państwa członkowskie byłyby skłonne wydawać wizy jednolite osobom niespełniającym kryteriów wjazdu określonych w kodeksie granicznym Schengen; dodał też, że lit. a)–g) odpowiadają art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen i z tego powodu **KOM** nie jest w stanie zaakceptować wprowadzenia tak elastycznego podejścia.

Delegacja **LV**, poparta przez **NL**, zaproponowała, by powiązać przyczyny odmowy z przepisami art. 18 ust. 1. **LV** uznała również, że należy wprowadzić odniesienie do ryzyka nielegalnej imigracji, związków z państwem pochodzenia i zamiaru powrotu. Należy również dodać wyraźne odniesienie do art. 18 ust. 7. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że utrzymanie w rozporządzeniu o VIS odniesienia do „ryzyka nielegalnej imigracji” było jedną z najtrudniejszych kwestii w negocjacjach z Parlamentem Europejskim dotyczących tego rozporządzenia.

⁴ Delegacja **NL** zaproponowała dodanie wyrazu „nieważny”. Delegacja **AT**, poparta przez **IT**, zaproponowała dodanie fragmentu „lub inne fałszywe, podrobione lub sfalszowane dokumenty”.

Delegacja **FR** przypomniała ogólny problem związany z wykazami warunków: są one zbyt restrykcyjne i nigdy nie są kompletne. Co do dokumentu podróży wnioskodawca mógłby spotkać się z odmową np. również, gdy dokument jest w złym stanie, jeżeli wprowadzono do niego zmiany, jeżeli wpisy są nieczytelne itd. Dlatego **FR** zaproponowała dodanie wyrażenia „w szczególności”. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że ten wykaz obejmuje te przyczyny odmówienia zgody na wjazd, które określono w kodeksie granicznym Schengen, i zaproponował sporządzić dla delegacji tabelę ilustrującą tę korelację.

⁵ Delegacja **LU** zaproponowała, by uwypuklić kwestię pokrywania kosztów przez inną osobę.

- c) nie dostarczy wystarczających dowodów potwierdzających cel i długość pobytu;
- d) w stosownych przypadkach nie dostarczy dowodu na posiadanie odpowiedniego podróznego ubezpieczenia medycznego;
- e) w sześciomiesięcznym okresie przebywał już przez trzy miesiące na terytorium państw członkowskich;
- f) jest osobą, na której temat wprowadzono do SIS lub do rejestru krajowego wpis powodujący odmowę zgody na wjazd;
- g) stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub międzynarodowych stosunków Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich.

2. Decyzję określającą szczegółowe^{1 2} przyczyny odmowy wydaje się na standardowym formularzu przedstawionym w załączniku IX³. Formularz ten jest również stosowany w przypadku odmowy wydania wizy na granicy.

- ¹ Delegacja **PL**, poparta przez **LV**, zaproponowała skreślenie tego wyrazu. Delegacje **LV**, **PL**, **BE** i **FR** zgłosiły szczególne zastrzeżenie do tego ustępu. Delegacja **FR** dodała, że systematyczne uzasadnianie wszystkich odmów stanowiłoby zbyt duże obciążenie, w szczególności gdyby potem doszło do sporu prawnego (podlegającego właściwości krajowej). Delegacja **IT** przychyliła się do tej opinii, zaznaczając, że organy włoskie nie uzasadniają odmów przyznania wiz pobytowych krótkoterminowych na wyjazdy turystyczne lub służbowe. Delegacja **ES** nie była w stanie zaakceptować wprowadzenia systematycznego uzasadniania odmów wydania wiz pobytowych krótkoterminowych. Delegacja **HU** była zdania, że przyczyny odmowy należy podawać wyłącznie na wniosek osoby, której odmówiono wydania wizy. Delegacja **DK** mogłaby zaakceptować zasadę systematycznej odmowy, ale wołała nadal korzystać z formularza krajowego. Delegacja **EE** zauważyła, że negatywnym efektem ubocznym wprowadzenia systematycznego uzasadniania oraz prawa do odwołania mogłaby być utrata kontroli nad wydawaniem wiz, gdyż personel konsularny mógłby preferować raczej wydanie wizy niż odmowę, by uniknąć kłopotliwych procedur. **EE** zaproponowała zatem nadanie formularzowi charakteru informacyjnego.
- ² Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że przepisy i formularz są w ścisłej zgodzie z kodeksem granicznym Schengen oraz Standardowym formularzem odmowy zgody na wjazd na granicy przedstawionym w załączniku V część B kodeksu granicznego Schengen. Przedstawiciel **KOM** dodał, że obowiązkowe uzasadnienie odmowy i prawo do odwołania ma dla Komisji podstawowe znaczenie. Zaznaczył, że obawy delegacji co do liczby spraw sądowych są przesadzone, i dodał, że osoba, której odmówiono wydania wizy, gdyż przedstawiła nieważny paszport, raczej nie będzie odwoływać się od tej decyzji. Odnosząc się do wspólnej polityki wizowej, przedstawiciel **KOM** zauważył, że państwa członkowskie nie mogą nadal kierować się własnym uznaniem co do prawa do odwołania. Delegacja **FR** uznała, że należy dokonać rozróżnienia pomiędzy tym, co objęte jest prawodawstwem wspólnotowym, a tym, co leży w kompetencjach krajowych, tj. spornymi odwołaniami; **FR** zaproponowała zatem zachowanie ust. 2 i skreślenie ust. 3. Delegacje **PL** i **IT** poparły tę propozycję.
- ³ Ze względu na to, że organy norweskie są zgodnie z formularzem krajowym zobowiązane do uzasadniania wszelkich odmów, delegacja **NO** wołałaby, by formularz w załączniku IX określał tylko minimalne standardy podawania przyczyn odmowy. Delegacja **NL** poparła propozycję dodania kolejnych przyczyn. Przedstawiciel **KOM** nie sprzeciwiłby się dodaniu kolejnych okienek do standardowego formularza zależnie od wyników dyskusji nad art. 23, ale przypomniał delegacjom, że odniesienie do prawodawstwa krajowego nie będzie ważne po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie, gdyż rozporządzenie ma bezpośrednie zastosowanie w państwach członkowskich.

3. Wnioskodawcom, którym odmówiono wydania wizy, przysługuje prawo do odwołania się od tej decyzji¹. Postępowanie odwoławcze przebiega zgodnie z prawem krajowym². Wnioskodawcy otrzymują pisemną informację o punktach kontaktowych mogących udzielić informacji o adwokatach właściwych do działania w ich imieniu zgodnie z prawem krajowym³.
4. W przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 6, misja dyplomatyczna lub urząd konsularny reprezentującego państwa członkowskiego informują wnioskodawcę o decyzji podjętej przez reprezentowane państwo członkowskie.
5. Odmowa nie rzutuje na decyzje w sprawie przyszłych wniosków wizowych, które będą oceniane niezależnie od wcześniejszych decyzji⁴.

---

¹ Przedstawiciel **KOM** zaznaczył, że ten przepis stanowi ważną innowację, i podkreślił, że prawo do odwołania dotyczy jedynie odmów, a nie decyzji o niedopuszczalności wniosku. Delegacja **EE** zgłosiła zastrzeżenie, gdyż obecne prawo krajowe Estonii nie przyznaje prawa do odwołania osobom, którym odmówiono wizy. Delegacje **HU**, **CZ**, **LV**, **AT** i **SK** zgłosiły merytoryczne zastrzeżenie co do tego ustępu; **HU** obawia się, że ten przepis nałożyłby zbyt wielkie obciążenie na personel konsularny, który powinien raczej zajmować się analizą wniosków wizowych.

Delegacja **DE** również zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji do tego ustępu, gdyż niemieckie prawo krajowe zezwala na takie odwołania tylko w szczególnych wypadkach. **DE** uznała, że tekst w przedostatnim polu standardowego formularza (załącznik IX) jest wystarczający jako informacja dla wnioskodawcy.

² Delegacja **PT** zaproponowała skreślenie trzeciego zdania w tym ustępie. Delegacje **FR**, **PL**, **LU**, **IT**, **PT**, **NL**, **ES**, **SE**, **SI** i **EL** poparły tę propozycję. Przedstawiciel **KOM** zauważył, że zdanie to może zostać przeredagowane, gdyż nie chodziło w nim o podanie szczegółowej listy prawników, lecz o udzielenie ogólnych informacji przewidzianych w kodeksie granicznym Schengen. Delegacja **HU** zasugerowała następujące brzmienie pierwszego zdania: „Wnioskodawcom, którym odmówiono wydania wizy, przysługuje prawo do odwołania się od tej decyzji zgodnie z prawem krajowym”.

Delegacja **BE** opowiedziała się za zachowaniem brzmienia proponowanego przez Komisję, uznając obawy delegacji, iż osoby, którym odmówiono wizy, będą się masowo odwoływać, za przesadzone. Większość osób, którym odmówiono wizy, po prostu składa kolejny wniosek. Delegacja **EL** przychyliła się do tego zdania, zaznaczając, że greckie prawo już daje osobom, którym odmówiono wizy, prawo do odwołania.

W odpowiedzi na uwagę delegacji **NL** przedstawiciel **KOM** zauważył, że nie ma przeszkód, aby państwa członkowskie zachowały podwójny system odwołań (tzn. procedurę administracyjną i sądową). Celem tego przepisu jest wyłączenie usankcjonowanie prawa do odwołania.

³ Delegacja **SE** zgłosiła szczegółowe zastrzeżenie do tego ustępu i uznała, że powinien on zostać przeanalizowany w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-503/03 z dnia 31 stycznia 2006 r. Wniosek ten poparła delegacja **PL**.

⁴ Delegacje **NL**, **HU**, **AT** i **FR** nie poparły tego sformułowania, a **NL** zaproponowała, by taki tekst ewentualnie włączyć do instrukcji. Przedstawiciel **KOM** byłby skłonny przeredagować tekst, lecz podkreślił, że ważne jest jednoznaczne określenie tego w tekście prawnym, także z uwagi na wcześniejsze negocjacje z Parlamentem Europejskim w sprawie rozporządzenia o VIS, podczas których PE położył duży nacisk na tę zasadę.

*Artykuł 24***Prawa wynikające z przyznanej wizy**

Posiadanie wizy pobytowej krótkoterminowej lub tranzytowej nie daje automatycznie prawa do wjazdu.

*Artykuł 25***Wypełnianie naklejki wizowej**

1. Wypełniając naklejkę wizową, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne² państw członkowskich nanoszą na nią obowiązkowe wpisy określone w załączniku X i wypełniają pole przeznaczone do odczytu elektronicznego zgodnie z dokumentem ICAO 9303 część 1 wydanie 6 (z czerwca 2006 r.).
2. Państwa członkowskie mogą nanosić na naklejkę wizową, w polu „uwagi”, wpisy krajowe inne niż obowiązkowe wpisy określone w załączniku X.
3. Wszystkie wpisy na naklejce wizowej są nanoszone drukiem. Naklejkę można wypełniać odręcznie tylko w przypadku wystąpienia problemów technicznych.³

---

¹ Przedstawiciel **KOM** zaznaczył, że należy dodać odniesienie do art. 12 rozporządzenia o VIS.

„Informacje na temat odmowy wydania wizy wprowadza się do VIS zgodnie z art. 12 rozporządzenia o VIS”.

² Delegacja **NL** zaproponowała dodanie wyrażenia „organy wizowe”. Odnosząc się do propozycji **przewodniczącego**, przedstawiciel **KOM** podkreślił, że „misje dyplomatyczne i urzędy konsularne” nie mogą być zastąpione w całym tekście przez „organy wizowe”.

³ Delegacja **EE** zastanawiała się, czy ten przepis nadal ma sens, skoro naklejki wizowe muszą być opatrzone wizerunkiem posiadacza (zob. także załącznik X pkt 9). Delegacja **AT** zastanawiała się, czy o takich sytuacjach należy informować. Delegacja **LU** uznała, że wymiana takich informacji niczego nie wnosi.

Artykuł 26

Unieważnienie wypełnionej naklejki wizowej

1. Na wydrukowanej¹ naklejce wizowej nie wolno dokonywać żadnych² odrębnych zmian³.
2. Jeżeli na naklejce wizowej wykryje się błąd przed umieszczeniem jej w paszporcie, naklejkę się niszczy.
3. Jeżeli błąd wykryje się po umieszczeniu naklejki w paszporcie, unieważnia się ją przekreśleniem na krzyż na czerwono⁴, a w paszporcie umieszcza się nową naklejkę.
4. Jeżeli błąd wykryje się po wprowadzeniu odnośnych danych do systemu VIS zgodnie z art. 8 rozporządzenia o systemie VIS, koryguje się go zgodnie z art. 21 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 27

Umieszczenie naklejki wizowej w dokumencie podróży

1. Wydrukowaną naklejkę wizową zawierającą dane określone w art. 25 i załączniku X umieszcza się na pierwszej stronie paszportu, na której nie widnieją żadne wpisy ani stemple inne niż stempel informujący o złożeniu wniosku wizowego.

Naklejkę układa się wzdłuż krawędzi strony dokumentu podróży i w tym położeniu przytwierdza się ją. Pole naklejki przeznaczone do odczytu maszynowego jest ułożone wzdłuż krawędzi strony.

---

¹ Delegacja **EL** zaproponowała zastąpienie wyrazu „wydrukowanej” wyrazem „wypełnionej”.
² Delegacja **HU** zasugerowała dodanie „dodatkowych”.
³ Delegacja **HU** zaproponowała przeniesienie tego ustępu do art. 25. Delegacja **NL** zastanawiała się, jak ma się ten przepis do art. 31 ust. 1.
⁴ Delegacja **NL** zastanawiała się, dlaczego wprowadzono ten przepis. Delegacja **HU** zaproponowała, aby w takich przypadkach (żeby zaoszczędzić posiadaczowi paszportu problemów na granicy lub podczas ubiegania się o nową wizę) dodawać następującą adnotację: „unieważniono bez szkody dla posiadacza”.

2. ^{1 2}Stempel misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego³ wydających wizę umieszcza się w polu „UWAGI” tak, aby częściowo wychodził poza naklejkę na stronę dokumentu podróży.

Wyłącznie w przypadkach⁴, w których należy zrezygnować z wypełniania pola przeznaczonego do odczytu elektronicznego, stempel można umieścić w tym polu, po to aby uniemożliwić jego wykorzystanie. Rozmiar i treść stempla oraz rodzaj używanej farby określa się przepisami prawa krajowego państw członkowskich.

3. ⁵Aby uniemożliwić ponowne wykorzystanie naklejki wizowej umieszczonej na ujednoliconym formularzu, pieczęć misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego wydających wizę umieszcza się po prawej stronie – częściowo na naklejce, a częściowo na formularzu – tak aby nie utrudniała odczytu tytułów rubryk ani uwag oraz aby nie zachodziła na pole przeznaczone do odczytu maszynowego, jeżeli jest wypełnione.
4. Jeżeli państwo członkowskie wydające wizę nie uznaje dokumentu podróży wnioskodawcy, wizę umieszcza się na oddzielnym arkuszu przeznaczonym na wizy⁶.
5. Wizy indywidualne wydawane zgodnie z art. 13 ust. 1 osobom towarzyszącym, wpisanym do dokumentu podróży wnioskodawcy, umieszcza się w tym samym dokumencie podróży. Jeżeli dokument podróży, do którego wpisane są osoby towarzyszące, nie jest uznawany przez państwo członkowskie wydające wizę, indywidualne wizy umieszcza się na oddzielnym arkuszu przeznaczonym na wizy.

---

¹ Delegacja **HU** sprzeciwiła się umieszczaniu tych wszystkich szczegółów technicznych w tekście prawnym. Przedstawiciel **KOM** wyraził zrozumienie, ale opowiedział się za pozostawieniem tutaj tych szczegółowych opisów dla pewności prawnej, czyli po to, żeby wszystkie konsulaty postępowały tak samo.

² Delegacja **AT** zgłosiła zastrzeżenie do ust. 2 i 3 z uwagi na wątpliwość co do pożytku ze stempla.

³ Delegacje **PL** i **FR** zaproponowały zastąpić wyrażenie „misja dyplomatyczna lub urząd konsularny” wyrażeniem „organy administracyjne”, co przedstawiciel **KOM** zaaprobował, jako że jest to kwestia przewijająca się przez cały dokument.

⁴ Delegacja **NL** uznała, że sformułowanie to jest zbyt skomplikowane, i zapytała, co właściwie oznacza „... w przypadkach..”

⁵ Delegacja **PT** zaproponowała zamienić kolejnością ust. 3 i 4, a zamiast „na ujednoliconym formularzu” napisać „na oddzielnym arkuszu”. Przedstawiciel **KOM** obiecał zastanowić się obiema propozycjami.

⁶ Przedstawiciel **KOM** sprawdzi, czy potrzebne jest odniesienie do art. 10 ust. 1 lit. j), o które wystąpiła delegacja **SI**.

Rozdział IV

Zmiana okresu ważności wydanej wizy

Artykuł 28¹

Przedłużenie okresu ważności

1. Okres ważności wydanej wizy pobytowej krótkoterminowej lub tranzytowej lub odnośną długość pobytu przedłuża się² na wniosek posiadacza wizy, jeżeli może on wykazać ingerencję siły wyższej, istnienie względów humanitarnych, poważnych względów zawodowych lub prywatnych³.
2. Przedłużenie okresu ważności wizy, o którym mowa w ust. 1, w żadnym wypadku nie powoduje zmiany rodzaju wizy ani długości pobytu ponad okres trzymiesięczny (w przypadku wizy pobytowej krótkoterminowej) lub 10-dniowy (w przypadku wizy tranzytowej).
3. Ważność terytorialna wizy o przedłużonym okresie ważności pozostaje taka sama jak w przypadku wizy pierwotnej, chyba że organ administracyjny przedłużający jej okres ważności postanowi inaczej.
4. Organem administracyjnym właściwym do przedłużenia okresu ważności wizy jest organ państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dany obywatel państwa trzeciego w chwili wystąpienia o to przedłużenie.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji organy właściwe do przedłużania okresu ważności wizy.

---

¹ Delegacje **EL**, **AT** i **PT** zgłosiły ogólne zastrzeżenie do całego artykułu. Delegacja **EL** zapytała, co oznacza „siła wyższa i względy humanitarne”. Delegacja **FR** zapytała, czemu by wnioskodawcy występującego o przedłużenie terminu ważności wizy nie zobligować do wykazania własnych środków, jeżeli jest do tego zobligowana osoba ubiegająca się o wizę. Delegacja **BE** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji. Delegacja **SI** zapytała, czy procedura ta obowiązuje też, gdy wnioskodawca wystąpił o wizę na granicy. Przedstawiciel **KOM** zastanowi się nad tym.

² Delegacje **NL**, **SK**, **AT**, **PT**, **NO**, **IT** i **FR** zaproponowały „można przedłużyć” zamiast „przedłuża się”.

³ Delegacja **HU** zaproponowała zachowanie tylko ostatnich „względów” i usunięcie poprzednich; zapytała też o formę takiego wniosku (ustna, pisemna). Ponadto delegacja **HU** zaproponowała dodanie fragmentu o sytuacji, w której przedłużenie przysługiwałoby z urzędu. **Przewodniczący** zaproponował podział ust. 1 na dwa nowe, dotyczące odrębnych sytuacji:

- 1) przedłużenie z uwagi na ingerencję siły wyższej lub istnienie względów humanitarnych
- 2) przedłużenie z uwagi na poważne względy zawodowe lub osobiste, które należałoby wykazać.

Przedstawiciel **KOM** obiecał rozważyć te propozycje.

5. Za przedłużenie okresu ważności wizy pobiera się opłatę w wysokości 30 EUR¹.
6. Okres ważności wizy jednolitej przedłuża się, używając stempla² według wzoru przedstawionego w załączniku XI. Właściwy organ przybija również swoją pieczęć.
7. Informacje na temat wiz o przedłużonym okresie ważności wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 12 rozporządzenia o systemie VIS.

Artykuł 29

Unieważnienie wizy

1. Wizę mogą³ unieważnić:
  - a) wydająca misja dyplomatyczna lub wydający urząd konsularny – by uniemożliwić jej posiadaczowi wjazd na terytorium państw członkowskich, jeżeli po wydaniu wizy stwierdzą, że nie spełnia on warunków uzasadniających wydanie wizy;
  - b) organy kontroli granicznej zgodnie z art. 13 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen i załącznikiem V część A pkt 2 do tego kodeksu.
2. Informacje o unieważnionych wizach wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia o systemie VIS.
3. Jeżeli wiza zostaje unieważniona zgodnie z ust. 1 lit. b) przez organy kontroli granicznej państwa członkowskiego innego niż wydające państwo członkowskie, to o jej unieważnieniu powiadamia się wydające państwo członkowskie.

---

¹ Delegacja **NL** zaproponowała, żeby wysokość tej opłaty określić w załączniku i ułatwić tym samym ewentualne zmiany. Przedstawiciel **KOM** opowiedział się za pozostawieniem tego odniesienia w części normatywnej, gdyż to oznaczać będzie konieczność przeprowadzenia procedury prawnej w celu zmiany wysokości opłaty.

² Kilka państw członkowskich zakwestionowało rozwiązanie ze stemplem i ze względów bezpieczeństwa woli naklejkę. Przedstawiciel **KOM** zwrócił uwagę, że stosowanie naklejki oznaczać będzie, że każdy organ właściwy do przedłużania okresu ważności będzie musiał mieć do dyspozycji puste blankiety naklejki.

³ Delegacje **PL** i **HU** zaproponowały „unieważniają” zamiast „mogą unieważnić”.

Cofnięcie wizy

1. Wizę w następujących przypadkach mogą cofnąć:
  - a) wydająca misja dyplomatyczna lub wydający urząd konsularny – na wniosek posiadacza wizy; w takim przypadku należy na naklejce wizowej umieścić stempel informujący, że wizę cofnięto na wniosek jej posiadacza;
  - b) właściwe organy – gdy posiadacz wizy wjechał na terytorium państw członkowskich, ale nie spełnia on już warunków wjazdu określonych w art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen¹.
2. Informacje o cofniętych wizach wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 11² rozporządzenia o systemie VIS.
3. Jeżeli wiza zostaje cofnięta zgodnie z ust. 1 lit. b) przez właściwe organy państwa członkowskiego innego niż wydające państwo członkowskie, to o jej cofnięciu powiadamia się wydające państwo członkowskie³.

---

¹ Przedstawiciel **KOM** zgodził się z delegacją **NL**, że tak jak w lit. a) niezbędne jest odniesienie do stempla.

² Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że prawidłowe jest odniesienie do art. 13.

³ Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że skoro VIS po otrzymaniu wprowadzanych informacji nie generuje automatycznego powiadomienia, celowe byłoby informowanie państwa członkowskiego wydającego wizę; mógłby jednak zgodzić się na skreślenie tego wymogu w razie potrzeby.

Artykuł 31

Skrócenie długości pobytu objętej wizą

1. Organy kontroli granicznej¹ mogą zdecydować o skróceniu długości pobytu objętej wizą², jeżeli stwierdzą, że jej posiadacz nie dysponuje wystarczającymi środkami utrzymania³ na pobyt o początkowo planowanej długości⁴.
2. Informacje dotyczące ograniczenia długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza, wprowadza się do systemu VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia o systemie VIS.

Rozdział V

Wizy wydawane na granicach zewnętrznych

Artykuł 32

Wizy wydawane na granicach zewnętrznych

1. Wizy pobytowe krótkoterminowe lub tranzytowe mogą być wydawane na granicach zewnętrznych jedynie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki⁵:
  - (a) wnioskodawca spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen;
  - (b) wnioskodawca nie mógł wystąpić o wizę wcześniej;

---

¹ Delegacja **EE** zaproponowała, by zastąpić sformułowanie „organy kontroli granicznej” sformułowaniem „organy nadzorujące imigrację”.

² Delegacje **NL**, **PL** i **DE** zapytały, jak w praktyce odnotowywać decyzje o skróceniu okresu objętego wizą.

³ Delegacje **LU** i **SI** podkreśliły, że straż granicznej trudno będzie sprawdzić środki utrzymania. Przedstawiciel **KOM** przypomniał delegacjom, że kontrola ta została już przewidziana w systemie Schengen [dok. SCH/Com-ex (93) 24] i ma też zastosowanie w świetle kodeksu granicznego Schengen. Delegacja **NO** poinformowała, że jej organy krajowe mogą cofnąć wizę, jeżeli warunek ten już nie jest spełniany.

⁴ Na prośbę kilku delegacji **KOM** określił dokładnie, jak w praktyce mają wyglądać decyzje o skróceniu okresu objętego wizą (cofnięcie wizy, wydanie nowej naklejki wizowej...).

⁵ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie sformułowania „wyjątkowo”.

- (c) wnioskodawca przedstawia dokumenty uzupełniające, które potwierdzają niemożliwe do przewidzenia i bezwzględne przyczyny uzasadniające konieczność wjazdu¹, oraz
  - (d) ocenia się, że powrót wnioskodawcy do państwa pochodzenia lub jego tranzyt przez terytorium krajów innych niż państwa członkowskie w pełni stosujące dorobek Schengen jest pewny.
2. Jeżeli o wizę wystąpiono na granicy zewnętrznej, wymóg posiadania przez wnioskodawcę podróżnego ubezpieczenia medycznego ulega zniesieniu².
3. Wiza wydana na granicy zewnętrznej może być zależnie od przypadku:
- a) wizą pobytową krótkoterminową uprawniającą posiadacza do jednorazowego wjazdu i pobytu nie dłuższego niż 15 dni we wszystkich państwach członkowskich lub
  - b) wizą tranzytową uprawniającą posiadacza do jednorazowego wjazdu i tranzytu trwającego nie dłużej niż 5 dni, ważną we wszystkich państwach członkowskich.
4. Jeżeli warunki określone w art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen nie są spełnione, organy odpowiedzialne za wydanie wizy na granicy mogą zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) wydać wizę o ograniczonej ważności terytorialnej ważną jedynie na terytorium wydającego państwa członkowskiego.

---

¹ Delegacje **BE, NL, MT** zaproponowały połączenie lit. b) i lit. c).

² Delegacje **EE, LU, FI, LV** były zdania, że wnioskodawca powinien nadal być zobowiązany do udowodnienia, że jest objęty podróżnym ubezpieczeniem medycznym. Delegacja **EE** zamierza zaproponować nową wersję tego punktu.

5. Zasadniczo na granicy nie wydaje się wiz obywatelom państw trzecich należącym do kategorii osób, co do których wymagane jest uprzednie zasięgnięcie opinii zgodnie z art. 9.

W wyjątkowych przypadkach, zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b), osobom takim można jednak wydać na granicy wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, ważną jedynie na terytorium państwa członkowskiego wydającego wizę.

6. Zastosowanie mają przepisy art. 23 i załącznika IX dotyczące uzasadnienia decyzji odmownej i powiadomienia o niej oraz dotyczące możliwości odwołania^{1 2}.

Artykuł 33³

Wizy wydawane na granicach zewnętrznych marynarzom⁴ podróżującym tranzytem

1. Marynarzowi podlegającemu obowiązkowi posiadania wizy⁵ podczas przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich można wydać wizę tranzytową na granicy w następujących przypadkach:
- (g) jeżeli spełnia on warunki określone w art. 32 ust. 1, oraz
- (h) jeżeli przekracza on daną granicę, aby się zaokrętować bądź ponownie zaokrętować na statek, na którym będzie pracował jako marynarz, lub wyokrętować ze statku, na którym pracował jako marynarz⁶.

---

¹ Delegacja **DE** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji.

² Delegacje **SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE, LT** zgłosiły zastrzeżenie weryfikacji. Delegacja **FR** proponuje skreślenie tego ustępu. Delegacje **BE** i **NL** podkreśliły ryzyko ewentualnego podwójnego stosowania kodeksu granicznego i kodeksu wizowego w tym samym zakresie.

³ Delegacje **EL** i **CY** zgłosiły zastrzeżenie.

⁴ Delegacja **SK** zapytała, czy należy wprowadzać rozróżnienie między żeglarzami a marynarzami.

⁵ Delegacje **FI** i **DE** uważają, że należy przewidzieć możliwość wydawania wiz zbiorowych. Przedstawiciel **KOM** nie jest za utrzymywaniem wiz tego rodzaju.

⁶ Delegacja **PT** wyraziła opinię, że państwom członkowskim należy pozostawić swobodę zezwalania marynarzom na wyokrętowanie się bez wizy, i zaproponowała dodanie następującego sformułowania na końcu tej litery: „lub skorzystać z przepustki do zejścia na ląd”. Przedstawiciel **KOM** przyjął do wiadomości tę propozycję. Delegacja **BE** ostrzegła, że propozycja PT może stanowić przykład niezgodności między konwencją FAL a prawem WE w odniesieniu do marynarzy, co było przedmiotem posiedzenia SCIFA/komiteu mieszanego w dniu 21 listopada 2007 r.

2. Przed wydaniem wizy na granicy marynarzowi podróżującemu tranzytem właściwe organy krajowe stosują się do instrukcji załącznika XII część 1 i sprawdzają, czy konieczne informacje o danym marynarzu zostały podane na należycie wypełnionym formularzu dotyczącym marynarzy podróżujących tranzytem, o wzorze przedstawionym w załączniku XII część 2¹.
3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 32 ust. 3, 4 i 5².

---

¹ Delegacja **NO** zapytała, czy marynarze muszą posiadać zarówno numer paszportu, jak i książeczkę marynarza. Przedstawiciel **KOM** odpowiedział, że załącznik XII część 2 został zaczerpnięty z rozporządzenia (WE) nr 415/2003 i że państwa członkowskie stosują to rozporządzenie bez żadnych problemów. W razie potrzeby **KOM** jest gotowa go przeredagować.

² Na prośbę delegacji **BE** i **NL** przedstawiciel **KOM** zaproponował dodanie odniesienia do art. 32 ust. 2 i 6.

TYTUŁ III: Rozwiązania administracyjne i organizacyjne

Artykuł 34¹

Organizacja wydziałów wizowych

- 1². Państwa członkowskie odpowiadają³ za organizację wydziałów wizowych swoich misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych⁴.

Aby zapobiec spadkowi czujności i chronić pracowników przed presją na szczeblu lokalnym, należy wprowadzić systemy rotacji pracowników mających bezpośredni kontakt z wnioskodawcami. Rotacja pracowników odbywa się przynajmniej raz na sześć miesięcy, nie powodując uszczerbku dla jakości usług lub znajomości zadań⁵. Szczególną uwagę zwraca się na jasną strukturę służbową i wyraźny przydział/podział obowiązków związanych z podejmowaniem ostatecznych decyzji w sprawie wniosków wizowych. Prawo dostępu do systemów VIS i SIS oraz innych informacji poufnych ogranicza się do niewielkiej liczby odpowiednio upoważnionych stałych pracowników oddelegowanych do pracy za granicą⁶. Podejmuje się stosowne działania, aby osobom nieupoważnionym uniemożliwić dostęp do takich baz danych.

---

¹ Delegacja **SE** zgłosiła zastrzeżenie do całego artykułu.

² Delegacja **NL** zgłosiła zastrzeżenie.

³ Przedstawiciel **KOM** zaproponował zmianę układu artykułu tak, aby zwrot „państwa członkowskie odpowiadają za” objął wszystkie jego przepisy.

⁴ Delegacje **NL** i **SI** zaproponowały, aby wyrażenie „misje dyplomatyczne i urzędy konsularne” zastąpić w całym tekście wyrażeniem „organy wizowe”.

⁵ Delegacje **NL**, **BE**, **SE**, **SK**, **EE**, **PT**, **DK**, **NO**, **EL**, **FR**, **CY** i **FI** stwierdziły, że okres 6 miesięcy jest zbyt krótki i że rotacja jest czasami niemożliwa, gdy jest tylko jedna osoba. Delegacje **LV** i **IT** zgodziły się z zasadą rotacji, ale podkreśliły potrzebę elastyczności w jej stosowaniu. Delegacja **LU** postulowała skreślenie dwóch pierwszych zdań tego akapitu. Delegacja **FR** postulowała skreślenie całego akapitu.

⁶ Delegacje **NL**, **BE**, **SE**, **SK**, **DK** i **FI** postulowały zastąpienie wyrażenia „odpowiednio upoważnionych stałych pracowników oddelegowanych do pracy za granicą” wyrażeniem „odpowiednio upoważnionych pracowników”, tak jak w rozporządzeniu o VIS. Delegacja **LU** uznała, że wybór należy pozostawić danemu państwu członkowskiemu. Delegacja **LT** postulowała skreślenie wyrażenia „oddelegowanych do pracy za granicą”.

2. Aby zapobiec oszustwom lub utracie naklejek wizowych, należy je przechowywać i posługiwać się nimi zgodnie z rygorystycznymi zasadami bezpieczeństwa¹. Rejestruje się zarówno wydane, jak i unieważnione naklejki wizowe².
3. Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich przechowują w swoich archiwach papierowe wersje wniosków wizowych. Akta każdego wniosku zawierają formularz wniosku, kopie odnośnych dokumentów uzupełniających, informację o przeprowadzonych kontrolach oraz kopię wydanej wizy³, tak aby pracownicy mogli w razie potrzeby odtworzyć podstawy decyzji podjętej w sprawie wniosku. Akta przechowuje się przez okres pięciu lat, zarówno gdy wiza została wydana, jak i gdy jej odmówiono⁴.

---

¹ Delegacje **SK** i **FR** postulowały skreślenie pierwszego zdania, gdyż ich zdaniem jest ono zbyt techniczne, aby je pozostawiać w tym miejscu.

² Delegacja **DE** uznała ten ustęp za zbyt techniczny jak na tekst prawny. Ustęp ten powinien znaleźć się w instrukcji. Ponadto **DE** stwierdziła, że wykaz naklejek wizowych oraz same naklejki należy przechowywać oddzielnie, by w przypadku kradzieży nie stracić informacji o numerze wizy.

³ Delegacje **NL**, **DE**, **DK**, **BE** i **LV** stwierdziły, że kopia wizy nie jest potrzebna, ponieważ jest ona już przechowywana w VIS.

⁴ Delegacje **EE**, **HU** i **SE** nie zgodziły się z wymogami zawartymi w tym ustępie. Delegacje **SE**, **DK**, **NO**, **BE**, **LV** i **PT** opowiedziały się jedynie za „kopiami” zamiast „papierowych wersji”. Delegacja **SK** zgodziła się z propozycją Komisji i wystąpiła o pewną elastyczność co do wersji papierowych lub elektronicznych. Ponadto **SK** uważa, że końcówka pierwszego akapitu nie jest potrzebna. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że w dyskusjach nad rozporządzeniem o VIS delegacje sprzeciwiały się propozycji sporządzania kopii elektronicznej. **Przewodniczący** podkreślił potrzebę zachowania papierowego formularza, ponieważ zawiera on podpis wnioskodawcy, którym potwierdził on prawdziwość podanych informacji. Delegacje **SE**, **NL**, **DK**, **BE**, **LV** i **CZ** uznały, że 5 lat to zbyt długi okres. **LT** podkreśliła, że należy odróżnić decyzje odmowne w sprawie wniosków wizowych (5 lat to odpowiedni okres) od decyzji pozytywnych (należy przewidzieć krótszy okres). **FR** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji do całego ustępu. Delegacje **NL**, **DE** i **BE** zapytały, kiedy okres ten rozpoczyna bieg: w dniu zatwierdzenia czy w dniu otrzymania wniosku...? Przedstawiciel **KOM** odpowiedział, że w dniu podjęcia decyzji. **HU** stwierdziła, że należy ujednolicić brzmienie tekstu o wizach unieważnionych, cofniętych, anulowanych i nieprzyznanych. Przedstawiciel **KOM** zgodził się na korektę brzmienia. **BE** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji do zasady przechowywania dokumentów, gdy wiza została wydana.

Kadra rozpatrująca wnioski wizowe i kontrolująca misje dyplomatyczne i urzędy konsularne

1. Państwa członkowskie wysyłają odpowiednią kadre w wystarczającej liczbie do wykonywania zadań związanych z rozpatrywaniem wniosków wizowych, tak aby wnioskodawcy byli w ich misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych obsługiwani sprawnie i jednolicie². Lokale powinny spełniać odpowiednie wymogi funkcjonalności i pozwalać na stosowanie odpowiednich środków bezpieczeństwa.
2. Organy centralne państw członkowskich zapewniają odpowiednie szkolenia pracownikom oddelegowanym z kraju oraz pracownikom miejscowym; są też zobowiązane udzielać im pełnych, dokładnych i aktualnych informacji z odnośnych dziedzin prawa krajowego i wspólnotowego.
3. Organy centralne państw członkowskich zapewniają częstą i odpowiednią kontrolę przebiegu rozpatrywania wniosków wizowych oraz podejmują działania zaradcze w przypadku wykrycia odstępstw od przepisów.

---

¹ Delegacje **FR** i **NL** postulowały skreślenie całego artykułu.

² Delegacja **CZ** podkreśliła, że należy wydać zalecenia co do liczby potrzebnych pracowników zależnie od trudności, jakie mogą oni napotkać ze względu na natężenie nielegalnej migracji z danego miejsca. Delegacja **PL** stwierdziła, że należy określić dopuszczalne obciążenie pracą i wynagrodzenie w konsulatach mających do czynienia z dużą nielegalną migracją. Delegacja **IT** uznała, że umieszczanie informacji tego rodzaju w akcie prawnym jest zbyt trudne. Delegacja **BE** przywołała motyw 10 proponowanego rozporządzenia i oświadczyła, że rozwiązuje on sprawę w sposób wystarczający. Przedstawiciel **KOM** podkreślał, jak ważne dla PE jest utrzymanie tych przepisów, a zwłaszcza wyrażenia „w wystarczającej liczbie”, w związku z potrzebą zlecenia usług na zewnątrz.

Artykuł 36¹

Zachowanie pracowników rozpatrujących wnioski wizowe

1. Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich zapewniają wnioskodawcom uprzejmą obsługę.
2. Pracownicy konsularni wykonują swoje obowiązki służbowe z poszanowaniem godności ludzkiej. Podejmowane przez nich środki muszą być współmierne do zamierzonych celów.
3. Podczas pełnienia obowiązków służbowych pracownicy konsularni nie dyskryminują nikogo ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek ani orientację seksualną.

Artykuł 37

Formy współpracy w zakresie przyjmowania wniosków wizowych

Państwa członkowskie mogą stosować następujące formy współpracy:

- a) „wspólna placówka”: pracownicy misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych przynajmniej jednego państwa członkowskiego rozpatrują skierowane do nich wnioski (w tym przetwarzają identyfikatory biometryczne) w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym innego państwa członkowskiego oraz korzystają z wyposażenia należącego do tego państwa członkowskiego. Współpracujące państwa członkowskie uzgadniają, jak długo będzie prowadzona i na jakich zasadach zostanie rozwiązana wspólna placówka oraz jaka część opłaty administracyjnej będzie przypadała państwu członkowskiemu, do którego należy dana misja dyplomatyczna lub dany urząd konsularny.

---

¹ Delegacje **NL**, **FR**, **IT**, **EE** i **SK** zgłosiły zastrzeżenie, twierdząc, że tekst ten powinien znajdować się nie w przepisach prawnych, lecz w motywach.

- b) „wspólne ośrodki przyjmowania wniosków”: pracownicy misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych przynajmniej dwóch państw członkowskich urzędują razem w jednym budynku, by przyjmować skierowane do nich wnioski wizowe (w tym identyfikatory biometryczne). Wnioskodawcy są kierowani do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie ich wniosku wizowego. Państwa członkowskie uzgadniają, jak długo będzie prowadzona i na jakich zasadach zostanie rozwiązana taka współpraca oraz jak uczestniczące państwa członkowskie będą się dzielić kosztami. Jedno państwo członkowskie odpowiada za umowy dotyczące rozwiązań logistycznych i za stosunki dyplomatyczne z państwem, na którego terenie znajduje się placówka.
- c) współpraca z usługodawcami zewnętrznymi: jeżeli z przyczyn związanych z lokalną sytuacją urzędu konsularnego nie jest celowe, by wyposażać go w urządzenia umożliwiające pobieranie i gromadzenie identyfikatorów biometrycznych ani by organizować wspólną placówkę czy wspólny ośrodek przyjmowania wniosków, państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich wspólnie może nawiązać współpracę z usługodawcą zewnętrznym w zakresie przyjmowania wniosków wizowych (w tym identyfikatorów biometrycznych). W takim przypadku zainteresowane państwo(-a) członkowskie ponosi(-szą) odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów o ochronie danych podczas przetwarzania wniosków wizowych.

Artykuł 38

Współpraca z usługodawcami zewnętrznymi

1. Współpraca z usługodawcami zewnętrznymi może przyjąć następujące formy:
- a) usługodawca zewnętrzny działa jako telefoniczne centrum obsługi klienta, które udziela ogólnych informacji o warunkach ubiegania się o wizę, oraz prowadzi system ustalania spotkań; lub

b) usługodawca zewnętrzny udziela ogólnych informacji o warunkach ubiegania się o wizę, przyjmuje od wnioskodawców wnioski, dokumenty uzupełniające, dane biometryczne i opłatę manipulacyjną (o której mowa w art. 16) oraz przekazuje wypełnione akta i dane misjom dyplomatycznym lub urzędom konsularnym państwa członkowskiego właściwego do rozpatrzenia wniosku.

2. Dane państwo(-a) członkowskie wybiera(-ją) usługodawcę zewnętrznego, który potrafi spełnić wszelkie techniczne i organizacyjne wymogi bezpieczeństwa oraz odpowiednie wymogi techniczne i organizacyjne postawione przez państwo(-a) członkowskie w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, niedozwolonym ujawnieniem lub udostępnieniem – szczególnie gdy przetwarzanie wniosku wiąże się z przesyłem danych siecią informatyczną oraz z przyjmowaniem akt i danych i ich przesyłem do urzędu konsularnego – jak również przed wszelkimi innymi formami bezprawnego przetwarzania.
- Wybierając usługodawców zewnętrznych, misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne państw członkowskich szczegółowo sprawdzają, czy firma jest wypłacalna i rzetelna (w tym konieczne licencje, wpis do rejestru handlowego, statut spółki, umowy z bankami), oraz dopilnowują, by nie zachodził konflikt interesów.
3. W żadnym przypadku usługodawcy zewnętrzni nie mają dostępu do systemu VIS. Dostęp do niego jest zastrzeżony wyłącznie dla odpowiednio upoważnionych pracowników misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych.

4. Zainteresowane państwo(-a) członkowskie zawiera(ją) umowę z usługodawcą zewnętrznym zgodnie z art. 17 dyrektywy 95/46/WE. Przed zawarciem takiej umowy misja dyplomatyczna lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego informują w ramach lokalnej współpracy konsularnej misje dyplomatyczne i urzędy konsularne innych państw członkowskich oraz przedstawicielstwo Komisji o przyczynach, dla których zawarcie umowy jest konieczne.
5. Poza zobowiązaniami określonymi w art. 17 dyrektywy 95/46/WE umowa zawiera również przepisy, które:
- a) określają dokładny zakres obowiązków usługodawcy;
  - b) zobowiązują usługodawcę, by działał według instrukcji danego państwa członkowskiego i przetwarzał dane jedynie na użytek przetwarzania danych osobowych z wniosków wizowych w imieniu danego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 95/46;
  - c) zobowiązują usługodawcę, by udzielał wnioskodawcom informacji wymaganych na mocy rozporządzenia o systemie VIS;
  - d) zapewniają pracownikom służb konsularnych stały wstęp na teren lokalu usługodawcy;
  - e) zobowiązują usługodawcę do przestrzegania zasad poufności (w tym zasad ochrony danych gromadzonych w związku z wnioskami wizowymi);
  - f) zawierają klauzulę o zawieszeniu i rozwiązaniu umowy.

6. Dane państwo(-a) członkowskie kontroluje(-ją) realizację umowy, w tym:
- a) ogólne informacje, jakich usługodawca udziela wnioskodawcom;
  - b) techniczne i organizacyjne wymagania bezpieczeństwa oraz odpowiednie wymagania techniczne i organizacyjne służące ochronie danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, niedozwolonym ujawnieniem lub udostępnieniem – szczególnie gdy przetwarzanie wiąże się z przesyłem danych siecią informatyczną – oraz przed wszelkimi innymi formami bezprawnego przetwarzania, a także kontroluje przyjmowanie akt i danych i ich przesył do urzędu konsularnego;
  - c) pobieranie identyfikatorów biometrycznych;
  - d) kroki podjęte, by zapewnić przestrzeganie przepisów o ochronie danych.
7. Całkowita kwota opłat pobieranych przez usługodawcę zewnętrznego za rozpatrzenie wniosku wizowego nie może być wyższa niż opłata określona w art. 16.
8. Pracownicy konsularni danego(-ych) państwa (państw) członkowskiego(-ich) szkolą usługodawcę, dostarczając mu wiedzy potrzebnej do właściwej obsługi i adekwatnego informowania wnioskodawców.

Aspekty organizacyjne

1. Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich podają do ogólnej wiadomości dokładne informacje o możliwości umówienia się na spotkanie i złożenia wniosku wizowego.
2. Niezależnie od wybranej formy współpracy państwa członkowskie mogą zdecydować, że wnioskodawcy nadal mogą składać wniosek wizowy bezpośrednio na terenie ich misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego. Państwa członkowskie zapewniają ciągłość przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych na wypadek nagłego rozwiązania współpracy z innymi państwami członkowskimi lub wszelkimi usługodawcami zewnętrznymi.
3. Państwa członkowskie informują Komisję o tym, jak planują zorganizować przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków wizowych w każdej placówce konsularnej. Komisja zapewnia stosowną publikację.

Państwa członkowskie przekazują Komisji zawarte przez siebie umowy.

Artykuł 40¹

Składanie wniosków wizowych za pośrednictwem podmiotów komercyjnych

1. W przypadku powtarzanych² wniosków w rozumieniu art. 11 ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić swoim misjom dyplomatycznym lub placówkom konsularnym³ na współpracę z podmiotami komercyjnymi [tj. prywatnymi agencjami administracyjnymi, agencjami transportowymi⁴ lub biurami podróży (organizatorami wycieczek i ich przedstawicielami), zwanymi dalej „pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi”], które będą pośredniczyć w przyjmowaniu wniosków i dokumentów uzupełniających, pobieraniu opłaty manipulacyjnej oraz przekazywaniu pełnych akt⁵ misjom dyplomatycznym lub urzędom konsularnym państwa członkowskiego właściwego do rozpatrzenia wniosku.
2. Przed udzieleniem akredytacji pośredniczącym podmiotom komercyjnym wykonującym zadania opisane w ust. 1 misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich weryfikują w szczególności:
  - a) aktualny status podmiotu pośredniczącego: aktualną licencję, rejestr handlowy, umowy z bankami;
  - b) obowiązujące umowy z partnerami komercyjnymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich, oferującymi zakwaterowanie i inne usługi związane z wycieczkami zorganizowanymi;
  - c) umowy z liniami lotniczymi, które muszą obejmować podróże do miejsca przeznaczenia oraz zagwarantowane, ustalone na określone daty podróże powrotne.

---

¹ Delegacja **FR** zgłosiła zastrzeżenie do całego artykułu.

² Delegacja **NL** zaproponowała składanie „kolejnych” wniosków.

³ Delegacje **BE** i **HU** zapytały, dlaczego nie ma również odniesienia do usługodawców zewnętrznych. Delegacja **ES** zgłosiła zastrzeżenie co do wszelkiego rozróżniania między biurami podróży i usługodawcami zewnętrznymi. Przedstawiciel **KOM** odpowiedział, że na mocy rozdziału VIII pkt 5 wspólnych instrukcji konsularnych należy dokonać wyraźnego rozróżnienia między pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi i usługodawcami zewnętrznymi, ponieważ pierwsze działają w ramach umowy z wnioskodawcami, podczas gdy drudzy są związani jedynie zobowiązaniami prawnymi względem organów wizowych.

⁴ Delegacje **EE** i **LT** zapytały, co oznacza „agencja transportowa”. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że termin ten obejmuje różne rodzaje transportu: lotniczy, drogowy...

⁵ Delegacja **DE** zaproponowała dodać zwracanie paszportów.

3. Akredytowane pośredniczące podmioty komercyjne podlegają stałej¹ weryfikacji kontroli polegającej na przeprowadzaniu rozmów bezpośrednich lub telefonicznych z wnioskodawcami, sprawdzaniu wycieczek i miejsc zakwaterowania, sprawdzaniu, czy oferowane podróże ubezpieczenie medyczne jest odpowiednie i czy obejmuje poszczególne osoby, oraz – w miarę możliwości² – weryfikacji dokumentów związanych z powrotem grup do kraju.
4. W ramach lokalnej współpracy konsularnej wymienia się informacje na temat wykrytych nieprawidłowości, odrzuconych wniosków przekazanych przez pośredniczące podmioty komercyjne, wykrytych form fałszerstw dokumentów podróży oraz zaplanowanych, lecz niedoszłych do skutku wycieczek.
5. W ramach lokalnej współpracy konsularnej wymienia się wykazy pośredniczących podmiotów komercyjnych, którym została przyznana akredytacja przez każdą z misji dyplomatycznych i każdy z urzędów konsularnych lub którym akredytację cofnięto, wraz z uzasadnieniem decyzji o cofnięciu akredytacji³.

Każda misja dyplomatyczna i każdy urząd konsularny podają do ogólnej wiadomości wykaz akredytowanych podmiotów pośredniczących, z którymi prowadzą współpracę.

Artykuł 41

Informacje do ogólnej wiadomości

1. Państwa członkowskie oraz ich misje dyplomatyczne i urzędy konsularne podają do ogólnej wiadomości wszystkie istotne informacje⁴ związane ze składaniem wniosków wizowych⁵, dotyczące:
  - a) kryteriów, warunków i trybu ubiegania się o wizę;
  - b) w stosownych przypadkach – sposobu umówienia się na spotkanie;
  - c) miejsca, w którym należy złożyć wniosek (właściwa misja dyplomatyczna lub właściwy urząd konsularny, wspólny ośrodek przyjmowania wniosków lub usługodawca zewnętrzny)¹.

¹ Delegacje **NL** i **BE** uznały to brzmienie za sprzeczne z pojęciem „weryfikacji”. Delegacja **DE** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji.

² Delegacja **HU** zaproponowała dodanie „... i gdy uzna się to za stosowne..”.

³ Delegacje **IT** i **LT** opowiadają się za wykazem aktualnych akredytacji, a nie za czarną listą.

⁴ Delegacja **SK** stwierdziła, że „bieżące informacje” będzie lepszym sformułowaniem.

⁵ Delegacja **SE** zapytała, czy wystarczy zamieścić informacje na stronie internetowej.

2. Reprezentujące państwo członkowskie i reprezentowane państwo członkowskie podają do ogólnej wiadomości informacje dotyczące porozumień o wzajemnej reprezentacji, o których mowa w art. 7, trzy miesiące przed ich wejściem w życie². Informacje te obejmują szczegóły dotyczące ewentualnych kategorii osób, które muszą występować o wizę bezpośrednio do misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego reprezentowanego państwa członkowskiego.
3. Do ogólnej wiadomości oraz do wiadomości władz państwa, na którego terenie znajduje się placówka, podaje się informację o braku skutków prawnych stempla, o którym mowa w art. 17³.
4. Do ogólnej wiadomości podaje się terminy rozpatrywania wniosków wizowych, o których to terminach mowa w art. 20 ust. 1. Podaje się również informacje o państwach trzecich, co do których obywateli lub co do których obywateli należących do szczególnych kategorii trzeba zasięgać uprzedniej opinii i które wymienione są w załączniku I i II⁴.
5. Podaje się do ogólnej wiadomości, że wnioskodawca musi zostać powiadomiony o negatywnej decyzji w sprawie wniosku wizowego, że należy podać powody takiej decyzji i że wnioskodawcy, których wniosek spotkał się z odmową, mają prawo do odwołania. Udziela się informacji na temat możliwości odwołania, właściwej instancji prawnej oraz terminów złożenia odwołania⁵.

---

¹ Delegacja **SK** zaproponowała włączenie także opłat wizowych. Delegacja **NL** zaproponowała umieszczenie art. 39 ust. 1 pod art. 41 ust. 1, ponieważ dotyczy on jedynie informacji o umówionych spotkaniach w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych, nie zaś u usługodawców zewnętrznych. Przedstawiciel **KOM** nie zgodził się, ponieważ art. 39 ust. 1 musi być czytany w kontekście różnych form współpracy, o których mowa w art. 39.

² Delegacje **PL**, **DK**, **NO**, **IT**, **EE**, **DE**, **NL**, **PT**, **HU** i **SE** uznały ten termin za zbyt długi i poprosiły o więcej elastyczności. Delegacja **BE** podkreśliła, że ogólna zasada mogłaby zakładać 3 miesiące, ale szczególne okoliczności mogłyby umożliwić zastosowanie krótszego terminu. Przedstawiciel **KOM** sprzeciwił się zmianom we wniosku, ponieważ państwa członkowskie wiedzą o takiej wzajemnej reprezentacji z dużym wyprzedzeniem.

³ Przedstawiciel **KOM** poinformował delegacje, że przepisu tego nie powinno już być, gdy wejdzie w życie rozporządzenie o VIS.

⁴ Delegacja **DE** przywołała swoje stanowisko wobec art. 8 i 9. Delegacje **DE** i **SK** stanowczo stwierdziły, że nie należy ujawniać informacji o państwach, których dotyczy uprzednia konsultacja. Delegacja **NL** wyraziła sprzeciw wobec zdania drugiego. Delegacja **PT** zaproponowała skreślenie całego ustępu. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że przepis ten musi pozostać. Delegacja **IT** zgodziła się z **KOM**.

⁵ Delegacja **SE** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji, przywołując swoje uwagi do art. 23.

6. Podaje się do ogólnej wiadomości, że samo posiadanie wizy nie daje automatycznie¹ prawa do wjazdu i że posiadacz wizy może zostać poproszony na granicy o przedstawienie dokumentów uzupełniających.
7. Podaje się do ogólnej wiadomości informacje o kursie wymiany walut stosowanym przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich, gdy opłata manipulacyjna jest pobierana w walucie lokalnej².

---

¹ Delegacja **NL** zaproponowała zamianę – także w art. 24 – wyrażenia „automatycznie prawa” na wyrażenie „nieodwołalnie prawa”.

² Delegacje **SK** i **PL** zaproponowały przeniesienie tego ustępu do ust. 1.

TYTUŁ IV: Lokalna współpraca konsularna

Artykuł 42¹

Lokalna współpraca konsularna misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich

1. Aby wspólna polityka wizowa była jednolicie stosowana, o ile pozwalają na to w stosownych przypadkach warunki lokalne, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich oraz Komisja prowadzą współpracę na każdym obszarze właściwości i oceniają, czy trzeba ustalić w szczególności²:
  - a) jednolity wykaz dokumentów uzupełniających, jakie wnioskodawca powinien złożyć, z uwzględnieniem art. 14 i załącznika IV;
  - b) wspólne kryteria analizy wniosków wizowych, w szczególności dotyczące wymogu posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego przez wnioskodawcę (w tym zwolnień i sytuacji, w której nie można na miejscu nabyć odpowiedniego podróznego ubezpieczenia medycznego), opłaty manipulacyjnej, stosowania stempla informującego o złożeniu wniosku wizowego oraz kwestii związanych z formularzem wniosku;
  - c) wspólne kryteria traktowania różnych rodzajów dokumentów podróży oraz wyczerpujący, systematycznie aktualizowany wykaz dokumentów podróży wydawanych przez kraj, na którego terenie znajduje się placówka;

---

¹ Delegacja **FR** zaproponowała skreślenie tego artykułu, ponieważ nie jest on normatywny, i zaznaczyła, że należy go przenieść do instrukcji. Delegacje **BE** i **PL** nie zgodziły się, ponieważ do propagowania lokalnej współpracy konsularnej między państwami członkowskimi są potrzebne prawnie wiążące środki.

² Delegacja **DE** postulowała dodanie lit. e) o następującym brzmieniu: „jednolite podejście do kontroli przy powrocie, obejmujące długość, zakres i metodę przeprowadzania działań (np. wyrywkowe kontrole kart wstępu na pokład, rozmowy osobiste po powrocie)”.

- d) jednolite podejście do współpracy z usługodawcami zewnętrznymi i pośredniczącymi podmiotami komercyjnymi.

Jeżeli przynajmniej co do jednej z kwestii ujętych w lit. a)–d) ocena przeprowadzona w ramach lokalnej współpracy konsularnej potwierdzi konieczność ustalenia jednolitego podejścia lokalnego, przedsięwzięcie się środki dotyczące takiego jednolitego podejścia w trybie określonym w art. 46 ust. 2¹.

- 2. W ramach lokalnej współpracy konsularnej ustala się wspólną ulotkę informacyjną na temat wiz pobytowych krótkoterminowych, tranzytowych i lotniskowych (praw, jakie dają, oraz warunków ubiegania się o nie).
- 3. W ramach lokalnej współpracy konsularnej wymienia się następujące informacje:
  - a) miesięczne² dane statystyczne dotyczące wydanych wiz pobytowych krótkoterminowych, wiz o ograniczonej ważności terytorialnej, wiz tranzytowych i lotniskowych oraz liczby odrzuconych wniosków wizowych;
  - b) informacje na temat:
    - (i) struktury społeczno-gospodarczej kraju, na którego terenie znajduje się placówka;
    - (ii) źródeł informacji na szczeblu lokalnym (o zabezpieczeniu społecznym, ubezpieczeniu zdrowotnym, rejestrach skarbowych, rejestracji wjazdów i wyjazdów itp.);
    - (iii) użycia fałszywych i sfałszowanych dokumentów;
    - (iv) szlaków nielegalnej imigracji;
    - (v) odmów;
    - (vi) współpracy z liniami lotniczymi;
    - (vii) towarzystw ubezpieczeniowych oferujących odpowiednie podróże ubezpieczenie medyczne (weryfikuje się m.in. zakres ubezpieczenia i ewentualne fransyzy).

---

¹ Delegacja **NL** uznała to za niejasne: na jakiej podstawie będą podejmowane decyzje. Przedstawiciel **KOM** poinformował delegację, że art. 46 ust. 2 jest oparty na procedurze komitetowej.

² Delegacja **NL** wolała „regularne” aniżeli „miesięczne”. Przedstawiciel **KOM** był za pozostawieniem tekstu w obecnej formie.

4. Raz w miesiącu organizuje się spotkania państw członkowskich i Komisji dotyczące lokalnej współpracy konsularnej, a konkretnie kwestii operacyjnych związanych z realizacją wspólnej polityki wizowej¹. Spotkania te są zwoływane przez Komisję², chyba że na wniosek Komisji zapadną inne ustalenia na danym obszarze właściwości.

W ramach lokalnej współpracy konsularnej można organizować spotkania dotyczące jednego tematu i tworzyć podgrupy do analizy konkretnych zagadnień³.

5. Systematycznie sporządza się sprawozdania podsumowujące spotkania poświęcone lokalnej współpracy konsularnej i rozprowadza się je na szczeblu lokalnym. Komisja może delegować sporządzanie sprawozdań państwu członkowskiemu⁴. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny każdego państwa członkowskiego przekazuje sprawozdania swoim organom centralnym⁵.

Na podstawie tych miesięcznych sprawozdań Komisja sporządza dla Rady sprawozdanie roczne o każdym obszarze właściwości.

6. Przedstawiciele misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich niestosujących wspólnotowego dorobku prawnego w dziedzinie wiz⁶ lub przedstawiciele państw trzecich mogą być doraźnie zapraszani do udziału w spotkaniach w celu wymiany informacji o określonych kwestiach związanych z wydawaniem wiz.

7. Komisja przedstawia Radzie⁷ do rozpatrzenia zagadnienia szczególnie istotne dla wszystkich lub niemożliwe do rozwiązania na szczeblu lokalnym⁸.

---

¹ Delegacje NL, BE, HU, PL, EL, IT i SK stwierdziły, że wymóg organizowania spotkań co miesiąc jest zbyt trudny do zastosowania i wystąpiły o większą elastyczność.

² **Przewodniczący** opowiedział się za zwoływaniem spotkań przez prezydencję.

³ Delegacja NL uznała te przepisy organizacyjne za zbyt szczegółowe i zaproponowała przeniesienie ich do instrukcji.

⁴ Delegacje IT i DE stwierdziły, że sprawozdania te powinna sporządzać Komisja.

⁵ Delegacja NL uznała te przepisy organizacyjne za zbyt szczegółowe i zaproponowała przeniesienie ich do instrukcji.

⁶ Delegacja HU zaproponowała odniesienie do państw trzecich już częściowo stosujących prawny dorobek Schengen. Przedstawiciel KOM zgodził się na przeredagowanie zdania w celu ujęcia tych państw. Delegacja NO podkreśliła, że ważne jest, aby NO nie została wyłączona z lokalnej współpracy konsularnej i współpracy w ramach Schengen.

⁷ Przedstawiciel KOM poinformował delegacje, że należy przez to rozumieć Grupę Roboczą ds. Wiz.

⁸ **Przewodniczący** poinformował delegacje, że pytania w tej sprawie mogą przekazywać bezpośrednio do Komisji.

TYTUŁ V: Przepisy końcowe

Artykuł 43

Rozwiązania wyjątkowe

Państwa członkowskie organizujące igrzyska olimpijskie lub paraolimpijskie stosują szczególne procedury i warunki ułatwiające wydawanie wiz, określone w załączniku XIII¹.

Artykuł 44²

Zmiany w załącznikach

- (2) Załącznik III, IV, V, VI, VIII, IX, X i XI³ zmienia się w trybie określonym w art. 46 ust. 2.
- (3) Bez uszczerbku dla art. 47 ust. 2⁴ zmiany do załącznika I i II zostają uchwalone w trybie określonym w art. 46 ust. 2.

Artykuł 45

Instrukcje dotyczące praktycznego stosowania kodeksu wizowego

Instrukcje operacyjne co do jednolitych rozwiązań i procedur, które obowiązują misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich podczas rozpatrywania wniosków wizowych, sporządza się w trybie określonym w art. 46 ust. 2.

---

¹ Delegacja **FR** stwierdziła, że szczególne procedury i warunki wizowe, o których mowa w załączniku XIII, są problematyczne pod względem bezpieczeństwa. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że procedury te stosowano z powodzeniem przy okazji igrzysk olimpijskich w Atenach.

² Delegacje **FR** i **NL** zgłosiły zastrzeżenie weryfikacji do art. 44, 45 i 46.

³ Na wniosek **KOM** zostanie dodane odniesienie do załącznika XII.

⁴ Delegacje **DE** i **IT** zakwestionowały potrzebę odniesienia do art. 47 ust. 2.

Artykuł 46

Komitet

1. Komisję wspiera komitet, zwany dalej „komitetem ds. wiz”.
2. Odniesienie do niniejszego ustępu oznacza, że stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając art. 8 tejże decyzji, pod warunkiem że środki wykonawcze ustalone w tym trybie nie zmieniają istotnych przepisów niniejszego rozporządzenia.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

3. Komitet ds. wiz przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 47

Zgłaszanie informacji

1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji:
  - a) stosowanie wzajemnej reprezentacji, o której mowa w art. 7;
  - b) wykaz państw trzecich, co do których wymagane jest przekazywanie informacji określonych w art. 9 ust. 3¹;
  - c) dodatkowe krajowe wpisy w polu „uwagi” na naklejce wizowej, o których mowa w art. 25 ust. 2;

---

¹ Delegacja **LT** zapytała, czy informacje te powinny być publikowane.

- d) organy właściwe do przedłużenia okresu ważności wizy, o których mowa w art. 28 ust. 4;
- e) przypadki współpracy, o której mowa w art. 37¹;
- f) co sześć miesięcy (w dniach 1 marca i 1 września każdego roku kalendarzowego) dane statystyczne o wszystkich rodzajach wydanych wiz, ujęte w jednolitej tabeli² do wymiany danych statystycznych³.

Informacje zgłoszone zgodnie z ust. 1 Komisja udostępnia państwom członkowskim i podaje do ogólnej wiadomości drogą stale aktualizowanej publikacji elektronicznej.

- 2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji również planowane zmiany w wykazach państw trzecich, co do których wymagane jest zasięgnięcie opinii lub informowanie, o czym jest mowa w art. 8 i 9.

Artykuł 48

Uchylenia

- 1. Zastępuje się art. 9–17 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.

---

¹ Delegacja **PL** zaproponowała połączenie lit. a) i e).

² Delegacje **NL** i **IT** zaproponowały sporządzanie rocznych danych statystycznych, a **NL** zapytała, co oznacza „jednolita tabela”.

³ Delegacja **FR** zaproponowała przeniesienie tych przepisów do nowego ust. 3. Ponadto **FR** stwierdziła, że dane statystyczne powinny być roczne i nie powinny być publikowane.

2. Tracą moc:

- a) wspólne instrukcje konsularne wraz z załącznikami;
- b) decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 14 grudnia 1993 r. (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com-ex (93) 24), (SCH/Com-ex (94) 25), (SCH/Com-ex (98) 12) i (SCH/Com-ex (98) 57);
- c) wspólne działanie 96/197/WSiSW z dnia 4 marca 1996 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie rozwiązań dotyczących ruchu tranzytowego w portach lotniczych¹;
- d) rozporządzenie (WE) nr 789/2001;
- e) rozporządzenie (WE) nr 1091/2001;
- f) rozporządzenie (WE) nr 415/2003;

3. Odesłania do uchylonych aktów prawnych należy traktować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XIV.

---

¹ Delegacja **FR** zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji.

Artykuł 49

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie zaczyna obowiązywać w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie. Artykuły 46 i 47 mają zastosowanie od daty wejścia rozporządzenia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

**ZAŁĄCZNIK I: WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, CO DO KTÓRYCH NALEŻY
ZASIEGNAĆ OPINII ORGANÓW CENTRALNYCH WŁASNEGO PAŃSTWA
CZŁONKOWSKIEGO ZGODNIE Z ART. 8 WSPÓLNOTOWEGO KODEKSU
WIZOWEGO**

W ramach porozumień o wzajemnej reprezentacji organy centralne reprezentującego państwa członkowskiego zasięgają opinii organów reprezentowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 9 ust. 2 wspólnotowego kodeksu wizowego.

**ZAŁĄCZNIK II: WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, CO DO KTÓRYCH NALEŻY
ZASIEGNAĆ OPINII ORGANÓW CENTRALNYCH INNYCH PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH LUB PRZEKAZAĆ IM INFORMACJE ZGODNIE Z ART. 9
WSPÓLNOTOWEGO KODEKSU WIZOWEGO**

Symbol (*) oznacza, że wymagane jest jedynie przekazanie informacji o wydanych wizach zgodnie z art. 9 ust. 3 wspólnotowego kodeksu wizowego.

Zdjęcie

ZAŁĄCZNIK III: UJEDNOLICONY FORMULARZ WNIOSKU

WIZOWEGO

Pieczęć ambasady lub konsulatu

Wniosek o przyznanie wizy Schengen

Niniejszy formularz jest bezpłatny

1. Nazwisko(-a)			WYPEŁNIA AMBASADA/ KONSULAT Data złożenia wniosku:
2. Nazwisko(-a) rodowe (wcześniej używane nazwisko(-a))			
3. Imiona			
4. Data urodzenia (rok-miesiąc-dzień)	5. Miejsce i kraj urodzenia	6. Obywatelstwo	Wniosek złożono: ☐ w ambasadzie lub konsulacie ☐ we wspólnym ośrodku przyjmowania wniosków ☐ w biurze podróży Nazwa: ☐ u usługodawcy Nazwa: ☐ inne Określić:
7. Płeć ☐ mężczyzna ☐ kobieta	8. Stan cywilny: ☐ kawaler/panna ☐ żonaty/zamężna ☐ w separacji ☐ rozwiedziony/a ☐ wdowiec/wdowa ☐ inne		
9. Rodzaj dokumentu podróży: ☐ paszport krajowy ☐ paszport dyplomatyczny ☐ paszport służbowy ☐ paszport urzędowy ☐ paszport specjalny ☐ inny dokument podróży (proszę określić):			Wniosek przyjęty przez: ☐ zaproszenie ☐ środki transportu ☐ powiązanie z innym wnioskiem ☐ inne: Wiza: ☐ nieprzyznana ☐ przyznana ☐ o ograniczonej ważności terytorialnej ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D Liczba wjazdów: ☐ 1 ☐ 2 ☐ wielokrotny Ważna od ..... do ...
10. Numer dokumentu podróży	11. Wydany przez Ważny do		
12. Jeżeli mieszka Pan(-i) na stałe w kraju innym niż kraj pochodzenia, czy ma Pan(-i) pozwolenie na powrót do tego kraju? ☐ nie ☐ tak (numer i data ważności)			
* 13. Wykonywany zawód			
* 14. Pracodawca, jego adres i numer telefonu. W przypadku uczniów i studentów – nazwa i adres szkoły.			
15. Państwo członkowskie będące głównym celem podróży			
16. Liczba wjazdów, o którą się występuje ☐ pojedynczy wjazd ☐ dwa wjazdy ☐ wiele wjazdów	17. Czas trwania pobytu lub tranzytu Wiza potrzebna na: ☐ pobyt, podać liczbę dni _____ ☐ tranzyt lotniskowy		
18. Poprzednie wizy (otrzymane w ciągu ostatnich trzech lat)			
19. Pozwolenie na wjazd do państwa będącego ostatecznym celem podróży (w przypadku ubiegania się o wizę tranzytową lub lotniskową) Wydane przez: Ważne do:			

* Na pytania oznaczone symbolem * nie muszą odpowiadać członkowie rodziny obywatela UE lub EOG (małżonek, dziecko i pozostający na utrzymaniu wstępni). Członkowie rodziny obywatela UE lub EOG muszą przedstawić dokumenty potwierdzające pokrewieństwo i wypełnić pole nr XX.

20. Cel podróży turystyka sprawy służbowe wizyta u rodziny lub przyjaciół kultura sport wizyta urzędowa względy zdrowotne inne (proszę określić):		WYPEŁNIA AMBASADA/ KONSULAT					
* 21. Planowana data przybycia	* 22. Planowana data wyjazdu						
* 23. Nazwisko osoby udzielającej gościny w państwach członkowskich. Jeżeli nie dotyczy, proszę podać nazwę hotelu lub tymczasowy adres w państwach członkowskich							
Adres (oraz e-mail) osoby udzielającej gościny	Telefon (oraz faks)						
24. Nazwa i adres firmy/organizacji zapraszającej	Telefon (oraz faks) firmy/organizacji						
Imię i nazwisko, adres, telefon (oraz faks i e-mail) osoby kontaktowej w firmie lub organizacji:							
* 25. Koszty podróży i pobytu pokrywa sam wnioskodawca ☐ Inna osoba ☐ Środki utrzymania w czasie pobytu Gotówka Czeki podróżne Karty kredytowe Zakwaterowanie Inne:							
* 26. Jeżeli koszty podróży i pobytu są pokrywane przez osobę udzielającą gościny/firmę/organizację Środki utrzymania w czasie pobytu gotówka czeki podróżne karty kredytowe zakwaterowanie inne: ..... Przedstawia się dowód zaproszenia, pokrycia kosztów i zakwaterowania ☐							
27. Ubezpieczenie podróży lub zdrowotne. ☐ Nie dotyczy Nazwa towarzystwa ubezpieczeniowego Numer polisy: Ważna do:							
28. Dane członka rodziny będącego obywatelem UE lub EOG <table border="1"> <tr> <td>Nazwisko</td> <td colspan="2">Imię</td> </tr> <tr> <td>Data urodzenia</td> <td>Obywatelstwo</td> <td>Numer paszportu</td> </tr> </table>			Nazwisko	Imię		Data urodzenia	Obywatelstwo
Nazwisko	Imię						
Data urodzenia	Obywatelstwo	Numer paszportu					
Pokrewieństwo z obywatelem UE lub EOG ☐ współmałżonek ☐ dziecko ☐ wstępny pozostający na utrzymaniu							
29. Adres domowy (oraz e-mail) wnioskodawcy	Numer telefonu						
30. Miejscowość i data	31. Podpis (za nieletnich podpisuje opiekun/przedstawiciel prawny)						

Oświadczenie, które należy podpisać w przypadku ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu (por. pole nr 16) Jestem świadomy/a, że na pierwszy pobyt i na kolejne wizyty na terytorium państw członkowskich konieczne jest odpowiednie podróżne ubezpieczenie medyczne.   Podpis

UWAGI DO ZAŁĄCZNIKA III:

Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że jednolity formularz wniosku został wprowadzony dopiero w roku 2002 i że nie ma w nim istotnych zmian, ponieważ pierwotna wersja wydawała się ogólnie zadowalająca. Dokonano jednak pewnych poprawek, tak by:

- odzwierciedlić pewne wybory dokonane w projekcie rozporządzenia: wykreślono wizy kategorii D+C i wizy grupowe oraz dodano oświadczenie dotyczące podróznego ubezpieczenia medycznego (do podpisania, jeżeli ma być wydana wiza wielokrotnego wjazdu);
- uprzedzić zmiany rozporządzenia 539/2001: zmodyfikowano sformułowanie w polu nr 9 pod kątem rozporządzenia 1932/2006;
- uprzedzić wprowadzenie systemu VIS: z obecnego wniosku usunięto niektóre pola na informacje, które tracą na przydatności, gdy pewność co do tożsamości wnioskodawcy zagwarantują pobrane identyfikatory biometryczne, za to końcowe oświadczenie o ochronie danych zmodyfikowano pod kątem przechowywania danych w VIS.

Delegacja **NL**, poparta przez **FR**, zaproponowała zmianę układu pól we wniosku z przyczyn praktycznych, tak aby zdjęcie znalazło się po prawej stronie, a stempel ambasady po lewej.

Przedstawiciel **KOM** nie miał nic przeciwko tej zmianie. Przedstawiciel **KOM** obiecał zastanowić się jeszcze nad układem wniosku (także w wersji elektronicznej) oraz nad ewentualnymi zmianami, by wniosek można było wypełniać on-line.

Delegacja **IT** zaproponowała przeformułować tytuł w następujący sposób: „Wniosek o wizę do państwa strefy Schengen”, ponieważ formularz ma służyć zarówno do składania wniosków o wizy Schengen, jak i o wizy krajowe. Przedstawiciel **KOM** nie miał nic przeciwko skreśleniu odniesienia do „Schengen”.

W odpowiedzi na pytanie delegacji **EE** przedstawiciel **KOM** podkreślił, że jest to formularz ujednolicony, służący między innymi do wymiany informacji między państwami członkowskimi (a w przyszłości stanowiący źródło danych do systemu VIS), zatem wszelkie „krajowe” odchylenia są nie do przyjęcia.

Ad pola 1–3: delegacja **FR** zwróciła uwagę delegacji na problemy związane z wypełnianiem tych pól w krajach nieużywających alfabetu łacińskiego; chodzi o to, że wpisy w formularzu wniosku nie będą odpowiadały danym w paszporcie, należy więc dopilnować, aby wpisy w formularzu wniosku odpowiadały informacjom zawartym w dokumencie podróży wnioskodawcy.

Ad pole 4: delegacja **DK** wystąpiła o to, aby datę urodzenia wpisywać w następujący sposób: „dzień-miesiąc-rok”. Chociaż obecna kolejność została przejęta ze wspólnych instrukcji konsularnych i – jak się zdaje – nie powodowała problemów, przedstawiciel **KOM** nie miał nic przeciwko tej zmianie.

Ad pole 6: delegacja **BE** wystąpiła o utrzymanie tytułu pola „pierwotne obywatelstwo (narodowość)” (pole 8 w załączniku 16 do wspólnych instrukcji konsularnych). Zdaniem przedstawiciela **KOM** informacje o pierwotnym obywatelstwie są ważne jedynie w niewielu przypadkach, a zatem nie powinny figurować na standardowym formularzu. Przedstawiciel **KOM** powtórzył, że odniesienie do tego wpisu w projekcie rozporządzenia o systemie VIS nie stanowi argumentu za pozostawieniem go w projekcie kodeksu wizowego. Zmiany przepisów w kodeksie wizowym zostaną później uwzględnione w zmianie do rozporządzenia o systemie VIS.

Delegacja **SE** wystąpiła o dodanie pola na „obecny adres zamieszkania” oraz na dodatkowe informacje o współmałżonku i dzieciach wnioskodawcy. Dla przedstawiciela **KOM** nie było jasne, po co je dodawać, skoro wszyscy wnioskodawcy będą musieli złożyć indywidualne wnioski. Ponadto w VIS będzie odesłanie łączące wnioski.

Delegacja **EL** wystąpiła o przywrócenie imienia ojca wnioskodawcy, ponieważ informacja ta jest niezbędna do weryfikacji tożsamości wnioskodawcy. Propozycję poparły delegacje **NL** i **HU**.

Ad pola 10–11: delegacja **FR** sprzeciwiła się skreśleniu pola „data wydania” dokumentu podróży z uwagi na niektóre praktyki polegające na jednoczesnym wydawaniu kilku dokumentów podróży. Przedstawiciel **KOM** przyznał, że problem istnieje, ale według niego rozwiązaniem nie będzie zmiana formularza wniosku, lecz raczej dodanie przepisu wymagającego, by dokument podróży przedstawiony wraz z wnioskiem był wydany w ciągu ostatnich pięciu lat.

Ad pole 12: chociaż tekst został przejęty z obecnego formularza wniosku, zdaniem delegacji **IT** należy wyraźnie zaznaczyć, że wnioskodawca będzie musiał w jakiś sposób udowodnić, że ma prawo powrotu do kraju zamieszkania.

Ad pole 14: delegacja **IT** stwierdziła, że określenie „w przypadku uczniów i studentów – nazwa i adres szkoły” wnosi niewiele. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że są to niezbędne informacje na temat „statusu” wnioskodawcy.

Ad pole 15: delegacje **IT** i **HU** wystąpiły o dodanie informacji o państwie członkowskim, do którego następuje pierwszy wjazd. Ponieważ wyrażenia takie jak „miejsce docelowe pierwszego wjazdu” i „główne miejsce docelowe” są dla wnioskodawców często niejasne, delegacja **FR** zastanawiała się, czy nie można znaleźć bardziej zrozumiałego sformułowania. Przedstawiciel **KOM** zaproponował: „odwiedzane państwo(-a) członkowskie”.

Ad pola 16 i 17: delegacja **FR** uznała je za dopuszczalne, ale wystąpiła o dodanie „okresu ważności”, o który stara się wnioskodawca. Delegacja **ES** nie zgodziła się, gdyż według niej wystarczy odniesienie do wielokrotnego wjazdu. Delegacja **NL** wystąpiła o zachowanie odniesienia do „długiego pobytu”. Delegacja **SE** zaproponowała przeniesienie pól 21–22 tak, aby następowały one po polu 17.

Ad pole 18: delegacje **HU** i **FR** zastanawiały się, po co jest ono we wniosku i czy dotyczy ono jedynie poprzedniej wizy Schengen. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że pole to obejmuje wszystkie poprzednie wizy i że być może brzmienie należy doprecyzować, chociaż wizy takie często nadal znajdują się w dokumencie podróży wnioskodawcy. Gdy zacznie działać system VIS, informacje o wizie Schengen będą tam zapisane.

Delegacja **DK** wystąpiła o przywrócenie „wcześniejszych pobytów w państwie Schengen” (pole 28 obecnie obowiązującego formularza wniosku). Przedstawiciel **KOM** uznał to za zbędne, ponieważ informacje o poprzednio wydanych wizach będą w przyszłości wpisywane do systemu VIS.

Ad pole 20: delegacja **HU** chciała dodać wyraz „studia”. Delegacje **IT** i **FR** uznały, że pole to powinno być przeniesione na początek formularza. Delegacja **BE** zaproponowała tytuł w liczbie mnogiej („Cel(e) podróży”). Chociaż wszystkie sformułowania zostały przejęte ze wspólnych instrukcji konsularnych, przedstawiciel **KOM** nie sprzeciwiał się propozycjom **HU** i **BE**.

Ad pola 21 i 22: delegacje **NL**, **HU**, **IT** i **FR** stwierdziły, że członkowie rodziny obywatela UE także powinni wypełniać te pola. Delegacja **HU** zastanawiała się, co należy wpisać w polu 22 w przypadku wniosku o wizę wielokrotnego wjazdu. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, dlaczego potrzebne jest odniesienie (w postaci „pól, których nie należy wypełniać”) do praw przysługujących członkom rodziny obywatela UE na mocy dyrektywy 38/2004/WE, ale rozumie zastrzeżenia delegacji co do planów pobytowych członków rodziny i rozważy usunięcie znaku *.

Ad pole 23: delegacja **NL** wystąpiła o dodanie daty urodzenia osoby udzielającej gościny.

Delegacja **DE** zgodziła się z tym i wystąpiła też o dodanie informacji o płci i adresie.

Przedstawiciel **KOM** był w stanie zaakceptować dodanie daty urodzenia i adresu, ale zastanawiał się, jaki pożytek przyniesie informacja o płci; przypomniał też, że wnioskodawcy wraz z formularzem muszą przedstawić określone dokumenty uzupełniające oraz że wprowadzono już określone narzędzia i procedury z myślą o wymogach państw członkowskich co do porządku publicznego i bezpieczeństwa („uprzednia konsultacja”, Vision, SIS).

Delegacja **IT** chciała przeformułować pole 23 następująco: „Nazwisko i **imię** osoby udzielającej gościny w państwach członkowskich. Jeżeli nie dotyczy, podać nazwę hotelu i/lub tymczasowy adres w państwach członkowskich”.

Delegacja **FR** uznała, że pole to powinni wypełniać także członkowie rodziny obywatela UE. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że wykracza to poza kwestie czysto operacyjne i że uprzednia weryfikacja prawa do swobodnego przemieszczania się przysługującego osobom tej kategorii jest nie do przyjęcia i sprzeczna ze wspomnianą dyrektywą; dodał też, że nie można traktować członków rodziny obywatela UE, jakby groziło z ich strony niebezpieczeństwo nielegalnej imigracji, a zatem oznaczenie * w polach 23, 25 i 26 powinno pozostać. Co do pól 23–25 przedstawiciel **KOM** stwierdził, że sformułowania można uściślić, tak by rozdzielić sprawy „prywatne” od „publicznych”.

Ad pole 27: delegacja **BE** zastanawiała się, czy wnioskodawca powinien je wypełniać. Delegacja **FR** zaproponowała skreślić „nie dotyczy”, za to utrzymać „datę wygaśnięcia”, co będzie zgodne z wymogiem każdorazowego przedstawienia podróznego ubezpieczenia zdrowotnego przy składaniu wniosku; nie należy pozostawiać pola do manewru w ramach lokalnej współpracy konsularnej (por. art. 15 ust. 8). Przedstawiciel **KOM** rozumiał te zastrzeżenia i zaproponował, że jeżeli dowód posiadania podróznego ubezpieczenia zdrowotnego zostanie przedstawiony dopiero przy odbiorze wizy, datę wygaśnięcia tego ubezpieczenia może wpisać personel konsularny w pionowej kolumnie.

Ad pole 28: delegacja **DK** zaproponowała wpisanie numeru dowodu osobistego. Przedstawiciel **KOM** to zaakceptował. W odpowiedzi na pytanie delegacji **IT** przedstawiciel **KOM** stwierdził, że wymienione zostały jedynie kategorie osób objęte dyrektywą 38/2004/WE.

Ad pole 28: „*Pokrewieństwo z obywatelem UE lub EOG*”: niektóre delegacje zapytały o znaczenie wyrażenia „wstępni pozostający na utrzymaniu”. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że terminologia powinna odpowiadać tej, którą wykorzystano w dyrektywie 38/2004/WE. Przedstawiciel **KOM** podjął się wyjaśnienia tej sprawy.

Ad pole 29: delegacja **NL** zaproponowała, aby to pole następowało bezpośrednio po polu nr 11.

Ad pole 31: delegacja **FR** zaproponowała dodanie wyrażenia „osoby sprawujące władzę rodzicielską”, ponieważ wyrażenie „opiekun/przedstawiciel prawny” nie obejmuje wszystkich przypadków.

Delegacja **DK** pragnęła przywrócić pole 36 i 42 z obecnie obowiązującego wniosku.

Oświadczenie co do podróznego ubezpieczenia medycznego: delegacja **NL** stwierdziła, że osoby występujące o wizę wielokrotnego wjazdu niepotrzebnie składałyby podpis dwukrotnie (tj. w polu 31 i pod oświadczeniem), i zaproponowała połączenie obydwu.

PIONOWA KOLUMNA: „Wypełnia ambasada/konsulat”:

Delegacja **IT** stwierdziła, że ogólnie poprzedni układ i sformułowanie były jaśniejsze.

Delegacja **BE**, poparta przez **NL** i **HU**, sprzeciwiła się zaznaczaniu w formularzu, gdzie złożono wniosek, a biura podróży nie powinny być łączone ze wspólnymi ośrodkami przyjmowania wniosków i usługodawcami. Delegacja **ES** natomiast opowiedziała się za utrzymaniem odniesienia do biur podróży. Przedstawiciel **KOM** stwierdził, że informacja o sposobie złożenia wniosku (przez którego pośrednika) jest ważna, ale obiecał rozważyć skreślenie okienka „ambasada lub konsulat”. Komentując kwestię poruszoną przez **IT**, przedstawiciel **KOM** stwierdził, że można pomyśleć nad rozróżnieniem między osobą, która „przyjęła” wniosek, a osobą, która go „przetwarzała/analizowała”. **KOM** rozważy przywrócenie takich samych odniesień do dokumentów uzupełniających, jakie są w obecnej wersji wspólnych instrukcji konsularnych. Delegacja **HU** zaproponowała odniesienie do „wzajemnej reprezentacji”, na wypadek gdyby wniosek został ostatecznie przekazany docelowemu państwu członkowskiemu. Delegacja **IT** uznała, że należy zachować okienko dotyczące wizy D. Delegacja **NL** wyraziła żal, że usunięto wizy D i C+D. Przedstawiciel **KOM** obiecał rozważyć przywrócenie wpisu „ważna w: ...”.

OŚWIADCZENIE DO PODPISANIA PRZEZ WNIOSKODAWCĘ¹:

Znam i akceptuję² poniższe warunki: wykonanie mi zdjęcia i w stosownych przypadkach pobranie odcisków palców jest konieczne do rozpatrzenia wniosku wizowego. Wszelkie dane osobowe dotyczące mojej osoby zawarte w formularzu wniosku wizowego oraz moje odciski palców i zdjęcie zostaną przekazane właściwym organom państw członkowskich i będą przez nie przetwarzane w celu podjęcia decyzji w sprawie mojego wniosku wizowego.

Dane te oraz decyzja w sprawie mojego wniosku lub decyzja o unieważnieniu wydanej wizy, jej cofnięciu lub przedłużeniu okresu jej ważności zostaną wprowadzone do systemu VIS, będą w nim przechowywane przez pięć lat i udostępniane organom właściwym do kontroli wizowej na granicach zewnętrznych i na terytorium państw członkowskich oraz organom imigracyjnym i azylowym w państwach członkowskich, by zweryfikowały, czy spełnione są warunki legalnego wjazdu, pobytu i zamieszkania na terytorium państw członkowskich, by stwierdziły, które osoby nie spełniają tych warunków lub przestały je spełniać, by rozpatrzyły wniosek o udzielenie azylu i określiły organ odpowiedzialny za jego rozpatrzenie. Pod pewnymi warunkami dane te będą również dostępne organom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo wewnętrzne państw członkowskich. Organem odpowiedzialnym za przetwarzanie tych danych jest: [*Ministerstwo spraw wewnętrznych/zagranicznych danego państwa członkowskiego i dane kontaktowe*].

Wiem, że mam prawo uzyskać w każdym państwie członkowskim informacje o danych dotyczących mojej osoby przechowywanych w systemie VIS oraz informacji o państwie członkowskim, które te dane wprowadziło do systemu VIS, oraz żądać, by dane dotyczące mojej osoby zostały skorygowane – jeżeli są nieścisłe – albo usunięte – jeżeli zostały pobrane nielegalnie. Na moje żądanie³ organy konsularne rozpatrujące mój wniosek powiadomią mnie, w jaki sposób mogę skorzystać z prawa do sprawdzenia danych dotyczących mojej osoby i wystąpić o ich korektę lub usunięcie, oraz powiadomią mnie o odnośnych środkach odwoławczych zgodnie z prawem krajowym danego państwa. Pomocy i informacji na temat sposobu korzystania z tych uprawnień udzieli mi krajowy organ nadzorczy następującego państwa członkowskiego [*dane kontaktowe*]

---

¹ **NL i FR:** zastrzeżenie weryfikacji. Delegacja **IT** stwierdziła, że oświadczenie powinno być prostsze i jaśniejsze. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że brzmienie oświadczenia zostało w przeważającej części przejęte z obecnego formularza wniosku, ale zostały dodane części na temat przechowywania danych w VIS i dostępu do nich organów kontroli granicznej, ponieważ wnioskodawca lub posiadacz wizy będzie musiał zwrócić się do osób, które wpisały dane.

² Delegacja **DE** chciała skreślić słowo „akceptuję”, ponieważ sugeruje ono, że wystarczy akceptacja. Według ekspertów z dziedziny ochrony danych musi być odniesienie do przepisu prawnego (tj. art. 2 lit. h) dyrektywy w sprawie ochrony danych). Delegacja **PT** stwierdziła, że „akceptuję” nie jest odpowiednim słowem, ponieważ składaniu wniosku musi towarzyszyć pobranie odcisków palców i wykonanie zdjęcia cyfrowego.

³ Zdaniem delegacji **BE** oświadczenie sugeruje, że wnioskodawca/posiadacz wizy może składać skargi lub żądać korekty danych tylko w konsulacie. Według tej delegacji należy wskazać odpowiedzialne organy. Przedstawiciel **KOM** zauważył, że nie jest możliwe wyszczególnienie wszystkich odpowiedzialnych organów we wszystkich państwach członkowskich. Wnioskodawca/posiadacz wizy może zwrócić się do konsulatu, a ten następnie może go skierować gdzie indziej.

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą wszystkie dostarczone przeze mnie dane są poprawne i kompletne. Jestem świadomy(-a), że podanie nieprawdziwych informacji spowoduje odrzucenie mojego wniosku lub unieważnienie już przyznanej wizy i może skutkować odpowiedzialnością karną zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które rozpatruje wniosek.

Zobowiązuję się do opuszczenia terytorium państw członkowskich po upływie terminu ważności wizy, jeżeli zostanie mi ona przyznana. Zostałem pouczony, że posiadanie wizy jest tylko jednym z warunków wjazdu na terytorium europejskie państw członkowskich. Fakt przyznania mi wizy nie oznacza, że będę miał(a) prawo do odszkodowania, jeżeli nie spełnię odnośnych warunków określonych w art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen i nie uzyskam przez to zezwolenia na wjazd. To, czy spełniam warunki wjazdu, zostanie ponownie sprawdzone w momencie mojego wjazdu na europejskie terytorium państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK IV: NIEWYCZERPUJĄCY WYKAZ DOKUMENTÓW
UZUPEŁNIAJĄCYCH¹

Dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 14, wymagane od wnioskodawców mogą obejmować:

A. DOKUMENTY ZWIĄZANE Z CELEM PODRÓŻY

(1) w odniesieniu do podróży służbowych:

- (i) zaproszenie od firmy lub organu władzy do udziału w spotkaniach, konferencjach lub imprezach związanych z handlem, produkcją lub pracą;
- (ii) inne dokumenty potwierdzające stosunki handlowe lub relacje zawodowe;
- (iii) w stosownych przypadkach bilety wstępu na targi i kongresy;
- (iv) dokumenty poświadczające działalność gospodarczą przedsiębiorstwa;
- (v) dokumenty poświadczające zatrudnienie [status pracowniczy] [stanowisko] wnioskodawcy w przedsiębiorstwie.

(2) w odniesieniu do podróży podejmowanych w celu podjęcia nauki lub innych form kształcenia:

- (i) zaświadczenie potwierdzające zapisanie do instytucji dydaktycznej w celu uczestniczenia w zajęciach zawodowych lub teoretycznych w ramach kształcenia podstawowego lub uzupełniającego;
- (ii) legitymacja studencka lub zaświadczenie o odbytych zajęciach;

---

¹ Na wstępie przedstawiciel **KOM** zauważył, że ten niewyczerpujący wykaz został sporządzony, by lepiej pogrupować dokumenty uzupełniające niezbędne do różnych celów. Ponadto uwzględniono analogiczny wykaz znajdujący się w załączniku I do kodeksu granicznego Schengen, gdyż wymogi, które muszą spełnić wnioskodawcy i osoby pragnące przekroczyć granice zewnętrzne, są identyczne. Przedstawiciel KOM podkreślił, że niniejszy niewyczerpujący wykaz odpowiada podejściu przyjętemu w kodeksie granicznym Schengen, a zgodnie z art. 14 ust. 3 wykaz można dostosowywać do lokalnej sytuacji.

- (3) w odniesieniu do podróży podejmowanych w celach turystycznych lub z powodów osobistych:
- (i) dokumenty dotyczące zakwaterowania:
    - zaproszenie od osoby udzielającej gościny, jeżeli wnioskodawca zatrzymuje się u kogoś;
    - dokument od instytucji zapewniającej zakwaterowanie lub inny stosowny dokument z informacjami o planowanym miejscu zakwaterowania;
  - (ii) dokumenty dotyczące trasy:
    - potwierdzenie rezerwacji wycieczki zorganizowanej lub inny stosowny dokument z informacjami o planach podróży;
- (4) w odniesieniu do podróży podejmowanych w związku z imprezami politycznymi, naukowymi, kulturalnymi, sportowymi, religijnymi lub z innych powodów¹:
- zaproszenia, bilety wstępu, zaświadczenia o zapisie lub programy zawierające w miarę możliwości nazwę organizatora i informacje o długości pobytu lub inny stosowny dokument wskazujący cel wizyty.

---

¹ Delegacja **EE** pragnęła dodać „przyczyny humanitarne”, „pogrzeby” i „pielgrzymki” w tym ustępie lub w osobnym punkcie 5. Delegacje **PL** i **PT** opowiedziały się przeciw tym uzupełnieniom, a **PT** zwróciła uwagę na brzmienie punktu 3: „w celach ... prywatnych”, które mogłoby obejmować takie cele podróży.

B. DOKUMENTY POZWALAJĄCE OCENIĆ ZAMIAR POWROTU WNIOSKODAWCY¹

- 1) bilet powrotny lub bilet na podróż w dwie strony;
- 2) dokument potwierdzający posiadanie środków finansowych²;
- 3) zaświadczenie o zatrudnieniu; wyciągi bankowe;
- 4) dokument potwierdzający własność nieruchomości;
- 5) dokumenty potwierdzające związek z krajem stałego pobytu: więzy rodzinne, sytuacja zawodowa.

C. DOKUMENTY DOTYCZĄCE SYTUACJI RODZINNEJ WNIOSKODAWCY

- 1) zgoda rodziców (jeżeli małoletni nie podróżuje z rodzicami);
- 2) dokument potwierdzający więzy rodzinne z osobą zapraszającą.

3

---

¹ Delegacja **IT** zaproponowała dodanie „rezerwacji hotelowej”. Przedstawiciel **KOM** uznał to za niepotrzebne, ponieważ przedstawienie biletu powrotnego potwierdzi zamiar powrotu wnioskodawcy.

² Delegacja **LU** zastanawiała się, dlaczego jest to wymagane, jeżeli od wnioskodawcy wymaga się także dowodu pokrycia kosztów; delegacja stwierdziła także, że dowód powrotu być może wystarczy. Przedstawiciel **KOM** podkreślił, że celem tego wymogu jest ocena sytuacji finansowej wnioskodawcy w jego miejscu zamieszkania. Przypomniął jednak, że te same dokumenty uzupełniające mogą służyć do różnych celów i wobec tego będą się powtarzać.

³ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie „członek rodziny obywatela UE”. Przedstawiciel **KOM** obiecał wziąć to pod uwagę, ale zaznaczył, że należy unikać dublowania formularza wniosku.

**ZAŁĄCZNIK V: UJEDNOLICONY FORMULARZ POTWIERDZENIA
ZAKWATEROWANIA I/LUB POKRYCIA KOSZTÓW¹²**

[Państwo członkowskie]

Potwierdzenie zakwaterowania*   pokrycia kosztów*

**zgodnie z art. 14 ust. 1 kodeksu wizowego
w związku z zaproszeniem obywatela państwa trzeciego, który podlega obowiązkowi
wizowemu**

(Niniejszy formularz jest udostępniany i przetwarzany bezpłatnie przez właściwy organ)

Ja, niżej podpisany(-a),		
Nazwisko	Imię	
Data urodzenia	Miejsce urodzenia	
Obywatelstwo		
Nr dowodu osobistego	Nr paszportu	
Nr dokumentu pobytowego		
Data wydania	Miejsce wydania	
Adres		
Właściciel	Najemca	
Zawód		
 oświadczam, że jestem w stanie zakwaterować*:		
1. Nazwisko	Imię	Obywatelstwo
Data urodzenia	Miejsce urodzenia	
Adres		
Związek z zapraszonym		
Nr paszportu		
2. Nazwisko	Imię	Obywatelstwo
Data urodzenia	Miejsce urodzenia	
Adres		
Związek z zapraszonym		
Nr paszportu		
3. Od dnia ...	Do dnia	
pod moim adresem podanym powyżej		
pod następującym adresem:		
 oświadczam, że jestem w stanie pokryć koszty utrzymania i powrotu*		
– osoby (osób) wymienionej(-ych) w pkt* 1. 2.		
– w okresie pobytu wskazanym w pkt 3.		

* Należy zaznaczyć odpowiednie pole(-a).

Dodatkowe informacje:

osoba(-y) wskazana(-e)* w pkt 1. w pkt 2. wykupuje(-ją) własne podróżne ubezpieczenie medyczne na okres pobytu zgodnie z wymogiem art. 15 kodeksu wizowego.

ja wykupuję ubezpieczenie zdrowotne w jej (ich) imieniu na okres pobytu.

Wiem, że dane osobowe z niniejszego formularza są przechowywane i przetwarzane przez służby go przyjmujące, że są przechowywane w systemie informacji wizowej (VIS) i że są udostępniane organom innych państw członkowskich oraz że mam prawo żądać korekty lub usunięcia tych danych w przypadku, gdyby były nieścisłe.

Wiem, że [wykaz przepisów krajowych do uzupełnienia przez dane państwo członkowskie]:

– odniesienie do kar za podanie nieprawdziwych danych;

– odniesienie do kar za ułatwianie nielegalnego pobytu;

– ....

– oryginał niniejszego oświadczenia, opatrzony pieczęcią właściwego organu, musi w ciągu sześciu miesięcy zostać przedstawiony organom konsularnym do analizy wniosku wizowego zaproszonej(-ych) osoby (osób).

Oświadczam, że informacje przedstawione powyżej są prawdziwe.

Po przeczytaniu potwierdzam

Poświadczenie podpisu pana(-i)

.....

Data i podpis zapraszającego

Data ..... Pieczęć właściwego organu

Wymagane załączniki:

– **kopia dowodu osobistego lub strony personalizacyjnej z paszportu osoby zapraszającej;**

– **potwierdzenie stałego zamieszkania (np. tytuł własności nieruchomości, umowy najmu, rachunki za energię elektryczną/wodę/gaz);**

– **zaświadczenie o dochodach (odcinek wypłaty, dowód wypłaty emerytury, oficjalne potwierdzenie kwoty dochodów);**

– **w stosownych przypadkach – polisa ubezpieczenia zdrowotnego osoby (osób) zaproszonej(-ych)**

Wypełnia właściwy organ

Potwierdzenie zakwaterowania

Potwierdzenie pokrycia kosztów

Warunki zakwaterowania

nie zweryfikowano

uznano za zgodne z wystawianym zaproszeniem

Zasób środków finansowych
posiadanych przez zapraszającego
nie zweryfikowano
uznano za wystarczający w świetle
obowiązujących kwot
referencyjnych i długości pobytu
zaprośzonej(-ych) osoby(osób)

Data:

Miejscowość:

Pieczęć właściwego organu:

¹ Zob. przypis 4 na s. 32.

² W związku z tym delegacja **FR** pragnie zgłosić następujące uwagi:

- Brak jest [we francuskiej wersji formularza] miejsca na obywatelstwo gospodarza. Nie ma pytania o płeć gospodarza ani zaproszonego; informacje te są ważne, gdyż imię nie zawsze wystarcza do identyfikacji.
- Należy podać numer paszportu osoby zaproszonej i przedstawić kopię jej paszportu lub dowodu osobistego. Brak informacji, że przyszły gospodarz musi osobiście udać się do urzędu miasta i wypisać formularz potwierdzenia zakwaterowania.
- Brak jest miejsca na formularzu na dane więcej niż dwóch zapraszanych osób, co okazuje się problemem, gdy dochodzą nieletnie dzieci.
- Nie ma pola na informację o poprzednio wydanych gospodarzowi potwierdzeniach zakwaterowania. Informacja ta jest ważna, gdyż pozwala władzom wykrywać nadużycia.
- Formularz zawiera sformułowanie „oświadczam, że jestem w stanie ponieść koszty utrzymania i powrotu”, ale koszty tego powrotu są pokrywane z ubezpieczenia; brak jest natomiast informacji o wymaganej kwocie ubezpieczenia wynoszącej 30 000 EUR. Wbrew przepisom francuskim formularz nie wymaga, aby gospodarz jednoznacznie zobowiązał się do pokrycia kosztów utrzymania obcokrajowca, jeżeli on sam ich nie pokryje; albo też należy uznać, że jest to już zawarte w oświadczeniu gospodarza na pierwszej stronie, zgodnie z którym gospodarz jest w stanie pokryć koszty utrzymania i powrotu. Ponadto projekt formularza nie wspomina o dokumentach, które gospodarz musi przedstawić jako dowód posiadania odpowiednich środków.
- Jeżeli chodzi o dowody potwierdzające finansowe środki gospodarza, to projekt Komisji – w przeciwieństwie do francuskiego formularza – nie mówi o konkretnej kwocie (np. we Francji jest to gwarantowana minimalna płaca, tzw. SMIC).
- Ujednolicony formularz Komisji nie przewiduje, by służby konsularne informowały burmistrzów, czy wiza została wydana. Można by do tego wykorzystać stosowany we Francji system, w którym formularze zaopatrzone są w odcinki zwrotne z odpowiedzią. Brakuje miejsca na stempel służb konsularnych czy straży granicznej (na wjeździe) potwierdzające przeprowadzenie przez nie kontroli. Sformułowanie „data i podpis zaproszonego” powinno brzmieć „data i podpis wnioskodawcy”.
- Projekt europejskiego formularza nie mówi o żadnych opłatach pobieranych od potencjalnego gospodarza (opłata skarbowa wynosi we Francji obecnie 15 EUR), nie mówi też o wizytacji domu potwierdzającej stan zapewnianego zakwaterowania. Zreformowany system potwierdzania zakwaterowania, określony we francuskiej ustawie z dnia 26 listopada 2003 r., skoncentrował się na lokum gospodarza, zwłaszcza na warunkach zakwaterowania, po to by zapobiec nadużyciom ze strony gospodarza. Ujednolicony formularz nie odnosi się w żaden konkretny sposób do zakwaterowania (powierzchni, liczby pokoi, liczby mieszkańców, warunków sanitarnych itd.).
- Ujednolicony formularz zaproponowany przez Komisję obejmuje tylko osoby ubiegające się o wizę. Tymczasem w myśl przepisów francuskich formularz z potwierdzeniem zakwaterowania jest wymagany także w przypadku obywateli krajów trzecich, które nie są objęte wymogiem wizowym. Jaki formularz należy wydawać takim osobom?

– OGÓLNE UWAGI DO ZAŁĄCZNIKA V

Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że obecny załącznik 15 do wspólnych instrukcji konsularnych – „Wzór ujednoliconego formularza potwierdzającego zaproszenie, zakwaterowanie oraz pokrycie kosztów związanych z pobytem” – zawiera wzory formularzy sporządzonych jedynie przez cztery państwa członkowskie, mimo że jak wynika z informacji na stronach internetowych ministerstw spraw zagranicznych wielu państw członkowskich, formularze takie są wykorzystywane (choć nie zostały one zgłoszone). Sytuacja ta jest niezadowalająca, a ponadto problematyczna dla straży granicznej, dlatego Komisja uznała, że należy sporządzić ujednolicony formularz.

Delegacja **NL** zastanawiała się, czy użyteczne jest mieć jeden formularz do dwóch celów.

Przedstawiciel **KOM** uznał, że obie kwestie są prawnie odrębne i mają różne skutki, ale stwierdził, że z uwagi na wyraźnie odrębne cele, nie powinno to stanowić problemu.

Delegacja **LV**, poparta przez delegacje **EE** i **LT**, zaproponowała, żeby pomyśleć o stosowaniu elektronicznych wersji formularza, tak żeby informacje można było przechowywać w krajowej bazie danych. Przedstawiciel **KOM** nie sprzeciwił się tej propozycji.

Delegacje **EE**, **SI** i **LT** zastanawiały się, czy formularz można wykorzystywać, gdy zaprasza zarówno osoba fizyczna, jak i osoba prawna.

Delegacja **LT**, poparta przez delegacje **DE**, **FR** i **HU**, była zdania, że formularz powinien zawierać zabezpieczenia.

Delegacja **NO** opowiedziała się za wprowadzeniem ujednoliconego formularza, ale podkreśliła, że korzystanie z niego nie powinno być obowiązkowe, tj. nie rutynowo dla wszystkich wnioskodawców. Delegacje **DK**, **ES**, **HU** i **SE** również opowiedziały się za nieobowiązkowym wykorzystywaniem formularza.

Delegacja **EE** zastanawiała się, czy dokument będzie oddawany wnioskodawcy do okazania na granicy.

Delegacje **LV**, **CZ**, **SK**, **HU**, **DE** i **FR** były zdania, że za formularz należy pobierać opłatę.

Przedstawiciel **KOM** sprzeciwił się temu kategorycznie, ponieważ wzrasta tendencja do pobierania od wnioskodawców różnego rodzaju dodatkowych opłat.

Delegacje **LU** i **BE** stwierdziły, że nie ma podstawy prawnej do egzekwowania pieniędzy od zapraszającego, gdyby wnioskodawca udał się do innego państwa Schengen niż to, w którym mieszka zapraszający. Delegacja **BE** była zdania, że kwestia ta powinna być ujęta w warunkach ogólnych i być może tylko w jakimś artykule. Przedstawiciel **KOM** przyznał, że egzekwowanie pokrycia kosztów utrzymania faktycznie jest problemem, jeżeli zapraszający mieszka w innym kraju. Co do obaw przed wykorzystywaniem formularza w systemie wzajemnej reprezentacji przedstawiciel **KOM** przypomniał, że system ten opiera się na wzajemnym zaufaniu, które powinno być rozszerzone na organy miejscowe.

- UWAGI DO KONKRETNÝCH PUNKTÓW

Delegacja **HU** zaproponowała wprowadzenie do formularza pozycji „pierwotne nazwisko”.

Delegacja **FR** wystąpiła o to, by do formularza wprowadzić następujące informacje:

- płeć gospodarza i osoby zaproszonej (delegacja **DE** poparła tę propozycję),
- numer paszportu osoby zaproszonej i kopia jej paszportu lub dowodu osobistego,
- miejsce na dane więcej niż dwóch zaproszonych osób,
- odniesienie do poprzednich formularzy potwierdzających zakwaterowanie,
- uwagi, że potencjalny gospodarz musi wypełnić formularz osobiście,
- odniesienie do konkretnej kwoty (np. we Francji – gwarantowanej płacy minimalnej (SMIC))
- odniesienie do wymaganych od gospodarza dowodów na posiadanie funduszy,
- miejsce na stemple organów konsularnych lub kontroli granicznej (na wjeździe) potwierdzające przeprowadzenie przez nie kontroli,
- odcinek zwrotny z odpowiedzią, tak by organy konsularne informowały burmistrzów o wydaniu wizy lub odmowie,
- opis „data i podpis zaproszonego” powinien brzmieć „data i podpis wnioskodawcy”,
- informacja o wizytacji domowej służącej sprawdzeniu warunków zakwaterowania, tak aby zapobiec nadużyciom ze strony gospodarzy,
- szczegółowy opis zakwaterowania (powierzchnia, liczba pokoi, liczba mieszkańców, warunki sanitarne itd.).

Oprócz tego delegacja **FR** stwierdziła, że choć formularz zawiera zwrot „oświadczam, że jestem w stanie pokryć koszty utrzymania i powrotu”, to koszty repatriacji objęte są ubezpieczeniem, ale nie ma wzmianki o wymaganej kwocie ubezpieczenia w wysokości 30 000 EUR; dlatego **FR** zaproponowała zamieścić jednoznaczne zobowiązanie zapraszającego do pokrycia kosztów utrzymania cudzoziemca (jeżeli on sam ich nie pokryje) albo uznać, że jest to już zawarte w oświadczeniu gospodarza na pierwszej stronie, zgodnie z którym gospodarz jest w stanie pokryć koszty utrzymania i powrotu. Należy wspomnieć o dokumentach, które gospodarz musi przedstawić jako dowód posiadania odpowiednich środków. **FR** zastanawiała się też nad właściwym formularzem potwierdzającym zakwaterowanie w przypadku obywateli krajów trzecich, którzy nie podlegają obowiązkowi wizowemu.

Delegacja **PL** zaproponowała następujące sformułowanie w części „Dodatkowe informacje” (u góry strony 2 formularza): „... wykupuje(-ją) własne podrózne ubezpieczenie medyczne na okres pobytu **obejmujące powrót konieczny z przyczyn zdrowotnych**, zgodnie z wymogiem...”.

Zdaniem delegacji DE oświadczenie powinno także obejmować koszty przymusowego powrotu.

Delegacja **DE**, poparta przez **PL**, była zdania, że oświadczenia w punktach 1 i 3 formularza są niejednoznaczne i że należy uwypuklić kwestię obowiązku.

Delegacja **PL** zaproponowała, aby w ostatnim tiret części „Wymagane załączniki” dodać „polisa podróznego ubezpieczenia medycznego...”.

**ZAŁĄCZNIK VI: JEDNOLITY WZÓR STEMPŁA INFORMUJĄCEGO O ZŁOŻENIU
WNIOSKU WIZOWEGO***

...¹ wiza   ...²   R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴   .....⁵ .

Przykład:

Wiza C   FR   R/ IT
22/04/2006 Consulat de France
Djibouti

_____

-
- *   **AT:** zastrzeżenie weryfikacji.
1   Kod wizy, o którą dana osoba się ubiega.
2   Kod państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek.
3   W stosownych przypadkach kod państwa członkowskiego reprezentowanego przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wizowy.
4   Data wpłynięcia wniosku (osiem cyfr: xx dzień, xx miesiąc, xxxx rok).
5   Organ rozpatrujący wniosek wizowy.

**ZAŁĄCZNIK VII: WSPÓLNY WYKAZ PAŃSTW TRZECICH WYMIENIONYCH
W ZAŁĄCZNIKU I DO ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 539/2001, KTÓRYCH
OBYWATELE MUSZĄ MIEĆ WIZY LOTNISKOWE PODCZAS TRANZYTU PRZEZ
MIEDZYNARODOWĄ STREFĘ TRANZYTOWĄ PORTÓW LOTNICZYCH NA
TERYTORIUM PAŃSTW CZŁONKOWSKICH**

AFGANISTAN

BANGLADESZ

KONGO (Demokratyczna Republika)

ERYTREA

ETIOPIA

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

**ZAŁĄCZNIK VIII: WYKAZ DOKUMENTÓW POBYTOWYCH UPRAWNIAJĄCYCH
POSIADACZA DO TRANZYTU PRZEZ PORTY LOTNICZE PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH BEZ WIZY LOTNISKOWEJ**

ANDORA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (tymczasowa karta pobytu i pracy) (biała). Wydawana pracownikom sezonowym; okres ważności zależy od okresu zatrudnienia, ale nie może przekraczać 6 miesięcy. Ważność karty nie jest przedłużana.
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (karta pobytu i pracy) (biała). Jest wydawana na okres 6 miesięcy, jej ważność może być przedłużona o jeden rok.
- *Tarjeta de estancia* (karta pobytu) (biała). Jest wydawana jest na okres 6 miesięcy, jej ważność może być przedłużona o jeden rok.
- *Tarjeta temporal de residencia* (tymczasowa karta pobytu) (różowa). Jest wydawana na okres 1 roku, jej ważność może być przedłużana dwukrotnie, za każdym razem o kolejny rok.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (zwykła karta pobytu) (żółta). Jest wydawana na okres 3 lat, jej ważność może być przedłużona o kolejne 3 lata.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (specjalna karta pobytu) (zielona). Jest wydawana na okres 5 lat, jej ważność może być przedłużana, za każdym razem o kolejne 5 lat.
- *Autorización de residencia* (pozwolenie na pobyt) (zielone). Jest wydawane na okres 1 roku, jego ważność może być przedłużana, za każdym razem o kolejne 3 lata.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (tymczasowe pozwolenie na pobyt i pracę) (różowe). Jest wydawane na okres 2 lat, jego ważność może być przedłużona o kolejne 2 lata.
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (zwykłe pozwolenie na pobyt i pracę) (żółte). Jest wydawane na okres 5 lat.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (specjalne pozwolenie na pobyt i pracę) (zielone). Jest wydawane na okres 10 lat, jego ważność może być przedłużana, za każdym razem o kolejne 10 lat.

KANADA:

- Permanent resident card (karta stałego pobytu – plastikowa)

JAPONIA:

- Re-entry permit to Japan (pozwolenie na powrót do Japonii)

MONAKO:

- *Carte de séjour de résident temporaire* de Monaco (karta pobytu tymczasowego)
- *Carte de séjour de résident ordinaire* de Monaco (karta pobytu stałego)
- *Carte de séjour de résident privilégié* (specjalna karta pobytu)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (karta pobytu dla małżonka obywatela monakijskiego)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* (zwykłe pozwolenie na pobyt, ważność nieograniczona)
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* (specjalne pozwolenie na pobyt ciągły, ważność nieograniczona)
- *Carta d'identità de San Marino (validità illimitata)* (dowód osobisty San Marino, ważność nieograniczona)

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

- Form I-551 permanent resident card (formularz I-551 – pozwolenie na pobyt stały, ważne od 2 do 10 lat)
- Form I-551 Alien registration receipt card (formularz I-551 – potwierdzenie rejestracji cudzoziemca, ważne od 2 do 10 lat)
- Form I-551 Alien registration receipt card (formularz I-551 – potwierdzenie rejestracji cudzoziemca, ważne bezterminowo)
- Form I-327 Re-entry document (formularz I-327 – pozwolenie na ponowny wjazd, ważne na okres 2 lat, wydawane posiadaczom formularza I-551);
- Resident alien card (pozwolenie na pobyt cudzoziemca, ważne 2 lata, 10 lat lub bezterminowo. Dokument ten uprawnia do powrotu na terytorium Stanów Zjednoczonych, pod warunkiem że okres spędzony poza USA nie przekracza jednego roku).
- Permit to re-enter (pozwolenie na powrót, ważne na okres 2 lat. Dokument ten uprawnia do powrotu na terytorium Stanów Zjednoczonych, pod warunkiem że okres spędzony poza USA nie przekracza dwóch lat).
- Valid temporary residence stamp in a valid passport (ważny stempel na pobyt czasowy w ważnym paszporcie, ważny przez 1 rok od daty wydania)

**ZAŁĄCZNIK IX: STANDARDOWY FORMULARZ POWIADOMIENIA O ODMOWIE
WYDANIA WIZY I UZASADNIENIA ODMOWY**

MISJA DYPLMATYCZNA LUB

URZĄD KONSULARNY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO 1)

1

ODMOWA WYDANIA WIZY

zgodnie z art. 23 wspólnotowego kodeksu wizowego

Szanowny Panie/Szanowna Pani!

Pański/Pani wniosek wizowy z dnia xx miesiąc 200x r. został [w imieniu (nazwa reprezentowanego państwa członkowskiego)] rozpatrzony przez ambasadę/ konsulat generalny/ konsulat _____ w _____. Odmówiono wydania wizy.

Decyzja odmowna zapadła z przynajmniej jednej z poniższych przyczyn 2) (jak zaznaczono) uniemożliwiających wydanie wizy:

- ☐ **przedstawił(-a) Pan/Pani fałszywy/podrobiony/sfalszowany dokument podróży 3)**
- ☐ **nie można było ustalić celu ani warunków pobytu**
- ☐ **nie można było stwierdzić, czy faktycznie zamierza Pan/Pani powrócić do państwa pochodzenia**
- ☐ **nie przedstawił(-a) Pan/Pani dowodu na posiadanie środków utrzymania wystarczających w stosunku do okresu i formy pobytu albo środków na powrót do państwa pochodzenia lub tranzytu**
- ☐ **w ciągu 6-miesięcznego okresu przebywał(-a) już Pan/Pani przez trzy miesiące 4) na terytorium państw członkowskich**
- ☐ **wpis co do Pańskiej/Pani osoby, uniemożliwiający wydanie zgody na wjazd, został wprowadzony**
  - ☐ **do systemu SIS przez...(podać państwo członkowskie)**
  - ☐ **do rejestru krajowego**
- ☐ **co najmniej jedno państwo członkowskie uważa, że Pańska/Pani obecność stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych co najmniej jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (każde państwo członkowskie musi podać odesłania do prawa krajowego dotyczącego takich przypadków odmowy pozwolenia na wjazd). 5)**
- ☐ **nie dostarczył(-a) Pan/Pani wystarczających dowodów nagłych okoliczności, które uzasadniałyby występowanie o wizę na granicy**

6)

Data i pieczęć misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego

_____
Podpis odnośnej osoby

¹ Logo nie jest wymagane w przypadku Norwegii, Islandii i Szwajcarii.

UWAGI DO ZAŁĄCZNIKA IX (zob. także uwagi do art. 23)

1) Delegacja **PL** zaproponowała dodać organy straży granicznej. Delegacja **FR** zgłosiła zastrzeżenie do załącznika jako całości. Delegacja **IT** opowiedziała się za prostszym formularzem oraz uznała, że okienko drugie i trzecie są problematyczne z prawnego punktu widzenia.

W odpowiedzi na uwagę delegacji **NL** przedstawiciel **KOM** przypomniał delegacjom, że układ formularza, łącznie z flagą, odpowiada standardowemu formularzowi z kodeksu granicznego Schengen.

2) Delegacja **SI** zaproponowała, by dodać szczegółowe przyczyny odmowy wydania wizy na granicy.

3) Delegacja **AT** zaproponowała dodać „lub inne fałszywe, podrobione lub sfalszowane dokumenty”.

4) Delegacja **NL** chciała zamiast 3 miesięcy – 90 dni.

5) Delegacja **PL** zaproponowała skreślenie zdania w nawiasie. Przedstawiciel **KOM** nie zgodził się na to.

6) Delegacja **NL** zaproponowała dodać standardową formułę o tym, jak i gdzie złożyć odwołanie.

ZAŁĄCZNIK X: WYPEŁNIANIE NAKLEJKI WIZOWEJ

I. Część na wpisy wspólne

1.1. Pole „WAŻNA NA”:

W tym polu wskazuje się terytorium, na którym posiadacz wizy jest uprawniony do podróżowania.

Pole to wypełnia się wyłącznie w jeden z następujących sposobów:

- a) państwa Schengen;
- b) państwo lub państwa Schengen, do których terytorium jest ograniczona ważność wizy (w takim przypadku używa się następujących skrótów)¹:

A = Austria

BNL = Belgia, Holandia i Luksemburg²

CY = Cypr

CZE = Czechy

D = Niemcy

DK = Dania

E = Hiszpania

EST = Estonia

F = Francja

FIN = Finlandia

GR = Grecja

H = Węgry

I = Włochy

LT = Litwa

LVA = Łotwa

M = Malta

P = Portugalia

PL = Polska

S = Szwecja

SK = Słowacja

SVN = Słowenia

Is = Islandia

N = Norwegia

- c) państwo członkowskie (oznaczone skrótem podanym w lit. b)), które wydało krajową wizę pobytową długoterminową.

1.2. Jeżeli naklejki wizowej używa się do wydania jednolitej wizy pobytowej krótkoterminowej lub tranzytowej, w polu „ważna na” wpisuje się wyrazy „państwa Schengen” w języku państwa członkowskiego, które wydało wizę.

---

¹ Delegacja **HU** zastanawiała się, dlaczego nie można stosować pełnej nazwy państwa członkowskiego, tak jak w przypadku wizy ważnej wyłącznie na terytorium jednego państwa członkowskiego (pkt 1.3).

² W odpowiedzi na uwagę delegacji **BE** przedstawiciel **KOM** stwierdził, że kod ten należy zastąpić kodami poszczególnych państw, by zachować spójność z ustaleniami do art. 21.

1.3. Jeżeli naklejki wizowej używa się do wydania wizy ograniczającej prawo wjazdu, pobytu oraz wyjazdu do terytorium jednego państwa członkowskiego, w polu tym wpisuje się nazwę państwa członkowskiego, do którego terytorium ogranicza się prawo wjazdu, pobytu i wyjazdu posiadacza wizy, w języku tego państwa.

1.4. Jeżeli naklejki wizowej używa się do wydania wizy o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 21 ust. 1 ostatni akapit niniejszego rozporządzenia, kody można wpisywać według następującego schematu:

- a) kody danych państw członkowskich;
- b) wyrazy „państwa Schengen”, a po nich nawias zawierający znak minus i kody państw członkowskich, na których terytorium wiza nie jest ważna.

2. Pole „OD... DO...”

W polu tym wskazuje się okres pobytu, do którego wiza upoważnia swojego posiadacza.

Dzień, w którym posiadacz wizy może wjechać na terytorium objęte jej ważnością, jest wpisywany po słowie "OD" następująco:

- dwie cyfry na oznaczenie dnia; jeżeli dzień oznaczony jest pojedynczą cyfrą, na początku stawia się zero;
- łącznik;
- dwie cyfry na oznaczenie miesiąca; jeżeli miesiąc oznaczony jest pojedynczą cyfrą, na początku stawia się zero;
- łącznik;
- dwie cyfry na oznaczenie roku, odpowiadające dwóm ostatnim cyfrom danego roku.

Na przykład: 05-12-07 = 5 grudnia 2007 r.

Data oznaczającą ostatni dzień pobytu, do którego wiza upoważnia swojego posiadacza, wpisuje się po słowie „DO”. Posiadacz wizy musi opuścić terytorium objęte zakresem ważności wizy do północy tego dnia.

Data ta zapisywana jest w taki sam sposób jak data opisana powyżej.

3. Pole „LICZBA WJAZDÓW”:

W tym polu wskazuje się, ile razy posiadacz wizy może wjechać na terytorium objęte jej zakresem ważności, tj. liczbę pobytów, które można rozłożyć na cały okres ważności wizy, patrz pkt 4.

Liczba wjazdów może wynosić jeden, dwa lub więcej¹. Liczbę tę podaje się po prawej stronie stałego nadruku, wpisując „01”, „02” lub „MULT”, jeżeli wiza uprawnia do więcej niż dwóch wjazdów.

W przypadku wizy tranzytowej można udzielić zezwolenia tylko na jeden lub dwa wjazdy (oznaczane jako „01” lub „02”). Zezwolenie na wjazd wielokrotny oznacza się jako „MULT”.

Wiza traci ważność, gdy całkowita liczba wyjazdów jej posiadacza z terytorium objętego jej ważnością odpowiada liczbie dopuszczalnych wjazdów, nawet jeżeli posiadacz wizy nie wykorzystał maksymalnej liczby dni objętych wizą.²

4. Pole „CZAS POBYTU ...DNI”:

W polu tym wskazuje się, przez ile dni posiadacz wizy może przebywać na terytorium objętym jej ważnością. Pobyt taki może być ciągły lub – w zależności od liczby dopuszczalnych dni – podzielony na kilka pobytów w okresie omówionym w pkt 2, o ile zachowana jest dozwolona liczba wjazdów określona w pkt 3³.

Dopuszczalną liczbę dni wpisuje się między „CZAS POBYTU” a „DNI” jako dwie cyfry, przy czym jeżeli liczba dni jest mniejsza niż 10, jako pierwszą cyfrę wpisuje się zero.

Maksymalna liczba dni, jaką można wpisać w tym polu, to 90 dni w dowolnym półroczu.⁴

Jeżeli wydaje się wizę na okres dłuższy niż sześć miesięcy, wpis 90 dni oznacza 90 dni w ciągu każdego 6-miesięcznego okresu.

---

¹ Delegacja **FR** zauważyła, że należy zaznaczać „1”, „2” lub „wielokrotny”, aby ułatwić pracę personelowi obsługującemu systemy wizowe od strony technicznej.

Delegacja **LU** zastanawiała się, czy dla oszczędności miejsca nie można by wpisywać „M” zamiast „MULT”. Przedstawiciel **KOM** sprawdzi, czy jest to zgodne ze specyfikacjami technicznymi.

² Delegacja **HU** zaproponowała przeniesienie tego akapitu do instrukcji.

³ Delegacja **NO** wyraziła wątpliwość, czy można wydać wizę wielokrotnego wjazdu ważną przez rok, dwa lub więcej lat uprawniającą do pobytu poniżej 90 dni w dowolnym półrocznym okresie. Jeżeli tak, należy to jaśniej wyrazić w art. 20 ust. 3, np. „Wizy wielokrotnego wjazdu uprawniające posiadacza do kilku wjazdów, maksymalnie trzymiesięcznych pobytów lub...”. Propozycja ta wynika z faktu, że Norwegia faktycznie spotkała się z potrzebą wydania takiej wizy, a zdaje się, że niektóre państwa Schengen wydają wizy wielokrotnego wjazdu z ważnością na np. 45 dni. Przedstawiciel **KOM** uznał tę propozycję za nieco zaskakującą i obiecał przeanalizować tę kwestię.

⁴ Delegacja **HU** zaproponowała przeniesienie trzeciego i czwartego akapitu do instrukcji.

5. Pole „WYDANA W... DNIA...”:

W polu tym podaje się nazwę miasta, w którym znajduje się misja dyplomatyczna lub urząd konsularny wydające wizę. Date wydania wpisuje się po „DNIA”.

Date wydania wpisuje się tak samo jak date, o której mowa w pkt 2.

6. Pole „NUMER PASZPORTU”:

W polu tym podaje się numer dokumentu podróży, w którym umieszcza się naklejkę wizową. Jeżeli osoba, której wydaje się wizę, jest wpisana do paszportu współmałżonka, matki lub ojca, podaje się numer dokumentu podróży tej osoby.

Jeżeli dokument podróży wnioskodawcy nie jest uznawany przez państwo członkowskie wydające wizę, wizę umieszcza się na oddzielnym arkuszu o jednolitym wzorze przeznaczonym na wizy. Jeżeli naklejkę wizową umieszcza się na oddzielnym arkuszu, to w tym polu należy podać nie numer paszport, lecz sześciocyfrowy numer typograficzny, który figuruje na arkuszu.

7. Pole „RODZAJ WIZY”:

Aby ułatwić pracę organom kontrolującym, w polu tym podaje się rodzaj wizy, używając liter A, B, C i D w następujący sposób:

A: wiza lotniskowa

B: wiza tranzytowa

LTV B: wiza tranzytowa o ograniczonej ważności terytorialnej²

C: wiza pobytowa krótkoterminowa

LTV C: wiza pobytowa krótkoterminowa o ograniczonej ważności terytorialnej

D: krajowa wiza pobytowa długoterminowa³

8. Pole „NAZWISKO, IMIE”:

Najpierw wpisuje się pierwszy wyraz z pola „nazwisko” w dokumencie podróży posiadacza wizy, a po nim pierwszy wyraz ze znajdującego się tam pola „imię”. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny sprawdzają, czy widniejące w dokumencie podróży nazwisko i imię, które mają zostać wpisane w tym polu oraz w polu do odczytu elektronicznego, są identyczne z nazwiskiem i imieniem podanymi we wniosku wizowym.

¹ Przedstawiciel **KOM** rozważy ewentualne dodanie informacji o wypełnianiu naklejki wizowej na wizę lotniskową wielokrotnego wjazdu odpowiadającą przykładowi 3 z załącznika 13 do wspólnych instrukcji konsularnych, zgodnie z sugestią delegacji LT.

² Delegacja **PL** opowiedziała się za skreśleniem LTV B i LTV C, gdyż zostały już ujęte w pkt 1. Delegacje **FR**, **BE** i **LU** poparły tę propozycję.

³ Delegacja **DE** zapytała, dlaczego pozostawiono odniesienie do wiz kategorii D. Delegacja **FR**, poparta przez **BE**, zaproponowała ponowne wprowadzenie odniesienia do wizy D+C.

9¹.

I. Obowiązkowe wpisy do umieszczenia w polu „UWAGI”²

- a) kod wskazujący, że ubezpieczenie nie jest wymagane

Jeżeli posiadacz wizy jest zwolniony z wymogu posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego zgodnie z art. 15, w polu tym wpisuje się kod „N-INS”.

- b) kod wskazujący, że wnioskodawca przedstawił potwierdzenie zakwaterowania i/lub pokrycia kosztów

Jeżeli wnioskodawca przedstawił:

- wraz z wnioskiem potwierdzenie zakwaterowania, należy wpisać kod „załącznik V-H”³
- wraz z wnioskiem potwierdzenie pokrycia kosztów, należy wpisać kod „załącznik V-G”.

Jeżeli wpłynęły oba potwierdzenia, należy wpisać kod „załącznik V-H+G”.

II. Wpisy krajowe w polu „UWAGI”

Pole to zawiera też adnotacje w języku państwa członkowskiego wydającego wizę, dotyczące przepisów prawa krajowego. Jednakże adnotacje te nie mogą powielać obowiązkowych uwag, o których mowa w części I niniejszego załącznika.

---

¹ Delegacja **FI** wyraziła wątpliwość, czy wpisy w tym polu będą miały znaczenie po wejściu VIS do eksploatacji. Przedstawiciel **KOM** przypomniał, że VIS będzie uruchamiany etapowo i dlatego wpisy w tym polu będą miały znaczenie jeszcze dość długo.

² Delegacja **PL** sprzeciwiła się dodaniu takich kodów.

³ W odpowiedzi na pytanie delegacji **HU** przedstawiciel **KOM** powiedział, że „V” odnosi się do załącznika V do projektu kodeksu wizowego (tj. ujednoliconego formularza potwierdzenia zakwaterowania lub pokrycia kosztów), „H” – do potwierdzenia zakwaterowania, a „G” – do pokrycia kosztów; chodzi o wprowadzenie standardowych kodów.

III Miejsce na wizerunek

Kolorowy wizerunek posiadacza wizy zostaje zintegrowany z naklejką w miejscu przeznaczonym do tego celu.

Jeżeli chodzi o integrację wizerunku z naklejką wizową, obowiązują następujące zasady:

Głowa, od podbródka do czubka głowy, zajmuje 70–80% wysokości wizerunku.

Minimalna rozdzielczość wynosi:

- 300 pikseli na cal (ppi), bez kompresji, do skanowania,
- 720 punktów na cal (dpi) do drukowania zdjęć w kolorze.

IV. Pole do odczytu elektronicznego

Pole to zawiera dwa wiersze po 36 znaków każdy (OCR B-10 cpi).

**ZAŁĄCZNIK XI: JEDNOLITY WZÓR STEMPLA PRZEDŁUŻAJĄCEGO OKRES
POBYTU, DO KTÓREGO UPRAWNIA WIZA**

<u>WIZA nr</u>	
7.3.06 ¹	15.3.06 ²
30 ³	35 ⁴
Ausländeramt ⁵	20.2.06 ⁶

-
- 1   Data upływu terminu ważności.
2   Długość pobytu, do którego wiza uprawniała pierwotnie.
3   Nowy termin ważności.
4   Nowa długość pobytu, do którego wiza uprawnia.
5   Organ podejmujący decyzję o przedłużeniu okresu ważności.
6   Data podjęcia decyzji o przedłużeniu okresu ważności wizy.

**ZAŁĄCZNIK XII¹, CZĘŚĆ 1: INSTRUKCJA WYDAWANIA WIZ NA GRANICY
MARYNARZOM PODRÓŻUJĄCYM TRANZYTEM I PODLEGAJĄCYM WYMOGOWI
WIZOWEMU**

Niniejsza instrukcja ma wskazać zasady wymiany informacji między właściwymi organami państw członkowskich stosujących wspólnotowy dorobek prawny w odniesieniu do marynarzy podróżujących tranzytem i podlegających obowiązkowi wizowemu. Jeżeli wiza jest wydawana na granicy na podstawie wymienionych informacji, odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim wydającym wizę.

W niniejszej instrukcji:

„port państwa członkowskiego” oznacza port stanowiący zewnętrzną granicę państwa członkowskiego

„port lotniczy państwa członkowskiego” oznacza port lotniczy stanowiący zewnętrzną granicę państwa członkowskiego; oraz

I. Zaokrętowanie się na statek zacumowany lub oczekiwany w porcie państwa członkowskiego

- a) wjazd na terytorium państwa członkowskiego przez port lotniczy znajdujący się w innym państwie członkowskim²
- armator lub jego przedstawiciel informują właściwe organy w porcie państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub jest oczekiwany statek, że marynarze podlegający obowiązkowi wizowemu mają wjechać na terytorium tego państwa poprzez port lotniczy państwa członkowskiego. Armator lub jego przedstawiciel podpisują poręczenie za tych marynarzy;

---

¹ Delegacja **PT** zamierza przedstawić notę o specyfikacjach technicznych dotyczących tego załącznika.

² Delegacja **NL** zaproponowała skreślić końcówkę tego zdania od słów „...przez port lotniczy...”.

- wspomniane właściwe organy weryfikują możliwie szybko, czy informacje udzielone przez armatora lub jego przedstawiciela są prawdziwe i czy spełnione zostały inne warunki wjazdu na terytorium danego państwa członkowskiego. Weryfikują również trasę podróży przez terytorium państw członkowskich, np. na podstawie biletów lotniczych;
  - właściwe organy w porcie państwa członkowskiego informują właściwe organy w porcie lotniczym państwa członkowskiego, będącym punktem wjazdu, o wynikach weryfikacji i w tym celu przesyłają faksem, pocztą elektroniczną lub inną drogą należycie wypełniony formularz dotyczący marynarzy podlegających obowiązkowi wizowemu podróżujących tranzytem (przedstawiony w załączniku XIII część 2) oraz wskazują, czy wiza może zasadniczo zostać wydana na granicy;
  - jeżeli weryfikacja dostępnych danych zakończy się pozytywnie i jej wynik wyraźnie potwierdza oświadczenie lub dokumenty marynarza, właściwe organy w porcie lotniczym państwa członkowskiego, będącym punktem wjazdu lub wyjazdu, mogą wydać na granicy wizę tranzytową ważną maksymalnie przez pięć dni. Ponadto w takich przypadkach umieszcza się we wspomnianym dokumencie podróży marynarza stempel państwa członkowskiego oznaczający wjazd lub wyjazd, po czym dokument oddaje się marynarzowi.
- b) wjazd na terytorium państw członkowskich przez granicę lądową lub morską innego państwa członkowskiego
- procedura jest taka sama jak w przypadku wjazdu przez port lotniczy państwa członkowskiego, poza tym, że informuje się właściwe organy na posterunku granicznym, przez który dany marynarz wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego.

II. Zakończenie służby na statku, który wszedł do portu państwa członkowskiego

- a) wyjazd z terytorium państw członkowskich przez port lotniczy znajdujący się w innym państwie członkowskim
  - armator lub jego przedstawiciel informują właściwe organy w porcie danego państwa członkowskiego o wjeździe marynarzy podlegających obowiązkowi wizowemu, którzy mają zakończyć służbę i opuścić terytorium państw członkowskich przez port lotniczy państwa członkowskiego. Armator lub jego przedstawiciel podpisują poręczenie za tych marynarzy;
  - właściwe organy weryfikują możliwie szybko, czy informacje udzielone przez armatora lub jego przedstawiciela są prawdziwe i czy spełnione zostały inne warunki wjazdu na terytorium państw członkowskich. Weryfikują również trasę podróży przez terytorium państw członkowskich, np. na podstawie biletów lotniczych;
  - jeżeli weryfikacja dostępnych danych zakończy się pozytywnie, właściwe organy mogą wydać wizę tranzytową ważną maksymalnie przez pięć dni.
- b) wyjazd z terytorium państw członkowskich przez granicę lądową lub morską innego państwa członkowskiego:
  - procedura jest taka sama jak w przypadku wjazdu przez port lotniczy państwa członkowskiego.

III. Przeniesienie ze statku, który wszedł do portu państwa członkowskiego, na statek, który wypłynie z portu w innym państwie członkowskim

- armator lub jego przedstawiciel informują właściwe organy we wspomnianym porcie państwa członkowskiego o wjeździe marynarzy podlegających obowiązkowi wizowemu, którzy mają zakończyć służbę i opuścić terytorium państw członkowskich przez port innego państwa członkowskiego. Armator lub jego przedstawiciel podpisują poręczenie za tych marynarzy;
- właściwe organy weryfikują możliwie szybko, czy informacje udzielone przez armatora lub jego przedstawiciela są prawdziwe i czy spełnione zostały inne warunki wjazdu na terytorium państw członkowskich. W celu kontroli nawiązuje się kontakt z właściwymi organami w porcie państwa członkowskiego, z którego marynarze wypłyną, opuszczając terytorium państw członkowskich. Przeprowadza się kontrolę w celu ustalenia, czy statek, na który mają się zaokrętować, jest zacumowany lub jest spodziewany w tym porcie. Weryfikuje się również trasę podróży przez terytorium państw członkowskich;
- jeżeli weryfikacja dostępnych danych zakończy się pozytywnie, właściwe organy mogą wydać wizę tranzytową ważną maksymalnie przez pięć dni.

ZAŁĄCZNIK XII: Część 2¹

FORMULARZ NA DANE MARYNARZY PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI WIZOWEMU PODRÓŻUJĄCYCH TRANZYTEM			
DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO:			
WYDAJĄCY:		ODBIORCA:	
(PIECZĄTKA)		ORGAN	
NAZWISKO/ KOD URZĘDNIKA:			
DANE MARYNARZA:			
NAZWISKO(-A)	1A	IMIĘ (IMIONA):	1B
OBYWATELSTWO:	1C	RANGA/STOPIEN:	1D
MIEJSCE URODZENIA:	2A	DATA URODZENIA:	2B
NR PASZPORTU:	3A	NR KSIĄŻECZKI ŻEGLARSKIEJ:	4A
DATA WYDANIA:	3B	DATA WYDANIA:	4B
OKRES WAZNOSCI:	3C	OKRES WAZNOSCI:	4C
DANE STATKU I AGENTA OKRĘTOWEGO:			
NAZWA AGENTA OKRĘTOWEGO:		5	
NAZWA STATKU:	6A	BANDERA:	6B
DATA PRZYPLYNIECIA:	7A	MIEJSCE POCHODZENIA STATKU:	7B
DATA WYPŁYNIECIA:	8A	MIEJSCE DOCELOWE STATKU:	8B
DANE NA TEMAT PRZEMIESZCZENIA SIĘ MARYNARZA:			
OSTATECZNE MIEJSCE DOCELOWE MARYNARZA:			9
POWODY SKŁADANIA WNIOSKU:		PRZENIESIENIE ☐	ZAKOŃCZENIE SŁUŻBY ☐
ZAOKRĘTOWANIE NA ☐		10	
ŚRODEK TRANSPORTU	SAMOCCHOD ☐	POCIĄG ☐	SAMOŁOT ☐
DATA:	PRZYJAZDU:	TRANZYTU:	WYJAZDU:
SAMOCCHODEM* ☐ NR REJESTRACYJNY:		POCIĄGIEM* ☐ TRASA PODRÓŻY:	
INFORMACJE O LOCIE:	DATA:	GODZINA:	NR LOTU:
Urzędowe oświadczenie podpisane przez agenta okrętowego lub właściciela statku, potwierdzające jego odpowiedzialność za pobyt i w razie potrzeby koszty powrotu marynarza do państwa pochodzenia.			13

¹ Delegacja **NL** wystąpiła o dodanie numeru telefonu oraz numeru IMO statku. Delegacja **DE** poparła **NL** odnośnie do numeru IMO.

SZCZEGÓŁOWY OPIS FORMULARZA

Pierwsze cztery punkty dotyczą tożsamości marynarza.

(1)	A. Nazwisko(-a) ¹
	B. Imię (Imiona)
	C. Obywatelstwo
	D. Ranga/stopień
(2)	A. Miejsce urodzenia
	B. Data urodzenia
(3)	A. Nr paszportu
	B. Data wydania
	C. Okres ważności
(4)	A. Nr książeczki żeglarskiej
	B. Data wydania
	C. Okres ważności

Punkty 3 i 4 zostały rozdzielone dla jasności informacji, ponieważ zależnie od obywatelstwa marynarza i od państwa członkowskiego, do którego marynarz wjeżdża, można do identyfikacji użyć paszportu lub książeczki żeglarskiej.

Następne cztery punkty dotyczą agenta okrętowego i danego statku.

- (5) Nazwa agenta okrętowego (osoby lub spółki, która na miejscu reprezentuje właściciela statku we wszystkich sprawach związanych z obowiązkami właściciela w zakresie wyposażenia i zaopatrzenia statku).

---

¹ Proszę podać nazwisko(-a) figurujące w paszporcie.

(6)	A. Nazwa statku
	B. Bandera (pod którą pływa statek handlowy)
(7)	A. Data przybycia statku
	B. Miejsce (port) pochodzenia statku
	Litera „A” oznacza datę przybycia statku do portu, w którym marynarz ma się zaokrętować.
(8)	A. Data wypłynięcia statku
	B. Miejsce docelowe statku (następny port)

Punkty 7A i 8A informują, ile czasu marynarz może podróżować w celu zaokrętowania się. Należy pamiętać, że na trasie podróży mogą wystąpić nieoczekiwane zakłócenia i czynniki zewnętrzne, jak sztormy, awarie itp.

Następne cztery punkty wskazują powody podróży marynarza i jej miejsce docelowe.

(9) „Ostateczne miejsce docelowe” stanowi koniec podróży marynarza. Może to być port, w którym ma się zaokrętować, lub państwo, do którego się udaje po zakończeniu służby.

(10) Powody składania wniosku

- a) W przypadku zaokrętowania się ostatecznym miejscem docelowym jest port, w którym marynarz ma się zaokrętować.
- b) W przypadku przeniesienia na inny statek na terytorium państw członkowskich jest to również port, w którym marynarz ma się zaokrętować. Przeniesienie na statek znajdujący się poza terytorium państw członkowskich należy traktować jak zakończenie służby.
- c) W przypadku zakończenia służby powody mogą być różne, takie jak koniec kontraktu, wypadek przy pracy, ważne przyczyny rodzinne itp.

(11) Środek transportu

Wykaz środków transportu, z których marynarz podlegający obowiązkowi wizowemu podróżujący tranzytem korzysta na terytorium państw członkowskich, by dotrzeć do ostatecznego miejsca docelowego. W formularzu przewidziano trzy możliwości:

- a) Samochód (lub autokar)
- b) Pociąg
- c) Samolot

(12) Data przyjazdu (na terytorium państw członkowskich)

Dotyczy szczególnie marynarzy na lotnisku pierwszego państwa członkowskiego lub na jego przejściu (gdyż nie zawsze musi to być lotnisko) przez granicę zewnętrzną, przez które marynarz zamierza wjechać na terytorium państw członkowskich.

Data tranzytu

Jest to dzień, w którym marynarz wyokrętowuje się w porcie znajdującym się na terytorium państw członkowskich i kieruje się do innego portu, również znajdującego się na terytorium państw członkowskich.

Data wyjazdu

Jest to dzień, w którym marynarz wyokrętowuje się w porcie znajdującym się na terytorium państw członkowskich w celu przeniesienia się na inny statek znajdujący się w porcie poza terytorium państw członkowskich, albo dzień, w którym marynarz wyokrętowuje się w porcie znajdującym się na terytorium państw członkowskich w celu powrotu do domu (poza terytorium państw członkowskich).

Po trzech środkach transportu należy również podać posiadane informacje o tych środkach transportu:

- a) samochód, autokar: rejestracja
  - b) pociąg: nazwa, numer itp.
  - c) dane lotu: data, godzina, numer.
- (13) Urzędowe oświadczenie podpisane przez agenta okrętowego lub właściciela statku, potwierdzające jego odpowiedzialność za pobyt i w razie potrzeby koszty powrotu marynarza do państwa pochodzenia

Jeżeli marynarze podróżują w grupie, każdy z nich musi wypełnić pkt 1A–4C.

**ZAŁĄCZNIK XIII: SZCZEGÓLNE PROCEDURY I WARUNKI UŁATWIAJĄCE
WYDAWANIE WIZ CZŁONKOM RODZINY OLIMPIJSKIEJ BIORĄCYM UDZIAŁ
W IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH I PARAOLIMPIJSKICH**

Rozdział I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Poniższe szczególne procedury i warunki ułatwiające ubieganie się o wizę i wydawanie jednolitych wiz pobytowych krótkoterminowych członkom rodziny olimpijskiej na czas trwania igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok].

Ponadto zastosowanie mają odnośne przepisy wspólnotowego dorobku prawnego dotyczące procedur ubiegania się o wizę jednolitą i wydawania takiej wizy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „organizacje odpowiedzialne” w odniesieniu do środków mających uprościć procedury ubiegania się o wizę przez członków rodziny olimpijskiej biorących udział w igrzyskach olimpijskich lub paraolimpijskich w roku [rok] i procedury wydawania im wizy oznaczają oficjalne organizacje w rozumieniu Karty olimpijskiej, które mają prawo przedkładać listy członków rodziny olimpijskiej komitetowi organizacyjnemu igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok], by wydał on karty akredytacyjne na igrzyska;

- 2) „członek rodziny olimpijskiej” oznacza osobę będącą członkiem Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego, federacji międzynarodowych, krajowych komitetów olimpijskich i paraolimpijskich, komitetów organizacyjnych igrzysk olimpijskich i związków krajowych, należącą do następujących kategorii: sportowcy, sędziowie, trenerzy i inni technicy sportowi, personel medyczny związany z drużynami lub indywidualnymi zawodnikami/zawodniczkami i dziennikarze akredytowani przez media, wyższe kadry kierownicze, ofiarodawcy, sponsorzy lub inni oficjalnie zaproszeni goście, którzy zgadzają się przestrzegać Karty olimpijskiej, działają pod kontrolą i władzą zwierzchnią Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, figurują na listach organizacji odpowiedzialnych i są akredytowani przez komitet organizacyjny igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok] jako uczestnicy igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich w roku [rok];
- 3) „olimpijska karta akredytacyjna”, wydawana przez komitet organizacyjny igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok], zgodnie z [odniesienie do przepisów prawa krajowego], oznacza jeden z dwóch zabezpieczonych dokumentów, jeden na igrzyska olimpijskie, drugi na igrzyska paraolimpijskie, z wizerunkiem posiadacza, potwierdzający tożsamość członka rodziny olimpijskiej i upoważniający do wstępu na teren obiektów, w których rozgrywają się zawody sportowe, oraz do wstępu na inne imprezy zaplanowane w okresie igrzysk;
- 4) „okres igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich” oznacza okres od ... do ... w przypadku zimowych igrzysk olimpijskich w roku [rok] oraz okres od ... do .... w przypadku igrzysk paraolimpijskich w roku [rok];
- 5) „komitet organizacyjny igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok]” oznacza komitet ustanowiony zgodnie z [odesłanie do przepisów prawa krajowego] do organizacji igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok] w ..., który decyduje o udzieleniu akredytacji członkom rodziny olimpijskiej biorącym udział w tych igrzyskach;
- 6) „służby odpowiedzialne za wydawanie wiz” oznaczają służby wyznaczone w [państwo członkowskie organizujące igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie] do rozpatrywania wniosków i wydawania wiz członkom rodziny olimpijskiej.

Rozdział II

WYDAWANIE WIZ

Artykuł 3

Warunki

Wizę można wydać na mocy niniejszego rozporządzenia tylko wtedy, gdy osoba zainteresowana:

- a) została wyznaczona przez jedną z organizacji odpowiedzialnych i akredytowaną przez komitet organizacyjny igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok] na uczestnika igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich w roku [rok];
- b) posiada ważny dokument podróży upoważniający do przekroczenia granic zewnętrznych zgodnie z art. 5 kodeksu granicznego Schengen³¹⁹;
- c) nie jest osobą, co do której dokonano wpisu nakazującego odmowę zgody na wjazd;
- d) nie jest uważana za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa narodowego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich.

Artykuł 4

Wypełnianie wniosku

1. Jeżeli organizacja odpowiedzialna sporządza listę osób wybranych do uczestnictwa w igrzyskach olimpijskich lub paraolimpijskich w roku [rok], może ona wraz z wnioskiem o przyznanie tym wybranym osobom olimpijskiej karty akredytacyjnej złożyć zbiorowy wniosek wizowy za te spośród wspomnianych wybranych osób, które podlegają obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001, chyba że osoby te posiadają dokument pobytu wydany przez państwo członkowskie lub dokument pobytu wydany przez Zjednoczone Królestwo lub Irlandię zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.

---

³¹⁹ Dz.U. L 105 z 13.4.2006.

2. Zbiorowe wnioski wizowe dotyczące zainteresowanych osób przekazywane są równocześnie z wnioskami o olimpijskie karty akredytacyjne komitetowi organizacyjnemu igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok] w trybie przez niego określonym.
3. Za każdą osobę biorącą udział w igrzyskach olimpijskich lub paraolimpijskich w roku [rok] składa się indywidualny wniosek wizowy.
4. Komitet organizacyjny igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok] możliwie szybko przesyła służbom odpowiedzialnym za wydawanie wiz zbiorowe wnioski wizowe wraz z kopiami wniosków o wydanie zainteresowanym osobom olimpijskiej karty akredytacyjnej; wnioski te zawierają ich pełne imię i nazwisko, obywatelstwo, płeć, datę i miejsce urodzenia, numer paszportu, jego rodzaj i termin ważności.

Artykuł 5

Analiza zbiorowych wniosków wizowych i rodzaj wydawanej wizy

1. Służby odpowiedzialne za wydawanie wiz wydają wizę po analizie wniosku pozwalającej stwierdzić, czy spełnione są warunki określone w art. 3.
2. Wydaje się jednolitą wizę pobytową krótkoterminową upoważniającą do wielokrotnego wjazdu i pobytu nieprzekraczającego 3 miesięcy w okresie igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich w roku [rok].
3. Jeżeli dany członek rodziny olimpijskiej nie spełnia warunków określonych w art. 3 lit. c) lub d), służby odpowiedzialne za wydawanie wiz mogą wydać wizę o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 21 kodeksu wizowego.

Artykuł 6
Postać wizy

1. Wiza ma postać dwóch liczb wpisywanych na olimpijskiej karcie akredytacyjnej. Pierwsza liczba jest numerem wizy. W przypadku wizy jednolitej liczba ta składa się z siedmiu (7) znaków, czyli sześciu (6) cyfr poprzedzonych literą „C”. W przypadku wizy o ograniczonej ważności terytorialnej liczba ta składa się z ośmiu (8) znaków, czyli sześciu (6) cyfr poprzedzonych literami „XX”³²⁰. Druga liczba jest numerem paszportu zainteresowanej osoby.
2. Służby odpowiedzialne za wydawanie wiz przesyłają numery wiz komitetowi organizacyjnemu igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok], by mógł wydać karty akredytacyjne.

Artykuł 7
Zwolnienie z opłat

Rozpatrywanie wniosków wizowych i wydawanie wiz nie powoduje pobierania jakichkolwiek opłat przez służby odpowiedzialne za wydawanie wiz.

---

³²⁰ Zdaniem przedstawiciela **KOM** należy tu podać kod ISO państwa organizującego.

Rozdział III

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 8

Anulowanie wizy

Jeżeli lista osób zgłoszonych jako uczestnicy igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich w roku [rok] zmieni się przed początkiem igrzysk, organizacje odpowiedzialne bezzwłocznie informują o tym komitet organizacyjny igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w roku [rok], aby umożliwić wycofanie kart akredytacyjnych osób usuniętych z listy. Komitet organizacyjny powiadamia o tym służby odpowiedzialne za wydawanie wiz, podając numery odnośnych wiz.

Służby odpowiedzialne za wydawanie wiz anulują wizy wskazanych osób. Służby te bezzwłocznie informują o tym organy odpowiedzialne za przeprowadzanie odpraw granicznych, a te natychmiast przekazują tę informację właściwym organom innych państw członkowskich.

Artykuł 9

Odprawy na granicy zewnętrznej

1. Gdy członkowie rodziny olimpijskiej, którym wydano wizę zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, przekraczają zewnętrzne granice państw członkowskich, odprawy wjazdowe ogranicza się do sprawdzenia, czy spełnione są warunki określone w art. 3.

2. W okresie igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich:
- a) stemple wjazdu i wyjazdu należy umieszczać na pierwszej wolnej stronie paszportu tych członków rodziny olimpijskiej, co do których istnieje obowiązek takiego stemplowania zgodnie z art. 10 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen. Przy pierwszym wjeździe numer wizy podaje się na tej samej stronie;
  - b) warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 lit. c) kodeksu granicznego Schengen uważa się za spełnione, gdy członek rodziny olimpijskiej uzyska odpowiednią akredytację.
3. Ustęp 2 ma zastosowanie do członków rodziny olimpijskiej, którzy są obywatelami państw trzecich, bez względu na to, czy podlegają oni obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2001.
-